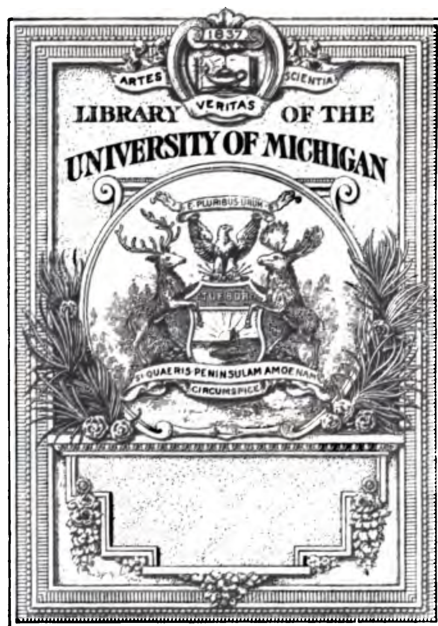
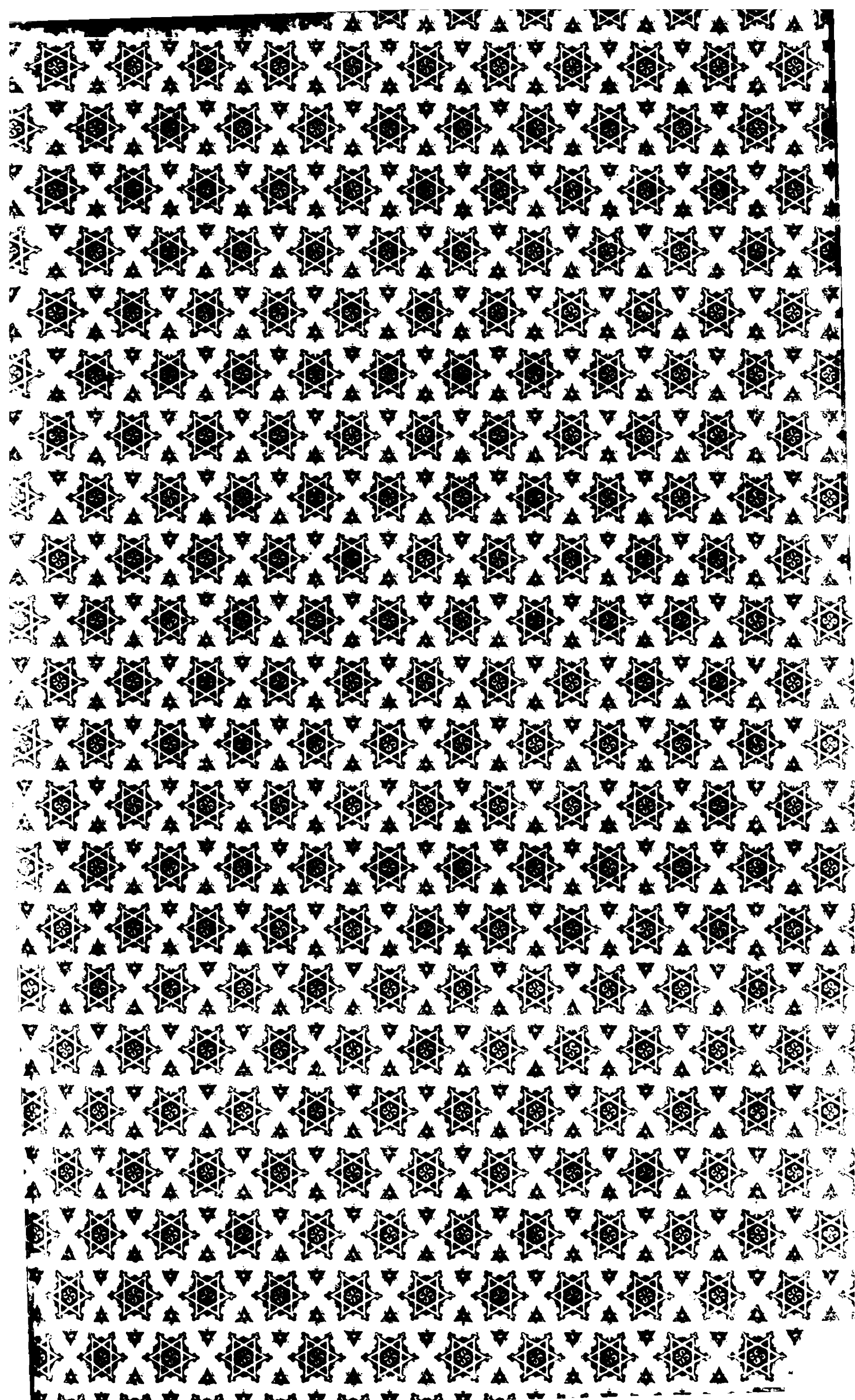

1837
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

ARISTOTELIS

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

TERTIUM EDIDERUNT

G. KAIBEL et U. DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXCVIII

ΤΥΧΗΙ ΑΓΑΘΗΙ

PRAEFATIO

NOVAE EDITIONIS

'Quod nemo aut expectare poterat aut sperare ausus erat, id felicissimo nuper casu factum est: rediit ad lucem e sepulcrorum tenebris quem in omne aevum perditum duxeramus Aristotelis de Republica Atheniensium commentarius ut argumenti gravitate singularis ita praeclaro scriptoris nomine commendatissimus. feliciter inventum Bonae Fortunae grato animo acceptum referimus, gratulamur autem viris Museo Britannico praefectis, quod egregio invento egregie usi novum librum vix nuntiatum publico usui tradendum curaverunt. singulari autem laude prosequendus est F. G. Kenyon, qui chartam lectu difficillimam admirabili cum cura et diligentia integram descripsit, descriptam una cum uberrima rerum enarratione edidit (Oxonii 1891).'

haec quae ante hos septem annos primae nostrae libelli Aristotelei editioni praefati eramus, ne a tertia quidem quam nunc emittimus editione abesse voluimus. sed praeter Kenyonem, qui insigni cum fructu repetita chartae lectione multo emendatiorem libellum a. 1892 tertium edidit, merita laude praedicanda nobis est Friderici Blassii duplex editio (Lipsiae 1892. 95), qui et ipse chartam perite et diligenter relegit multaque sagaciter et vere correxit. post hos cum nobis *ὁ τρίτος πλοῦς* audendus esset, certo et gravi navis gubernatore careri non posse arbitrati intercedente biblio-

pola liberalissimo Udalricum Wilcken adiimus, virum chartarum usu ac peritia in primis spectatum. paruit is precibus nostris et Londinum nuper profectus magnam chartae partem de integro legit, alia impeditiora iteratis curis expedire temptavit, multa quae dubia videbantur suo testimonio confirmavit, in quarti denique voluminis lectione, compluribus maxime chartae schedulis feliciter inter se coniunctis, tantum profecit ut eventus omnem spem excederet. vellemus sane socii nostri sagacitatem nostra emendandi supplendique felicitas aequiperasset.

de ipsa charta Wilckenio auctore ita referimus. quattuor sunt volumina chartacea litteris numeralibus inter se distincta (praescripta autem p. I nota A, pag. XII B, pag. XXV Γ TOMOC, p. XXXI Wilckenius mutilam nunc litteram Δ agnovit), eaque neque aequalis longitudinis (longum enim primum volumen paullo plus duo metra, alterum paullo minus duo, tertium itemque ut videtur quartum paullo minus unum metrum) nec pari paginarum sive numero sive magnitudine. horum igitur voluminum postquam in parte adversa vilicus aliquis X et XI imperatoris Vespasiani anno acceptorum et expensorum rationes perscripserat, in parte aversa Aristotelis libellus exaratus est. singulae totius chartae plagulae non aliter ac solet inter se iunctae sunt, nisi quod ea quae prima est primi voluminis a vilico fere vacua relicta reliquis ita adglutinata est ut non adversa sed aversa eius pars ante oculos sit rationes legenti. eadem simul opera factum est ut libelli Aristotelei pagina XI, quae primi voluminis est ultima, non in aversa sed in adversa chartae parte scriberetur. haec res cum eo explicari non possit quod prima plagula a librario demum Aristoteleo adiuncta sit — nam in vilici commentariis litterae quaedam singulares (α′ β′ δ′) sinistrum paginae limitem transgressae e secunda in primam plagulam ceteroqui

vacuam excurrunt[1]) — sequitur ut primam plagulam tegumenti vice reliquo volumini praesutam dicas, ne chartae interioris candor vel scripturae perspicuitas crebra manuum attrectatione damnum acciperet[2]). neque aliam rationem secutus ipse Aristoteleus librarius in aversa charta priusquam scribere inciperet spatii aliquid in unius fere paginae latitudinem patens vacuum reliquit. qua ex re manifestum iam est nihil colligi posse de eius partis amplitudine quae ad libelli integritatem deest. nec defectum ille significare voluit neque alio ex exemplo aliquando quae deessent suppleri posse sperabat: mutilum exemplum descripsit quale describendum acceperat, mutilum esse fortasse ne intellecto quidem. sed quattuor cum sint volumina, id quod in primi voluminis initio factum vidimus mireris non item factum esse in reliquorum voluminum initiis. volueratne is qui chartam scribendam curavit omnia quattuor volumina in unius eiusque permagni voluminis ambitum coniungere? quod quin perficeret non sane intellegitur quid eum impediverit.

perscripserunt librum non duo, ut nobis olim visum est, sed quattuor deinceps scribae: hoc enim Kenyonis

---

1) fuit tamen qui ne hanc quidem chartae partem integram relinqueret. inscriptum enim invenitur commentariolum adhuc ineditum grammatici ut videtur argumenti, in quo (quod unum Wilckenius temporis angustiis adstrictus legere potuit) Alcman non *Μοῦσαν* sed *Μῶσαν* dixisse perhibetur (cf. glossa Et. M. p. 589, 41). scripsit haec manus similis ei quae Aristotelis volumen primum exaravit, similis ei quoque quae scholia Demosthenica (v. adn. 2): fuit fortasse illius manus qui totam chartam olim possederat.

2) eadem de causa qui scholia Demosthenica in aversa plagula x perscribere instituit, antequam Aristoteleo libro charta destinaretur, primam illam plagulam scriptura vacuam reliquit. videtur igitur ille satis magnam scholiorum copiam describere voluisse, ita ut integrum fieret volumen, quo coepto cur destiterit non patet. ceterum v. Wilckenius quae dixit Hermae vol. XXII 487.

Blassii Wilckenii consensui oculato concedendum videtur. prima manus (de qua v. supra adn. 1) ad paginam XII extremam pertinens litteris utitur minutis eius generis quod cursivum appellare consuevimus, scriptura angusta, compendiis crebris. orthographicis vitiis fere immunis est, iota mutum quod dicitur non dativis solum addere solet sed etiam coniunctivi activi personis tertiis. altera manus, quae a pag. XIII ad pag. XX v. 28 pertinet (extremum eius vocabulum *συνέβη*), satis a prima diversa scriptura utitur quadrata sive unciali quae dicitur; lectu facillima est, chartae prodiga, omnium compendiorum abstinens, sed vitiis orthographicis abundans. tertius librarius non solum quae subsecuntur usque ad pag. XXIV extremam perscripsit, verum totum quoque volumen quartum. a quadrata licet exorsus scriptura mox ad cursivam deflectit, quadratam non nisi extremo libro repetens (pag. XXXIV extr. et pag. XXXV). compendiis utitur non multis quidem sed insolitis nonnullis velut *τρο)* i. *τρόπον, υ)* i. *ὑπὲρ* e. q. s. s. quartus denique scriba quae reliqua sunt exaravit a pag. XXV ad pag. XXX extremam, cursiva usus scriptura, admixtis tamen non paucis litteris quadratis, compendiis paucioribus quam prima manus. proprium ei hoc est quod cum reliqui librarii versuum longitudini exaequandae nullam plane curam impenderint, ipse parili ubique versuum speciei diligenter consulens modo finales litteras extendit, modo lineolis interpositis singula potius vocabula vel singulas vocabulorum syllabas dirimit quam in versu extremo spatii quicquam vacare patitur, velut scriptum invenitur *μι — σθοφόρων, δι — καστηρίων* vel *τοῦ — φεύγοντος, εἶχεν — πρίν.*

interpunctionis rarus per totum libellum usus nec satis distinctus. paragraphus picta est ineunte capite quarto (*μετα δε*), item paragraphus caudula quadam transversa

aucta ineunte capite vicesimo, similique nota in coronidis formam exornata terminatur volumen quartum. notandum praeterea quod spatiis interdum vacuis intermissis perparvi ambitus non solum carmina a pedestri sermone sed etiam singula quaedam enuntiata inter se distinguuntur. certum vero est haec non arbitraria librariorum diligentia accessisse sed ex largiore in archetypo notarum copia librariorum culpa pauca haec relicta esse. nec minus certum videtur archetypi scripturam uncialem fuisse omnem, id quod e tertii maxime librarii ratione intellegitur. qui si cursivum scribendi genus in exemplo proposito usurpatum invenisset, altero certe genere sibi insueto omnino abstinuisset. uniciali autem scriptura exaratum exemplum, cum a privato usu hoc scribendi genus abhorreat, fieri non potest quin docto consilio ad certam librorum fidem comparatum publico usui destinatum fuerit. itaque apographi Londinensis quod aliae partes aliis vitiosius scriptae reperiuntur, librariorum culpae hoc tribuendum est, quorum non eadem omnium fuit diligentia. vitia vero commissa maximam partem corrector aliquis ad eiusdem exempli fidem quo librarii usi erant diligenter protinus emendavit, cuius cum manus simillima ei videatur qui primum scripsit volumen, vix dubitari potest quin ipse dominus, qui faciendum apographum curaverat, corrector fuerit. sed quamvis multos ille et varios librariorum errores vario modo correxerit, non desunt tamen quae corrigere neglexerit, partim ipsi ut videtur praetervisa, partim iam in exemplo adhibito depravata. nonnunquam autem in illo quoque exemplo duplicem scripturae memoriam adnotatam fuisse consentaneum est, ut utra vera esset corrector nisi suo iudicio usus diiudicare nequiret. laudamus quod diligens potius quam iudiciosus videri voluit servavitque ambiguae memoriae vestigia satis luculenta. velut p. 1, 2, ubi recte

scriptum erat *καταγνωσθέντος*, supra scriptum legimus quod absurdum quidem sed ex antiquis haud dubie exemplis propagatum fuit *καθαρθέντος*. item p. 29, 13, ubi recte ЄΤΙ legitur, supra versum correctum videmus ·Π· i. e. *ἐπί*, vitium ridiculum quidem sed antiquitus traditum. glossam manifestam servavit corrector p. 31, 26, ubi cum *πατρικῶς* recte scriptum fuisset, addidit ·ΚΑΛѠϹ· supra versum. minus certa res est p. 53, 28, ubi corrupto verbo *ἀνάγουσι* superscriptum habetur ·ΛΛ·, quod quid esse voluerit minime apparet. haec et his similia diligenter ad antiquioris exempli fidem servasse videtur, servata etiam ipsa duplicis scripturae nota sollemni (·ΛΛ·), qua tamen nota et ipse usus interdum est, ubi librariorum suorum errores corrigebat, velut p. 34, 23 cum librarius scripsisset ЄΠЄΙϹЄΚΛΗΤΟΝ, ipse ·Κ· supra addidit.

Aristotelei libri exemplum cum post Vespasiani tempora scriptum esse constet, tertio tamen saeculo scripturam antiquiorem esse peritissimi harum rerum aestimatores Blassius et Wilckenius consentiunt. incertum vero quanto temporis spatio illud unde descriptum est exemplum fuerit antiquius.

postquam de codice Londinensi diximus, brevius dicendum est etiam de duobus quae nunc Berolini adservantur frustulis chartaceis, quibus utrimque scriptis, ut viderat Bergkius, eiusdem libri Aristotelei reliquiae continentur. recte ordinavit haec Blassius (Hermae xv 366), qui primus fragmenta lectu difficillima explicanda adgressus est felicissimo pro rei difficultate successu; negant enim qui museo Aegyptiaco Berolinensi praesunt viri docti ullam se peius habitam chartam adservare. Blassii Bergkii Landwehrii legendi supplendique conamina una cum suis proposuit Dielsius act. acad. Berol mai. 1885. denuo nuper huius editionis gratia examinavit Wilamowitzius. codex

erat chartaceus a docto librario haud ineleganter scriptus, cuius superest folium unum, primum olim quinionis, nunc discissum, continens in pag. Ia editionis nostrae p. 11, 6 (adgnoscitur v. 2 *δουλευ* — v. 3 *δὲ δ̣ιὰ* — v. 4 *ξυνήγαγον* v. 5 — *σάμαν*) usque ad p. 12, 6 (*ἥδ' ἐχ*); in pag. Ib p. 12, 26 (*ἄρχοντα*) usque ad p. 13, 19 (*χρέα*), sed post *διώκειν* (p. 13, 14) omnia evanuerunt. folium alterum dimidium tantum servatum continet in antica parte p. 23, 17 (*Ἀθη-ναῖοι*) ad p. 24, 7 (*-μων ἦν ὁ πολέμαρχος*, haec enim nunc apparuerunt), in postica p. 24, 19 (*[Ἵπ]παρχος εὐθ-*) ad p. 25, 10 (*τριήρεις ἐκ-*). non magnus Berolinensium laciniarum usus est, nisi quod alterius libri fidem confirmant, quod haud sane levis est momenti, cum Londinense privati hominis apographum, Berolinensis verus liber sit, sine compendiis scriptus (praeter lineolam pro N littera in versu extremo positam in TW(N) p. 23, 24 et fortasse in TH(N) p. 12, 27) probaque orthographia insignis. tamen potiorem plerisque locis Londinensis libri fidem esse iudicavimus: notavimus autem omnia quae in Berolinensi discrepare iam constat, de consensu nunc explorato non magis e re videbatur monere quam de incertis legendi periculis.

ipsis libris accedunt tertio loco veterum grammaticorum sive scriptorum testimonia maxime ex altera commentarii parte petita, quorum ope aliquot sane menda licet nec multa nec gravia tolli potuerunt. haud raro grammatici, etiamsi Aristotelem ducem sequi videntur, plura tamen de iure Attico docent quam quae in Londinensi libro tradita sunt. unde difficilis orta est quaestio, utrum illi aliis ex fontibus Aristoteleas copias auxerint an librarii omittendo peccaverint. sed hoc quamquam omnino non accidisse adseverari nullo modo potest, tamen precarium visum est supplementis aliunde petitis eisque perquam dubiis libellum

onerare. apparuit enim pleraque grammaticorum testimonia ad onomasticon quoddam redire, quo data opera de antiquitatibus Atticis expositum erat auctore non solum Aristotele sed Atthidographis quoque aliisque probis auctoribus adhibitis, cf. Wilamowitz Arist. I, 295, Bursy De Aristot. *Πολ. Ἀϑ.* partis alterius fonte et auctoritate (Dorpati 1897) et Wentzel Goett. gel. Anz. 1897 p. 616 sqq. ipsum vero Aristotelem nequaquam id studuisse ut plenam et perfectam rei publicae Atheniensium describeret imaginem, sed multis nec levibus tantum rebus omissis ea elegisse quae scitu dignissima existimaret, denique in altera potissimum libri sui parte non novam telam texere voluisse sed materiam ab aliis collectam et dispositam auxisse et emendasse, hoc certissima ratione demonstrant additamenta quaedam, quibus orationis ceteroqui expeditissimae filum abrumpitur (v. quae ad c. 15, 3. 52, 2. 57, 4 adnotavimus). luculentius etiam idem apparebit, si quis comparaverit quae de iudiciis singulis magistratibus adsignandis diversa narrantur c. 59, 1 ac c. 59, 5 et tomi quarti col. 32, 33. accedit quod ea quae post c. 60 desunt, quamquam et in animo habebat perscribere et debebat cum cura persequi, cum gravissimi essent quos desideramus et nuper demum creati magistratus, tamen nunquam perscripsit Aristoteles. itaque in libro ab ipso scriptore non absoluto critica ars non nisi summa cum cautione versabitur. supplevimus nihil nisi quae ab instituta scriptoris oratione flagitari videbantur, itemque delevimus non quidquid inconcinnius vel inconvenientius dictum erat sed ea quae ne potuisse quidem Aristotelem scribere persuasum erat. interpolatorum enim manus cum libello Aristoteleo minime pepercerint, pleraque tamen quae illi addiderunt aut levidensia sunt aut ita aperta ut decipere neminem possint. librarii ipsi fieri quidem potest ut hic illic arti-

culum vel particulam sive errore sive mala quadam sedulitate de suo adiecerint, maiorem vero et graviorem additamentorum partem haud dubie antiquitus traditam acceperant. delevisset enim corrector, si ad eius quod scribis describendum dederat exempli fidem potuisset. mirum vero quod non omnes libri partes pari modo interpolatio obsidet. inde enim a cap. 28 ad c. 38, si levidensia pauca p. 39, 10 [καὶ] et p. 40, 18 [ἤ] exceperis, quae quidem librariis tribui possunt, ne unum quidem vocabulum repperimus quod a scriptore alienum videretur. nec magis a cap. 48 ad cap. 58 ullum interpolationis vestigium apparet. longe plurima vero in prima libelli parte, velut in brevi de Anthemionis donario narratiuncula (p. 7, 4 et 7) bina, bina etiam in vicina de Solonis Areopago, nisi fefellit coniectura, glossemata tollenda erant. in reliquis partibus certa quaedam interpolationis genera facile deprehendas, velut unius hominis videtur quod p. 48, 12 verbum *ἀναγινώσκειν*, p. 67, 19 *ποιοῦνται*, p. 68, 22 pronomen *αὐτοῖς* male iteratum est. unius etiam hominis importune addita temporis nota est p. 13, 1 (*διὰ τῶν αὐτῶν χρόνων* post *μετὰ ταῦτα*) et p. 26, 1 (*περὶ τὸν χρόνον τοῦτον* post *κατὰ τούτους τοὺς καιρούς*), unius denique hominis gravia duo in quarto volumine additamenta videntur p. 72, 7 (*ἔστιν αὐτὸ τῶν στοιχείων ἕν*) et p. 81, 27 (*καὶ τὰ τετρυπημένα καὶ τὰ πλήρη δηλ(ονότι)*). quaedam variae magis scripturae quam interpolationis nomine digna sunt, velut p. 17, 23 *ἐπὶ τυραννίδι* (pro *τυραννεῖν*) et p. 22, 24 *ἐπίστευεν ὁ δῆμος* (pro *ἐπίστευον*). unum infelix emendandi conamen est p. 20, 3, duo dittographiae errores p. 20, 16 (*αἰεί* ante *αἰαῖ*) et p. 51, 20, ubi sciolus quidam ut numeralem notam *γ'* litteris explicaret totum membrum iterandum censuit *τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα*, coll. p. 70, 22 *τοῦ λ* [*τριακοστοῦ*]. alia numero

paucissima dubitari potest num sint interpolata, aut si sunt, quaenam interpolatoris mens fuerit, velut p. 16, 24 *διὰ τὸ θαυμάσαι* vel p. 30, 21 *τῶν εὐγενῶν καὶ γνωρίμων*, quod quidem alterum certissimum nobis etiam nunc glossema videtur. uno eoque gravissimo additamento ipsa grammaticorum ope Aristotelis oratio liberari potuit p. 66, 16.

in congerendis grammaticorum aliorumve scriptorum testimoniis minime parci fuimus. ad verbum exscripsimus quae emendando libello usui esse poterant, reliqua breviter significavimus et asterisco quidem eorum testimonia adornavimus qui Aristotelem auctorem professi sunt, diductis litteris eorum nomina notavimus qui ipsa eius verba accurate exscripserunt. in hac parte si quae rectius quam antea administrari potuerunt, grato haec animo Georgii Wentzelii beneficio accepta referimus.

de reliqua huius editionis ratione eadem fere nunc dicenda nobis sunt quae ante hos septem annos diximus. a codicis fide non recessimus nisi monito lectore, praeterquam quod orthographica vitia secundi maxime voluminis nunquam fere memoravimus. graviora enim ab ipso correctore sublata vidimus, velut ter ΠΡΗΝ sive ΠΡΙΝ pro ΠΛΗΝ scriptum, reliqua nihil intererat memorare, velut *Ἀρεοπαγεῖται, κατῖχον, ἄγιν, ἰρήνη, λίπεσθαι, προιστήκι, πολιτία, συμπείπτειν* et quae sunt similia. tacite etiam correximus quae scribi solent *Τίσανδρος, σύμμιξις, ἀναμῖξαι, δεκαετία συγκλείειν* (recte vero scriptum *συγκλήσαντες* c. 15, 4), *λειτουργεῖν λειτουργία* (saepius recte traditum *ληιτουργεῖν ληιτουργία*), *Μουνυχία, ἐάν* (pro *ἄν* saepe scriptum), *ἰσόροπα* alia: talia ubi notavimus quo consilio hoc factum sit peritos non fugiet. incredibilem librarii inconstantiam uno exemplo inlustrabimus. vocabuli *Πειραιεύς* genetivus legitur *Πειραιέως* c. 35 et 41, *πιραιαιως* (*εως* corr.) c. 39 et 40, *πιραιοις* (*εως* corr.) c. 40,

πιραιως (πει corr.) c. 38, dativus πιραιει c. 39, πιραι (πειραει corr.) c. 38, πιραιι c. 39, accusativus πειραια (εα corr.) c. 38, πειραι (αιεα corr.) c. 42. apparet ex hac formarum in secundo volumine varietate, in archetypo scriptum ubique fuisse *Πειραιέως, Πειραιεῖ, Πειραιέα,* quae formae certa titulorum IV saeculi fide confirmantur, simul vero apparet, haec si singillatim adnotassemus, magis nobis perversitatis crimen metuendum quam diligentiae laudem sperandam fuisse. dubitarit quispiam num recte neglectae consonarum adsimilationis exempla spreverimus, et fuit sane cum nobis ipsis ad chartae fidem *ἐνκρατέστερον, ἐνμένειν, ἐνγράφεσθαι, ἐνκύκλιος, συνπείθειν, συνβαίνειν* necessario scribendum videbatur. sed abiecimus haec et similia omnia, postquam cognovimus primum omnes has formas paucissimis exceptis in solo volumine secundo reperiri, tum eundem librarium etiam *ἐνενκόντες, ἠναγκάσθη, ἀνανφισβήτητον, τυνχάνουσιν* plerumque scripsisse. bellaria potius haec docto posterioris saeculi palato probata quam vera spectatae antiquitatis monumenta. his igitur missis reliqua diligenter adnotavimus. quae in codice sive mutilato sive detrito legi non iam potuerunt, suppleta sive a nobis sive ab aliis uncinis quadratis signavimus, nisi quod singulas litteras evanidas, de quibus quidem supplendis dubitari non poterat, cancellis exemimus. quae ab ipsis librariis omissa putavimus, uncinis fastigatis, quae spuria nobis visa sunt, uncinis quadratis duplicatis notavimus. in re dubia quae a doctis viris certatim prolatae sunt opinationes non enumeravimus: probabiliter si quid excogitatum videbatur, adscripsimus. neque hoc, nisi spes fefellit, vituperabimur, neque illud, quod si quid a nobis dudum emendatum idem postea vidimus ab aliis sive paucis sive multis inventum, longam nominum seriem adtexere noluimus. quae nostra non erant, suo quidque auctori fideliter retribuimus. prin-

ceps editor quae vere correxit, diligenter ubique enotavimus addita K(enyon) littera, nisi forte quae ille coniecerat in ipso codice scripta invenimus. omnino autem quae in codice scripta esse nunc constat nullo verbo addito posuimus, quod nemo eo animo factum clamabit ut qui antea eadem invenissent merita laude fraudarentur.

tulit res ut cum libellum Aristoteleum primum ederemus, novam rem calidius adgressi maiora saepius ac fortiora moliremur. sed deferbuit animus, nec iam qualem Aristoteles si perpolire potuisset librum editurus fuerat, sed qualem reliquisse eum existimamus pro viribus nostris refingere studuimus. multa igitur, de quibus a multis diligenter quaesitum est vel erit etiam diligentius quaerendum, integra in praesens reliquimus. quod ne ullo cum legentium incommodo fieret, adnotavimus, sicubi usui esse videbatur, quae ipsi olim sive recte sive utiliter saltem de gravioribus quibusdam rebus exposuimus in libris nostris eodem fere tempore editis, altero Wilamowitzii 'Aristoteles und Athen' inscripto, altero Kaibelii 'Text und Stil der Ἀθηναίων Πολιτεία des Arist.' (Berol. 1893.)

quod secundae editioni praefati querebamur, minime gratum nobis accidisse, quod nullo fere emendandi otio dato paucis post primam editionem mensibus libellus iterum esset typis describendus, idem nunc querimur, non quod parum fuerit septem fere annorum otium — quamquam a diversis plane studiis uterque nostrum avocati inviti paene nec sane otiosi ad Aristotelem rediimus — sed quod cum leviora haud multa sive ab aliis sive a nobis emendata essent, graviora tamen haud pauca superesse vidimus, quae nostra quidem arte expediri non possent. qua in re magno sane nobis solacio est, quod insigni Wilckenii opera adiuti quartum libelli volumen, quod est de iudiciis, multifariam auctum et correctum edere

potuimus. cuius edendae partis curam iam solus suscepit Wilamowitzius. recessimus igitur a pristina societatis lege, qua communi omnia periculo agere constitutum erat; recessimus vero eo quoque quod singula quaedam quae post editos nostros libros singillatim inveneramus distinctis iam nominibus nostris adscribere placuit.

sed de nobis ne longi simus, Aristoteleum librum licet imperfectum tamen pulcrum et nostris studiis sane quam utilem maximo opere etiam nunc philologis commendamus, non coniecturarum mole ut obruant certatim, sed ut intellegere studeant recteque aestimare discant scriptoris et praeclaram scribendi virtutem et uberrimam doctrinam.

dabamus mense Februario.

SIGNA

[quae in codice fuerunt, nunc evanida] suppleta
⟨quae Aristoteles dedit, in codice omissa⟩ addita
⟦quae sunt in codice, ab Aristotele aliena⟧ deleta
K(enyon).

---

pag. 1

I. — — *Μύρωνος καϑ' ἱερῶν ὀμόσαντες ἀριστίνδην. καταγνωσϑέντος δὲ τοῦ ἄγους αὐτοὶ μὲν ἐκ τῶν τάφων ἐξεβλήϑησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἔφυγεν ἀειφυγίαν. Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρὴς ἐπὶ τούτοις ἐκάϑηρε τὴν πόλιν.*

II. *μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη στασιάσαι τούς τε γνω-*
2 *ϱίμους καὶ τὸ πλῆϑος πολὺν χρόνον ⟦τὸν δῆμον⟧. ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ πολιτεία τοῖς τε ἄλλοις ὀλιγαρχικὴ πᾶσι καὶ δὴ καὶ ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκαλοῦντο πελάται καὶ ἑκτήμοροι· κατὰ ταύτην γὰρ τὴν μίσϑωσιν ἠργάζοντο τῶν πλουσίων τοὺς ἀγροὺς (ἡ δὲ πᾶσα γῆ δι' ὀλίγων ἦν) καὶ εἰ [μ]ὴ τὰς μισϑώσεις ἀποδιδοῖεν, ἀγώγιμοι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες ἐγίνοντο· καὶ οἱ δανεισμοὶ πᾶσιν ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἦσαν μέχρι Σόλωνος· οὗτος δὲ πρῶτος ἐγένετο*
3 *τοῦ δήμου προστάτης. χαλεπώτατον μὲν οὖν καὶ πικρότατον ἦν τοῖς πολλοῖς τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν τὸ δουλεύειν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐδυσχέραινον· οὐδενὸς γάρ, ὡς εἰπεῖν, ἐτύγχανον μετέχοντες.*

III. *ἦν δ' ἡ τάξις τῆς ἀρχαίας πολιτείας τῆς πρὸ Δρ[ά]κοντος τοιάδε. τὰς μὲν ἀρχὰς καϑίστασαν ἀριστίν-*

---

de principio libri vide fragmenta 1 supplendum fere e Plutarchi Sol. 12 *⟨ἐδίκαζον δὲ τριακόσιοι ἄνδρες κατηγοροῦντος⟩ Μύρωνος κ. ἱ. ὀ. ⟨τελείων αἱρεϑέντες⟩ ἀριστίνδην* 2 ΚΑΤΑΓΝΩCΘΕΝΤΟC (·ΘΑΡΘΕΝ· superscr.) 6 del. K

δην καὶ πλουτίνδην· ἦρχον δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ βίου,
μετὰ δὲ ταῦτα δεκαέτειαν. μέγισται δὲ καὶ πρῶται τῶν 2
ἀρχῶν ἦσαν βασιλε[ὺς καὶ πο]λέμαρχος καὶ [ἄ]ρχων· τού-
των δὲ πρώτη μὲν ἡ τοῦ βασιλέως, αὕτη γὰρ ἦν πάτριος,
δευτέρα δ' ἐπικατέστη π[ολ]εμαρχία διὰ τὸ γενέσθαι
τινὰς τῶν βασιλέων τὰ πολέμια μαλακούς· ὅθε[ν] καὶ τὸν
Ἴωνα μετεπέμψαντο χρείας καταλαβούσης. τελευταία δ' 3
ἡ τοῦ ἄρ[χ]οντ[ος· ο]ἱ μὲν γὰρ πλείους ἐπὶ Μέδοντος,
ἔνιοι δ' ἐπὶ Ἀκάστου φασὶ γενέσθαι ταύτην· τεκμήριον
δ' ἐπιφέρουσιν ὅτι οἱ ἐννέα ἄρχοντες ὀμνύουσι[ν] ἦ ⟨μὴν⟩
τὰ ἐπὶ Ἀκάστου ὅρκια ποιήσειν, ὡς ἐπὶ τούτου τῆς βασι-
λείας παραχωρησάντων τῶν Κοδ[ρι]δ[ῶν] ἀντὶ τῶν δο-
θεισ[ῶν] τῷ ἄρχοντι δωρεῶν· τοῦτο μὲν οὖν ὁποτέρως
ποτ' ἔχει, μικρὸν ἂν παραλλάττοι τοῖς χρόνοις· ὅτι δὲ
τελευταία τούτων ἐγένετο τῶν ἀρχῶν, σημεῖον καὶ [τὸ]
μηδὲν τῶν πατρίων τὸν ἄρχοντα διοικεῖν, ὥσπερ ὁ βασι-
λεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος, ἀλλ' ἁπλῶ[ς] ⟦τὰ⟧ ἐπίθετα· διὸ
καὶ νεωστὶ γέγονεν ἡ ἀρχὴ μεγάλη, τοῖς ἐπιθέτοις αὐξη-
θε[ῖ]σα. θ[εσ]μοθέται δὲ πολλοῖς ὕστερον ἔτεσιν ᾑρέ- 4
θησαν, ἤδη κατ' ἐνιαυτὸν αἱρουμένων τὰς ἀρχάς, ὅπως
ἀναγράψαντες τὰ θέσμια φυλάττωσι πρὸς τὴν τῶν ἀμ-
φισβητ[ού]ντων κρίσιν· διὸ καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν οὐκ
ἐγένετο πλείων ἐνιαυσίας· τοῖς μὲν οὖν χρόνοις τοσοῦτον
προέχουσιν ἀλλήλων. ἦσαν δ' οὐχ ἅμα πάντες οἱ ἐννέα 5
ἄρχοντες, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς εἶχε τὸ νῦν καλούμενον
Βουκολεῖον πλησίον τοῦ πρυτανείου (σημεῖον δέ· ἔτι καὶ
νῦν γὰρ τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς ἡ σύμμειξις ἐνταῦθα
γίνεται τῷ Διονύσῳ καὶ ὁ γάμος), ὁ δὲ ἄρχων τὸ πρυ-
τανεῖον, ὁ δὲ πολέμαρχος τὸ Ἐπιλύκειον (διὸ πρότερον

---

4 ΠΑΤΡΙC 5 ΓΙΝΕCΘΑΙ 10 ΟΜΝΥΟΥCΙ . ΗΙΤΑ, corr. Wilamowitz Hermae XXXIII 119 12 *Κοδριδῶν* K 17 *τὰ* del. Wilam. 24 ΑΛΛΗΩΝΗCΑΝ 26 ΒΟΥΚΟΛΙΟΝ

TESTIM. 25 sqq. cf. Suidas *ἄρχων*. Bekk. An. 449, 17. 27 Hesych. *Διονύσου γάμος*

μὲν ἐκαλεῖτο πολεμαρχεῖον, ἐπεὶ δὲ Ἐπίλυκος ἀνῳκοδόμησε καὶ κατεσκεύασεν αὐτὸ πολεμαρ[χ]ήσας Ἐπιλύκειον ἐκλήθη), θεσμοθέται δ' εἶχον τὸ θεσμοθετεῖον. ἐπὶ δὲ Σόλωνος [ἅπ]αντες εἰς τὸ θεσμοθετεῖον συνῆλθον. κύριοι δ' ἦσαν καὶ τὰς δίκας αὐτοτελεῖς [κρίν]ειν καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν προανακρίνειν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦτον

6 *εἶχε τὸν τρόπον. ἡ δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τὴν μὲν τάξιν εἶχε τοῦ διατηρεῖν τοὺς νόμους, διῴκει δὲ τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ κολάζουσα καὶ ζημιοῦσα πάντας τοὺς ἀκοσμοῦντας κυρίως. ἡ γὰρ αἵρεσις τῶν ἀρχόντων ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην ἦν, ἐξ ὧν οἱ Ἀρεοπαγῖται καθίσταντο· διὸ καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν αὕτη μεμένηκε διὰ βίου καὶ νῦν.*

IV. *ἡ μὲν οὖν πρώτη πολιτεία ταύτην εἶχε τὴν ὑπογραφήν. μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου τινὸς οὐ πολλοῦ διελθόντος ἐπ' Ἀρισταίχμου ἄρχοντος Δράκων τοὺς θεσμοὺς*

2 *ἔθηκεν· ἡ δὲ τάξις αὐτοῦ τόνδε τὸν τρόπον εἶχε. ἀπεδέδοτο μὲν ἡ πολιτεία τοῖς ὅπλα παρεχομένοις. ᾑροῦντο δὲ τοὺς μὲν ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας οὐσίαν κεκτημένους οὐκ ἔλαττον ἢ δέκα μνῶν ἐλευθέραν, τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ‖ ⟨τὰς⟩ ἐλάττους ἐκ τῶν ὅπλα παρεχομένων,* pag. 2 *στρατηγοὺς δὲ καὶ ἱππάρχους οὐσίαν ἀποφαίνοντας οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν μνῶν ἐλευθέραν καὶ παῖδας ἐκ γαμετῆς γυναικὸς γνησίους ὑπὲρ δέκα ἔτη γεγονότας· τούτους δὲ διεγγυᾶν τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἱππάρχους τοὺς ἕνους μέχρι εὐθυνῶν, ἐγγ[υη]τὰς δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τέλους δεχομένους οὗπερ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ*

---

5 suppl. K 10 ΠΑΝΤΕϹ (Α superscr.) 20 ΟΥΚΕΛΑΤΤΩΔΕΚΑ, *διακοσίων μνῶν* Weil, cf. Wilam. I 80 21 *ἀρχὰς* in margine add. m², *τὰς δ' ἐλάττους ἀρχὰς* Wilam. 23 ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ 25 supra *διεγγυᾶν* superscriptum ΔΕΙ a manu sec. *καὶ τοὺς στρατηγους καὶ τοὺς ἱππάρχους* del. FSchultess 26 supplevit K ΔΕΚ

TESTIM. 2 Hesych. *Ἐπιλύκ(ε)ιον*

ἱππαρχοι. βουλεύειν δὲ τετρακοσίους καὶ ἕνα τοὺς λα- 3
χόντας ἐκ τῆς πολιτείας. κληροῦσθαι δὲ καὶ ταύτην καὶ
τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ὑπὲρ τριάκοντ' ἔτη γεγονότας, καὶ
δὶς τὸν αὐτὸν μὴ ἄρχειν πρὸ τοῦ πάντας δ[ι]ελθεῖν·
τότε δὲ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς κληροῦν. εἰ δέ τις τῶν βου-
λευτῶν, ὅταν ἕδρα βουλῆς ἢ ἐκκλησίας ᾖ, ἐκλείποι τὴν
σύνοδον, ἀπέτινον ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος τρεῖς δρα-
χμάς, ὁ δὲ ἱππεὺς δύο, ⟨ὁ⟩ ζευγίτης δὲ μίαν. ἡ δὲ βουλὴ 4
ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου φύλαξ ἦν τῶν νόμων καὶ διετήρει
τὰς ἀρχὰς ὅπως κατὰ τοὺς νόμους ἄρχωσιν. ἐξῆν δὲ
τῷ ἀδικουμένῳ πρὸ[ς τὴν τῶν] Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴν εἰσ-
αγγέλλειν ἀποφαίνοντι παρ' ὃν ἀδικεῖται νόμον. ἐπὶ δὲ 5
τοῖς σώ[μα]σιν ἦσαν οἱ δανεισμοί, καθάπερ εἴρηται, καὶ
ἡ χώρα δι' ὀλίγων ἦν.

V. τοιαύτης δὲ τῆς τάξεως οὔσης ἐν τῇ πολιτείᾳ
καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις, ἀντέστη τοῖς
γνωρίμοις ὁ δῆμος. ἰσχυρᾶς δὲ τῆς στάσεως οὔσης καὶ 2
πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις εἵλοντο κοινῇ
διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα καὶ τὴν πολιτείαν ἐπέ- 504
τρεψαν αὐτῷ ποιήσαντι τὴν ἐλεγείαν ἧς ἐστιν ἀρχὴ

γινώσκω, καί μοι φρενὸς ἔνδοθεν ἄλγεα κεῖται,
πρεσβυτάτην ἐσορῶν γαῖαν Ἰαονίας
κλινομένην.

ἐν ἧι πρὸς ἑκατέρους ὑπὲρ ἑκατέρων μάχεται καὶ διαμ-
φισβητεῖ καὶ μετὰ ταῦτα κοινῇ παραινεῖ καταπαύειν τὴν
ἐνεστῶσαν φιλονικίαν. ἦν δ' ὁ Σόλων τῇ μὲν [φύ]σει καὶ 3
τῇ δόξῃ τῶν πρώτων, τῇ δ' οὐσίᾳ καὶ τοῖς πράγμασι
τῶν μέσων, ὡς ἔκ τε τῶν ἄλλων ὁμολογεῖται καὶ αὐτὸς
ἐν τοῖσδε τοῖς ποιήμασιν μαρτυρεῖ, παραινῶν τοῖς πλου-
σίοις μὴ πλεονεκτεῖν·

---

3 ΤΡΙΑΚΟΝΘΕΤΗ 20. 22. 23 post ΑΡΧΗ et ΙΑΟΝΙΑΣ et ΚΛΙΝΟΜΕΝΗΝ spatium, itemque ubique carmina spatio a reliquis secreta 26 ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ superscr. ΝΙΚΙ

ὑμεῖς δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερὸν ἦτορ,
οἳ πολλῶν ἀγαθῶν ἐς κόρον [ἠ]λάσατε,
ἐν μετρίοισι τίθεσθε μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
πεισόμεθ', οὔθ' ὑμῖν ἄρτια πά[ντ'] ἔσεται.

καὶ ὅλως αἰεὶ τὴν αἰτίαν τῆς στάσεως ἀνάπτει τοῖς πλουσίοις· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδοικέναι φησὶ 'τήν τε φι[λαργ]υρίαν τήν τε ὑπερηφανίαν', ὡς διὰ ταῦτα τῆς ἔχθρας ἐνεστώσης.

VI. *κύριος δὲ γενόμενος τῶν πραγμά[τω]ν Σόλων τόν τε δῆμον ἠλευθέρωσε καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς τὸ μέλλον, κωλύσας δ[ανε]ίζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, ⟦καὶ νόμους ἔθηκε⟧ καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων, ἃ σεισάχθεια καλοῦσιν, ὡς ἀποσεισάμενοι τὸ βάρος.*
2 *ἐν οἷς πειρῶνταί τιν[ες] διαβάλλειν αὐτόν· συνέβη γὰρ τῷ Σόλωνι μέλλοντι ποιεῖν τὴν σεισάχθειαν προειπεῖν τισι τῶν [γν]ωρίμων, ἔπειθ', ὡς μὲν οἱ δημοτικοὶ λέγουσι, παραστρατηγηθῆναι διὰ τῶν φίλων, ὡς δ' οἱ β[ουλ]όμενοι βλασφημεῖν, καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν. δανεισάμενοι γὰρ οὗτοι συνεπρίαντο πολλὴν χώραν, καὶ μετ' οὐ πολὺ τῆς τῶν χρεῶν ἀποκοπῆς γενομένης ἐπλούτουν· ὅθεν φασὶ γενέσθαι τοὺς ὕστερον δοκοῦντας εἶναι παλαιοπλούτους.*
3 *οὐ μὴν ἀλλὰ πιθ[ανώ]τερος ὁ τῶν δημοτικῶν λόγος· οὐ γὰρ ε[ἰκὸς] ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις οὕτω μέτριον γενέσθαι καὶ κοινόν, [ὥ]στ' ἐξὸν αὐτῷ τοὺς [ἑτ]έρους ὑποποιησάμενον τυραννεῖν τῆς πόλεως, ἀμφοτέροις ἀπεχθέσθαι καὶ περὶ πλείονος ποιήσασθαι τὸ καλὸν καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἢ τὴν αὐτοῦ πλεονεξίαν, ἐν*

---

4 ΑΡΤΙΑΤΑ*ντ*ΕCΕΤΑΙ   7 ΦC . . . ΕΙΑΝ Wilcken, ante ΕΙ non fuisse P, quod legerat Diels; restituit K ex Plut. Sol. 14
13 Α(C)CΕΙCΑΧΘΙΑ cf. Plut. Sol. 16, *ἃς σεισάχθειαν* K   20 ΓΙΝΟΜ
22. 23 suppl. K   24 suppl. Blass

TESTIM. 12 Hesych. *σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὸ βάρος τῶν δανείων.* Phot. s. v.

οὕτω δὲ μικροῖς καὶ ἀνα[ξίο]ις καταρρυπαίνειν ἑαυτόν.
ὅτι δὲ ταύτην ἔσχε τὴν ἐξουσίαν, τά τε πράγματα νο- 4
σοῦντα μαρτυρεῖ καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτὸς πολλαχοῦ
μέμνηται καὶ οἱ ἄλλοι συνομολογοῦσι πάντες.

VII. ταύτην μὲν οὖν χρὴ νομίζειν ψευδῆ τὴν αἰτίαν
εἶναι. πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν ἄλλους,
τοῖς δὲ Δράκοντος θεσμοῖς ἐπαύσαντο χρώμενοι πλὴν
τῶν φονικῶν. ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς
κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείῳ καὶ ὤμοσαν χρήσε-
σθαι πάντες. οἱ δ' ἐννέα ἄρχοντες ὀμνύντες πρὸς τῷ λίθῳ
κατεφάτιζον ἀναθήσειν ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἐάν τινα παρα-
βῶσι τῶν νόμων· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν οὕτως ὀμνύουσι. κατέ- 2
κλησεν δὲ τοὺς νόμους εἰς ἑκατὸν ἔτη καὶ διέταξε τὴν
πολιτείαν τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον.

— — τιμήματι διεῖλεν εἰς τέτταρα τέλη, καθάπερ διῄ- 3
ρητο καὶ πρότερον, εἰς πεντακοσιομ[έδιμνο]ν καὶ ἱπ[πέα]
καὶ ζευγίτην καὶ θῆτα. καὶ τὰς μὲ[ν . . .]ας ἀρχὰς ἀπένειμεν‖
pag. 3 ἄρχειν ἐκ πεντακοσιομεδίμνων καὶ ἱππέων καὶ ζευγιτῶν,
τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας καὶ τοὺς πωλητὰς
καὶ τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς κωλακρέτας, ἑκάστοις ἀνάλογον
τῷ μεγέθει τοῦ τιμήματος ἀποδιδοὺς τὴν ἀρχήν. τοῖς δὲ
τὸ θητικὸν τελοῦσιν ἐκκλησίας καὶ δικαστηρίων μετέδωκε
μόνον. ἔδει δὲ τελεῖν πεντακοσιομέδιμνον μὲν ὃς ἂν ἐκ 4
τῆς οἰκείας ποιῇ πεντακόσια μέτρα τὰ συνάμφω ξηρὰ καὶ
ὑγρά, ἱππάδα δὲ τοὺς τριακόσια ποιοῦντας (ὡς δ' ἔνιοί

1 suppl. K 3 μαρτυρεῖ corr. ex μαρτυρουσιτο 15 velut ⟨τὸ πᾶν πλῆθος ἐκ⟩ τιμημάτων διεῖλεν, cf. Hes. et Harp. 16 suppl. e grammat. 17 ante ΑϹ vel Λ vel Τ Wilcken i. e. vel ἄλλας vel πολλάς, οὔσας coni. Wilam. 25 ΙΠΠΑΔΑ ex ΙΠΠΑϹΙΑ correctum

TESTIM. 8 *Harpocr. κύρβεις. *schol. Aristoph. Av. 1354. *Plut. Sol. 25 10 *Harpocr. λίθος. Plut. Sol. 25 16 *Harpocr. ἱππάς et πεντακοσιομέδιμνον. Hes. ἐκ τιμημάτων (ubi etiam haec διῄρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ Σόλωνα εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμνον ⟨ἱππέα ζευγίτην θῆτα⟩. idem s. ζευγίσιον et θητικόν. *Harpocr. θῆτες.

φασι τοὺς ἱπποτροφεῖν δυναμένους. σημεῖον δὲ φέρουσι τό τε ὄνομα τοῦ τέλους, ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ πράγματος κείμενον, καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν ἀρχαίων· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει εἰκὼν ⟦Διφίλου⟧, ἐφ' ᾗ ἐπιγέγραπται τάδε·

Διφίλου Ἀνθεμίων τήνδ' ἀνέθηκε θεοῖς,
θητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

καὶ παρέστηκεν ἵππος †ἐκμαρτυρῶν, ὡς τὴν ἱππάδα τοῦτο σημαίνουσαν. οὐ μὴν ἀλλ' εὐλογώτερον τοῖς μέτροις διῃρῆσθαι καθάπερ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους), ζευγίσιον δὲ τελεῖν τοὺς διακόσια τὰ συνάμφω ποιοῦντας. τοὺς δ' ἄλλους θητικόν, οὐδεμιᾶς μετέχοντας ἀρχῆς. διὸ καὶ νῦν ἐπειδὰν ἔρηται τὸν μέλλοντα κληροῦσθαί τιν' ἀρχήν, ποῖον τέλος τελεῖ, οὐδ' ἂν εἷς εἴποι θητικόν.

VIII. *τὰς δ' ἀρχὰς ἐποίησε κληρωτὰς ἐκ προκρίτων, οὓς ἑκά[σ]τη προκρίνειε τῶν φυλῶν. προύκρινεν δ' εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἑκάστη δέκα, καὶ τοὺς θ' ἐκλήρουν· ὅθεν ἔτι διαμένει ταῖς φυλαῖς τὸ δέκα κληροῦν ἑκάστην, εἶτ' ἐκ τούτων κυαμεύειν. σημεῖον δ' ὅτι κληρωτὰς ἐποίησεν ἐκ τῶν τιμημάτων ὁ περὶ τῶν ταμιῶν νόμος, ᾧ χρώμενοι διατελοῦσιν ἔτι καὶ νῦν· κελεύει γὰρ*
2 *κληροῦν τοὺς ταμίας ἐκ πεντακοσιομεδίμνω[ν. Σόλ]ων μὲν οὖν οὕτως ἐνομοθέτησεν περὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. τὸ δ' ἀρχαῖον ἡ ἐν Ἀρείῳ [πάγῳ βου]λὴ ἀνακαλεσαμένη καὶ κρίνασα καθ' αὑτὴν τὸν ἐπιτήδειον ἐφ' ἑκάστῃ τῶν*
3 *ἀρχῶν ἐπ' [ἐν]ιαυτὸν [ἄρξον]τα ἀπέστελλεν. φυλαὶ δ' ἦσαν δ' καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέτταρες.*

---

7 *ἐκμαρτυρῶν* del. Wilam. 8 ΜΕΤΡΙΟΙϹ corr. K 14 ΤΗϹΔΑΡΧΗϹ corr. K 15 ΠΡΟΚΡΙΝΕΙ corr. Gertz 16 *καὶ* ⟨*ἐκ τούτων*⟩ *τοὺς θ'* Kaibel 19 ЄΠΟΙΗϹΑΝ 21 et 23 suppl. K 22 *περὶ τ. ἐ. ἀρχόντων* del. Wilamowitz I 49, 15 25 *ἐπ' ἐνιαυτον* K \ . . . . ΤΑ Wilcken, suppl. Kaibel 26 ΤЄϹϹΑΡЄϹ

TESTIM. 11 *Harpocr. *θῆτες* 25 *Phot. *ναυκραρία.* Poll. VIII 108. Hes. *ναύκλαροι*

[ἐκ] δὲ [τῆς φυλῆς ἑκ]άστης ἦσαν νενεμημέναι τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἑκάστην. ἦν δ' ἐπὶ τῶν ναυκραριῶν ἀρχὴ καθεστηκυῖα ναύκραροι, τεταγμένη πρός τε τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰς δαπ[άνας] τὰς γινομένας· διὸ καὶ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς Σόλωνος οἷς οὐκέτι χρῶνται πολλαχο[ῦ γέ]γραπται ‘τοὺς ναυκράρους εἰσπράττειν’ καὶ ‘ἀναλίσκειν ἐκ τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυρ[ίο]υ.’ β[ου]λὴν δ' ἐποίησε τετρακοσίους, ἑκατὸν ἐξ ἑκάστης 4 φυλῆς, τὴν δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔταξεν ἐπὶ [τὸ] νομοφυλακεῖν, ὥσπερ ὑπῆρχεν καὶ πρότερον ἐπίσκοπος οὖσα τῆς πολιτείας, καὶ τά τε ἄλλα τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν πολιτ⟨ικ⟩ῶν διετήρει καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας ηὔθυνεν κυρία οὖσα καὶ [ζη]μιοῦν καὶ κολάζειν, καὶ τὰς ἐκτίσεις ἀνέφερεν εἰς πόλιν, οὐκ ἐπιγράφουσα τὴν πρόφασιν ⟦διὰ τὸ εὐθύ[ν]εσθαι⟧ καὶ τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνισταμένους ἔκρινεν, Σόλωνος θέντ[ος] νόμον ⟦εἰσα[γγ]ελ[ία]ς⟧ περὶ αὐτῶν. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν πόλιν πολλάκις 5 στασιάζουσαν, τῶν δὲ πολιτῶν ἐνίους διὰ τὴν ῥᾳθυμίαν [ἀγα]πῶντας τὸ αὐτόματον, νόμον ἔθηκεν πρὸς αὐτοὺς ἴδιον, ὃς ἂν στασιαζούσης τῆς πόλεως μ[ὴ] θῆται τὰ ὅπλα μηδὲ μεθ' ἑτέρων, ἄτιμον εἶναι καὶ τῆς πόλεως μὴ μετέχειν.

IX. τὰ μὲν οὖν [περὶ τὰ]ς ἀρχὰς τ[οῦ]τον εἶχε τὸν τρόπον. δοκεῖ δὲ τῆς Σόλωνος πολιτείας τρία ταῦτ' εἶναι τὰ δημοτικώτατα. πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον τὸ μὴ δανείζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, ἔπειτα τὸ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τιμωρ[εῖ]ν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, τρίτον δέ, ⟨ᾧ καὶ⟩ μάλιστά φασιν ἰσχυκέναι τὸ πλῆθος, ἡ εἰς τὸ δικ[αστήριον] ἔφεσις· κύριος γὰρ ὢν ὁ δῆμος τῆς ψήφου κύριος

1 suppl. e Photio 2 ΝΑΥΚΡΑΙ|ΡΑΙΔΕ 4 suppl. K 8 suppl. K 14. 15 del. Wilam. 16. 17 εἰσαγγελίας Wessely, del. Wilam. 17. 18 ΠΟΛΛΑΚΙΣΤΑΣ 23 suppl. K 28. 29 suppl. K

TESTIM. 17 *Gellius II 12

2 *γίνεται τῆς πολιτείας. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι τοὺς νόμους ἁπλῶς μηδὲ σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ὁ περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων, ἀνάγκη [πο]λλὰς ἀμφισβητήσεις γίνεσθαι καὶ πάντα βραβεύειν καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια τὸ δικαστήριον. οἴονται μὲν οὖν τινες ἐπίτηδες ἀσαφεῖς αὐτὸν ποιῆσαι τοὺς νόμους, ὅπως ᾖ τῆς κρίσεω[ς ὁ] δῆ[μος κύ]ριος. οὐ μὴν εἰκός, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καθόλου περιλαβεῖν τὸ βέλτιστον· οὐ γὰρ [δ]ίκ[αιον] ἐκ τῶν νῦν γινομένων ἀλλ' ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας θεωρεῖν τὴν ἐκείνου βούλησιν.*

X. *ἐν μὲν οὖν τοῖς νόμοις ταῦτα δοκεῖ θεῖναι δημοτικά, πρὸ δὲ τῆς νομοθεσίας ποιήσας* ⟦*καὶ*⟧ *τὴν τῶν χ[ρ]εῶν [ἀπο]κοπὴν καὶ μετὰ ταῦτα τήν τε τῶν μέτρων*
2 *καὶ σταθμῶν καὶ τὴν τοῦ νομίσματος αὔξησιν. ἐπ' ἐκείνου γὰρ ἐγένετο καὶ τὰ μέτρα μείζω τῶν Φειδωνείων, καὶ ἡ μνᾶ πρότερον ἔχ[ο]υσα [σ]ταθμὸν ἑβδομήκοντα δραχμὰς ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν.* ‖ *ἦν δ' ὁ ἀρχαῖος χαρα-* pag. 4 *κτὴρ δίδραχμον. ἐποίησε δὲ καὶ σταθμὰ πρὸς τὸ νόμισμα τ[ρ]εῖς καὶ ἑξήκοντα μνᾶς τὸ τάλαντον ἀγούσας, καὶ ἐπιδιενεμήθησαν [αἱ τ]ρεῖς μναῖ τῷ στατῆρι καὶ τοῖς ἄλλοις σταθμοῖς.*

XI. *διατάξας δὲ τὴν πολιτείαν ὅνπερ εἴρηται τρόπον, ἐπειδὴ προσιόντες αὐτῷ περὶ τῶν νόμων ἐνώχλουν τὰ μὲν ἐπιτιμῶντες τὰ δὲ ἀνακρίνοντες, βουλόμενος μήτε ταῦτα κινεῖν μήτ' ἀπεχθάνεσθαι παρὼν ἀποδημίαν ἐποιήσατο κατ' ἐμπορίαν ἅμα καὶ θεωρίαν εἰς Αἴγυπτον, ε[ἰπ]ὼν ὡς οὐχ [ἥ]ξει δέκα ἐτῶν· οὐ γὰρ οἴεσθαι δίκαιον εἶναι τοὺς νόμους ἐξηγεῖσθαι παρών, ἀλλ' ἕκαστον τὰ*
2 *γεγραμμένα ποιεῖν. ἅμα δὲ καὶ συνέβαινεν αὐτῷ τῶν τε γνωρίμων διαφόρους γεγενῆσθαι πολλοὺς διὰ τὰς τῶν χρεῶν ἀποκοπάς, καὶ τὰς στάσεις ἀμφοτέρας μεταθέ-*

---

8. 13 suppl. K 12 *καὶ* superscriptum 27 suppl. van Leeuwen et Blass

σθαι διὰ τὸ παράδοξον αὐτοῖς γενέσθαι τὴν κατάστασιν. ὁ μὲν γὰρ δῆμος ᾤετο πάντ' ἀνάδαστα ποιήσειν αὐτόν, οἱ δὲ γνώριμοι πάλιν [[εἰς]] τὴν αὐτὴν τάξιν ἀποδώσειν ἢ μ[ικ]ρ[ὸ]ν παραλλάξ[ειν]. ⟨ὁ δὲ⟩ Σόλων ἀμφοτέροις ἠναντιώθη, καὶ ἐξὸν αὐτῷ μεθ' ὁποτέρων ἠβούλετο συστά[ντ]α τυραννεῖν εἵλετο πρὸς ἀμφοτέρους ἀπεχθέσθαι, σώσας τὴν πατρίδα καὶ τὰ βέ[λτι]στα νομοθετήσας. 4

XII. ταῦτα δ' ὅτι τοῦτον ⟨τὸν⟩ τρόπον εἶχεν οἵ τ' ἄλλοι συμφωνοῦσι πάντες καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει μέμνηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖσδε (fr. 5 B)·

δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας ὅσσον ἀπαρκεῖ,
τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος·
οἳ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισι,
νικᾶν δ' οὐκ εἴασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

πάλιν δ' ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ πλήθους, ὡς αὐτῷ δεῖ χρῆσθαι (Sol. fr. 6, cf. Theogn. 153)· 2

δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίαν ἀνεθεὶς μήτε βιαζόμενος.
τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

[[καὶ]] πάλιν δ' ἑτέρωθί που λέγει περὶ τῶν διανείμασθαι τὴν γῆν βουλομένων (cf. fr. 34. 35)· 3

οἳ δ' ἐφ' ἁρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεὰν
κἀδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὑρήσειν πολύν,
κἀμὲ κωτίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον·

1 κατάστασιν corrector, Ι.CANTAΞΙΝ 4 ΛΑΞ . . . CΟΛΩΝ suppl. Wilcken, ὁ δὲ superscriptum fuisse videtur 6. 7 suppl. K 6. 7 ΑΠΕΧΘΕCΘΗΝΑΙ ἀπεχθάνεσθαι Aristid. 8 τὸν add. K ΕCΧΕΝ 11 τόσον κράτος Plut. 12. 13 ΟΥΤΑΠΟΡΕΞΑΜΕΝΟCΟCΟΙ 20 πιεζόμενος Plut. 25 antecesserat membrum οἱ μὲν 27 ΚΑΙΜΕ

TESTIM. 5 sqq. Aristid. de IV viris II 360 Di 11 Plut. Sol. 18 19 Plut. comp. Sol. et Popl. 2. 25 Plut. Sol. 16 (v. 4. 5). Aristid. II 536 Di (v. 6. 7).

χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξ[ὸν ὀ]φθαλμοῖσ' ὁρῶσι πάντες ὥστε δήιον.
οὐ χρεών· ἃ μὲν γὰρ εἶπα σὺν θεοῖσιν ἤνυσα,
ἄλλα δ' ο[ὐ] μάτην ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
ἁνδάνει βίᾳ τι [ῥέζ]ειν, οὐδὲ πιεί[ρ]ας χθονὸς
πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.

4 . . . . *ει δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπ[οκ]οπῆς τῶν χ[ρε]ῶν καὶ τῶν δουλευόντων μὲν πρότερον ἐλευθερωθέντων δὲ διὰ τὴν σεισάχθειαν* (fr. 36)·

ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὕνεκα ξ[υ]νήγαγον
δῆμον, τί τούτων πρὶν τυχεῖν ἐπαυσάμην;
συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων [Ὀλυ]μπίων
ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῇ πεπηγότα[ς],
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' εἰς θεόκτιτον,
[ἀνή]γαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ
χρειοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
ἱέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλαν[ωμέν]ους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
ἔχοντας, ἤθη δεσποτῶν τρομευμέν[ους],
ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,
ὁμοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,
ἔρεξα, καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχ[ό]μην.
θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ,
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην,

---

4 suppl. K 6 ante ЄΙ vel Ν vel Μ vel C Wilcken, reliqua suppl. Wessely 9 sic etiam Berol. 10 CAMAN Berol. 16 ΘЄΟΚΤΙϹΤΟΝ ante corr. 19 ΧΡЄϹ . . . Berol. 23. 24 ΚΡΑΤЄЄΙΝΟΜΟΥ, ΚΡ . ΤΗΟΜΟΥ Berol. 25. 26 ΥΠΙϹΧ et ΘЄϹΜΟΥϹΤЄΟΜ (Θ super ΤЄ), ΘЄϹΜΟΝΔΟΜ Berol: corr. ex Aristide

TESTIM. 11 Aristid. II 536 Di

ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών,
[κ]ακοφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνήρ,
οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤ[θε]λον
ἃ τοῖς ἐναντίο[ισι]ν ἥνδανεν τότε,
αὖθις δ' ἃ τοῖσιν οὕτεροι φρασαίατο,
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν οὕνεκ' ἀλκὴν πάντοθεν ποιούμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλῇσιν ἐστράφην λύκος.

καὶ πάλιν ὀνειδίζων πρὸς τὰς ὕστερον αὐτῶν μεμψι- 5 *μοιρίας ἀμφοτέρων·*

δήμῳ μὲν εἰ χρὴ διαφάδην ὀνειδίσαι,
ἃ νῦν ἔχουσιν οὔποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
εὕδοντες εἶδον.
ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
αἰνοῖεν ἄν με καὶ φίλον ποιοίατο·

εἰ γάρ τις ἄλλος, φησί, ταύτης τῆς τιμῆς ἔτυχεν (cf. fr. 36 extr.),

οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,
pag. 5 *πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξεῖλεν γάλα.* ||
ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταιχμίῳ
ὅρος κατέστην.

XIII. *τὴν μὲν οὖν ἀποδημίαν ἐποιήσατο διὰ ταύτας τὰς αἰτίας. Σόλωνος δ' ἀποδημήσαντος ἔτι τῆς πόλεως τεταραγμένης, ἐπὶ μὲν ἔτη τέτταρα διῆγον ἐν ἡσυχίᾳ· τῷ δὲ πέμπτῳ μετὰ τὴν Σόλωνος ἀρχὴν οὐ κατέστησαν* 590/89 *ἄρχοντα διὰ τὴν στ[άσ]ιν, καὶ πάλιν ἔτει πέμπτῳ ⟨διὰ⟩* 586/5 *τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀναρχίαν ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα [διὰ* 2

---

4 ΑΥΤΟΙϹЄΝΑΝ, corr. Berol. 5 ΔЄΑΥΤΟΙϹΙΝ 7 *κυκεύμενος* Arist. 8 ЄΤ(Γ)ΡΑΦΗΝ corr. ex Arist. 11 ΔΙΑΦΡΑΔΗΝ 12 ΟΥΠΟΤЄ 19 ΠΡΙΝΑΝ item Plut. *ἐξέλῃ* Plut. 22. 23 ΤΑΥΤ(ΗΝ)Τ(ΗΝ) ante corr. 26 *διὰ* add. e Berol. ubi ΔΙΑΤΑΥΤΗΝΤΗΝ 27 ΑΙΤΙΑΝΑΡΧΙΑΝ

TESTIM. 18 Plut. Sol. 16 (v. 1. 2) 20 Aristid. II 360 Di

-581 τῶν αὐτῶν χρόνων] Δ[α]μασία[ς] αἱρεθεὶς ἄρχων ἔτη δύο
καὶ δύο μῆνας ἦρξεν, ἕως ἐξηλάθη βίᾳ τῆς ἀρχῆς. εἶτ'
ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὸ στασιάζειν ἄρχοντας ἑλέσθαι δέκα,
πέντε μὲν εὐπατριδῶν τρεῖς δὲ ἀ[γρ]οίκων δύο δὲ δημιουρ-
1/80 γῶν, καὶ οὗτοι τὸν μετὰ Δαμασίαν ἦρξαν ἐνιαυτόν. ᾧ
καὶ δῆλον ὅτι μεγίστην εἶχεν δύναμιν ὁ ἄρχων· φαίνον-
3 ται γὰρ αἰεὶ στασιάζοντες περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς. ὅλως
δὲ διετέλουν νοσοῦντες τὰ πρὸς ἑαυτούς, οἱ μὲν ἀρχὴν
καὶ πρόφασιν ἔχοντες τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπὴν (συνε-
βεβήκει γὰρ αὐτοῖς γεγονέναι πένησιν), οἱ δὲ τῇ πολιτείᾳ
δυσχεραίνοντες διὰ τὸ μεγάλην γεγονέναι μεταβολήν, ἔνιοι
4 δὲ διὰ [τὴν] πρὸς ἀλλήλους φιλονικίαν. ἦσαν δ' αἱ στά-
σεις τρεῖς· μία μὲν τῶν παραλίων, ὧν προειστήκει Μεγα-
κλῆς ὁ Ἀλκμέωνος, οἵπερ ἐδόκουν μάλιστα διώκειν τὴν
μέσην πολιτείαν. ἄλλη δὲ τῶν πεδιακῶν, οἳ τὴν ὀλιγ-
αρχίαν ἐζήτουν· ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Λυκοῦργος. τρίτη δ'
ἡ τῶν διακρίων, ἐφ' ᾗ τεταγμένος ἦν Πεισίστρατος,
5 δημοτικώτατος εἶναι δοκῶν. προσεκεκόσμηντο δὲ τούτοις
οἵ τε ἀφῃρημένοι τὰ χρέα διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ οἱ τῷ
γένει μὴ καθαροὶ διὰ τὸν φόβον· σημεῖον δ' ὅτι μετὰ
τὴν [τῶν] τυράννων κατάλυσιν ἐποίησαν διαψηφισμόν,
ὡς πολλῶν κοινωνούντων τῆς πολιτείας οὐ προσῆκον.
εἶχον δὲ ἕκαστοι τὰς ἐπωνυμίας ἀπὸ τῶν τόπων ἐν οἷς
ἐγεώργουν. XIV. δημοτικώτατος δ' εἶναι δοκῶν ὁ Πεισί-
στρατος καὶ σφόδρ' εὐδοκιμηκὼς ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας
πολέμῳ, κατατραυματίσας ἑαυτὸν συνέπεισε τὸν δῆμον, ὡς
ὑπὸ τῶν ἀντιστασιωτῶν ταῦτα πεπονθώς, φυλακὴν ἑαυτῷ
δοῦναι τοῦ σώματος, Ἀριστίωνος γράψαντος τὴν γνώμην.

---

1 suppl. e Berol. 2 ΛΑϹΘΗ 4 ΜΕΝ superscr. m[2] et spatio et vestigiis apte suppl. K, ἀποίκων Berol. 6 ΔΥΝΑΜΙΝ(ΕΙΧΕΝ Ο) ΑΡΧΩΝ Berol. 7 ΑΕΙ Berol. 8 νοσοῦντες om. Berol. 11. 12 ΕΝΙΟΙΜΕΝ Berol. 12 ΔΕΑΙ Berol. 21 ΔΙΑΦΗΜΙϹΜΟΝ

TESTIM. 4 Hes. ἀγροιῶται

λαβὼν δὲ τοὺς κορυνηφόρους καλουμένους, ἐπαναστὰς μετὰ
τούτων τῷ δήμῳ κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν ἔτει δευτέρῳ καὶ
τριακοστῷ μετὰ τὴν τῶν νόμων θέσιν ἐπὶ Κωμέου ἄρχον- 561/0
τος. λέγεται δὲ Σόλωνα, Πεισιστράτου τὴν φυλακὴν 2
αἰτοῦντος, ἀντιλέξαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τῶν μὲν εἴη σοφώ-
τερος, τῶν δ' ἀνδρειό[τερο]ς· ὅσοι μὲν γὰρ ἀγνοοῦσι
Πεισίστρατον ἐπιτιθέμενον τυραν[νίδι], σοφώτερος εἶναι
τούτων, ὅσοι δ' εἰδότες κατασιωπῶσιν, ἀνδρειότερος. ἐπεὶ
δὲ λέγων [οὐκ ἔπ]ειθεν, ἐξαράμενος τὰ ὅπλα πρὸ τῶν
θυρῶν αὐτὸς μὲν ἔφη βεβοηθηκέναι τῇ πατρίδι καθ'
ὅσον ἦν δυνατός (ἤδη γὰρ σφόδρα πρεσβύτης ἦν), ἀξιοῦν
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ταὐτὸ τοῦτο ποιεῖν. Σόλων μὲν [οὖν 3
ο]ὐδὲν ἤνυσεν τότε παρακαλῶν· Πεισίστρατος δὲ λαβὼν
τὴν ἀρχὴν διῴκει τὰ κοινὰ πολιτικῶς μᾶλλον ἢ τυραν-
νικῶς. οὔπω δὲ τῆς ἀρχῆς ἐρριζωμένης ὁμοφρονήσαντες
οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα καὶ τὸν Λυκοῦργον ἐξέβαλον αὐτὸν
– *ἕκτῳ ἔτει μετὰ τὴν πρώτην κατάστασιν ἐφ' Ἡγησίου* 556/5
ἄρχοντος. ἔτει δὲ δωδεκάτῳ μετὰ ταῦτα περιελαυνόμε- 4
νος ὁ Μεγακλῆς τῇ στάσει, πάλιν ἐπικηρυκευσάμενος
πρὸς τὸν Πεισίστρατον ἐφ' ᾧ τε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
λήψεται, κατήγαγεν αὐτὸν ἀρχαίως καὶ λίαν ἁπλῶς.
προδιασπείρας γὰρ λόγον ὡς τῆς Ἀθηνᾶς καταγούσης
Πεισίστρατον [καὶ] γυναῖκα μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευρών, ὡς
μὲν Ἡρόδοτός φησιν (I 60), *ἐκ τοῦ δήμου τῶν Παιανιέων,*
ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, ἐκ τοῦ Κολλυτοῦ στεφανόπωλιν
Θρᾷτταν, ᾗ ὄνομα Φύη, τὴν θεὸν ἀπομιμησάμενος τῷ
κόσμῳ συνεισήγαγεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν Πεισίστρατος
ἐφ' ἅρματος εἰσήλαυνε παραιβατούσης τῆς γυναικός, οἱ
δ' ἐν τῷ ἄστει προσκυνοῦντες ἐδέχοντο θαυμάζοντες.

---

2 recte *ἔτει δ' καὶ τρ.* 8 ΚΑΤΑΣΙΩΠΩΝΤΕC corr. K ΩC
9 ΕΞΑΙΡΑ 12. 13 suppl. K 18 an *πέμπτῳ?* 21 ΑΡΧΑΙΚΩC
24 ΦΗ compendium 25 ΚΟΛΥΤΟΥ ut vid. altera Τ suprascr.

XV. ἡ μὲν οὖν πρώτη κάθοδος ἐγένετο τοιαύτη. μετὰ
δὲ ταῦτα ⟦ὡς⟧ ἐξέπεσε τὸ δεύτερον ἔτει μάλιστα ἑβδόμῳ
μετὰ τὴν κάθοδον· οὐ γὰρ πολὺν χρόνον διακατέσχεν, ἀλλὰ
διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τῇ τοῦ Μεγακλέους θυγατρὶ συγγίνε-
2 σθαι φοβηθεὶς ἀμφοτέρας τὰς στάσεις ὑπεξῆλθεν. καὶ
πρῶτον μὲν συνῴκισε περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον χωρίον
ὃ καλεῖται Ῥαίκηλος, ἐκεῖθεν δὲ παρῆλθεν εἰς τοὺς περὶ
Πάγγαιον τόπους, ὅθεν χρηματισάμενος καὶ στρατιώτας
μισθωσάμενος ἐλθὼν εἰς Ἐρέτριαν ἑνδεκάτῳ πάλιν ἔτει
τό⟨τε⟩ πρῶτον ἀνασώσασθαι βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἐπεχείρει,
συμπροθυμουμένων αὐτῷ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων, μάλιστα
δὲ Θηβαίων καὶ Λυγδάμιος τοῦ Ναξίου, ἔτι δὲ τῶν ἱπ-
3 πέων τῶν ἐχόντων ἐν Ἐρετρίᾳ τὴν πολιτείαν. ‖ νικήσας pag. 6
δὲ τὴν ἐπὶ Παλληνίδι μάχ[η]ν καὶ λαβὼν τὴν [π]όλιν
καὶ παρελόμενος τοῦ δήμου τὰ ὅπλα κατεῖχεν ἤδη τὴν
τυραννίδα βεβαίως. καὶ [Νά]ξον ἑλὼν ἄρχοντα κατέστησε
4 Λύγδαμιν. παρείλετο δὲ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα τόνδε
τὸν τρόπον. ἐξοπλασίαν ἐν τῷ Θησείῳ ποιησάμενος
ἐκκλησιάζειν ἐπεχείρει, ... δ' ἔστεγεν μικρόν· οὐ
φασκόντων δὲ διακούειν ἐκέλευσεν αὐτοὺς προσανα-
βῆναι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως, ἵνα γεγωνῇ
μᾶλλον. ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος διέτριβε δημηγορῶν, ἀνελόντες
οἱ ἐπὶ τοῦτο τεταγμένοι τ[ὰ ὅπλ]α καὶ παρακλῄσαντες
εἰς τὰ πλησίον οἰκήματα τοῦ Θησείου διεσήμηναν ἐλ-
5 θόντες πρὸς τὸν Πεισίστρατον· ὁ δὲ ἐπεὶ τὸν ἄλλον
λόγον ἐπετέλεσεν, εἶπε καὶ περὶ τῶν ὅπλων τὸ γεγονὸς
ὡς οὐ χρὴ θαυμάζειν οὐδ' ἀθυμεῖν, ἀλλ' ἀπελθόντας

---

2 ΤΑΥΤΑΤΕΞ nos olim, et ne nunc quidem certum videtur quod K ⟦legit ΤΑΥΤΑΩϹΕΞ an *τρίτῳ*? *μετὰ τ. κάθοδον* del. Cichorius Bury 7 ΡΑΚΗΔΟϹ, sed Ι et Λ superscr. 16 *καὶ Νάξον—Λύγδαμιν* verba ab hoc loco aliena 17 ΠΑΡΕΙΛΕΝΔΕ 19 ante *δ' ἔστεγεν*, quod veri simile esse, Γ$^{\omega}$ legit Wilcken 23 ΤΟΥΤ(ΩΝ)ΔΤΕΤΑΓ (Δ deletum)

TESTIM. 13 *schol. Arist. Ach. 234 18 cf. Polyaen. I 21, 2

ἐπὶ τῶν ἰδίων εἶναι, τῶν δὲ κοινῶν αὐτὸς ἐπιμελήσε-
σθαι πάντων.
XVI. ἡ μὲν οὖν [Πει]σιστράτου τυραννὶς ἐξ ἀρχῆς τε
κατέστη τοῦτον τὸν τρόπον καὶ μεταβολὰς ἔσχεν τοσαύ-
τας. διῴκει δ' ὁ Πεισίστρατος, ὥσπερ εἴρηται, τὰ περὶ 2
τὴν πόλιν μετρίως καὶ μᾶλλον πολιτικῶς ἢ τυραννικῶς· ἔν
τε γὰρ τοῖς ἄλλ[οι]ς φιλάνθρωπος ἦν καὶ πρᾶος καὶ τοῖς
ἁμαρτάνουσι συγγνωμονικός, καὶ δὴ καὶ τοῖς ἀ[πό]ροις
προεδάνειζε χρήματα πρὸς τὰς ἐργασίας, ὥστε διατρέ-
φεσθαι γεωργοῦντας. τοῦτο δ' ἐποίει δυοῖν χάριν, ἵνα 3
μήτε ἐν τῷ ἄστει διατρίβωσιν ἀλλὰ διεσπαρμένοι κατὰ
τὴν χώραν, καὶ ὅπως εὐποροῦντες τῶν μετρίων καὶ πρὸς
τοῖς ἰδίοις ὄντες μήτ' ἐπιθυμῶσι μήτε σχολάζω[σι]ν ἐπι-
μελεῖσθαι τῶν κοινῶν. ἅμα δὲ συνέβαινεν αὐτῷ καὶ τὰς 4
προσόδους γίνεσθαι μείζους ἐξεργαζομένης τῆς χώρας·
ἐπράττετο γὰρ ἀπὸ τῶν γιγνομένων δεκάτην. διὸ καὶ 5
τοὺς κατὰ δήμους κατεσκεύασε δικαστὰς καὶ αὐτὸς ἐξῄει
πολλάκις εἰς τὴν χώραν ἐπισκοπῶν καὶ διαλύων τοὺς
διαφερομένους, ὅπως μὴ καταβαίνοντες εἰς τὸ ἄστυ πα-
ραμελῶσι τῶν ἔργων. τοιαύτης γάρ τινος ἐξόδου τῷ 6
Πεισιστράτῳ γιγνομένης συμβῆναί φασι τὸ περὶ τὸν ἐν
τῷ [Ὑμ]ηττῷ γεωργοῦντα τὸ κληθὲν ὕστερον χωρίον ἀτε-
λές. ἰδὼν γάρ τινα παντελῶ[ς π]έτρας σκάπτοντα καὶ
ἐργαζόμενον, διὰ τὸ θαυμάσαι τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἐρέ-
σθαι τί γίγνεται ἐκ τοῦ χωρίου· ὁ δ' 'ὅσα κακὰ καὶ ὀδύναι'
ἔφη, 'καὶ τούτων τῶν κακῶν καὶ ⟦τῶν⟧ ὀδυνῶν Πεισίστρα-
τον δεῖ λαβεῖν τὴν δεκάτην'. ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος ἀπε-
κρίνατο ἀγνοῶν, ὁ δὲ Πεισίστρατος ἡσθεὶς διὰ τὴν παρ-

---

5 ΤΑΠ(ЄΡΙ) Wilcken, τὰ non satis planum esse 8 suppl. K 15 ΖΟΜЄΝΟC sed Η superscr. 17 CΚЄΥΑΖЄ 21 ΒΗΝΑΙΙΙ-ΦΑCΙ, tum ΤΟ an ΤΑ incertum 22 suppl. e mant. prov. 1, 75 24 δια τὸ θαυμάσαι offendit ЄΚЄΛЄΥЄΝ corr. Fränkel

ρησίαν καὶ τὴν φιλεργίαν ἀτελῆ πάντων ἐποίησεν αὐτόν.
7 *οὐδὲν δὲ τὸ πλῆθος οὐδ' ἐν τοῖς ἄλλοις παρ⟨ην⟩ώχλει κατὰ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αἰεὶ παρεσκ[εύ]αζεν εἰρήνην καὶ ἐτήρει τὴν ἡσυχίαν· διὸ καὶ πολλ.. ἐλέγετο ..... ὡς ἡ Πεισιστράτου τυραννὶς ὁ ἐπὶ Κρόν[ου] βίος εἴη· συνέβη γὰρ ὕστερον δια[δε]ξ[α]μένων τῶν υἱέων πολλῷ γενέσθαι*
8 *τραχυτέραν τὴν ἀρχήν. μέγιστον δὲ πάντων ἦν τῶν εἰ[ρη]μένων τὸ δημοτικὸν εἶναι τῷ ἤθει καὶ φιλάνθρωπον. ἔν τε γὰρ τοῖς ἄλλο[ις] ἐβ[ο]ύ[λ]ετο πάντα διοικεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οὐδεμίαν ἑαυτῷ πλεονεξίαν διδούς, [καί ποτ]ε προσκληθεὶς φόνου δίκην εἰς Ἄρειον πάγον αὐτὸς μὲν ἀπήντησεν ὡς ἀπολογησόμενος, ὁ δὲ προσ-*
9 *καλεσάμενος φοβηθεὶς ἔλιπεν. διὸ καὶ πολὺν χρόνον ἔμεινεν ⟨ἐν⟩ [τῇ] ἀ[ρ]χ[ῇ] καὶ ὅτ' ἐκπέσοι πάλιν ἀνελάμβανε ῥᾳδίως. ἐβούλοντο γὰρ καὶ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν δημοτικῶν οἱ πολλοί· τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ὁμιλίαις τοὺς δὲ ταῖς εἰς τὰ ἴδια βοηθείαις προσ[ή]γετο, καὶ πρὸς ἀμφοτέρους*
10 *ἐπεφύκει καλῶς. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ περὶ τῶν τυράννων νόμοι πρᾷοι κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς οἵ τ' ἄλλοι καὶ δὴ καὶ ὁ μάλιστα καθήκων πρὸς τὴν τῆς τυραννίδος — — νόμος γὰρ αὐτοῖς ἦν ὅδε 'θέσμια τάδε Ἀθηναίων κατὰ ⟨τὰ⟩ πάτρια· ἐάν τινες τυραννεῖν ἐπανιστῶνται [[ἐπὶ τυραννίδι]] ἢ συγκαθιστῇ τὴν τυραννίδα, ἄτιμον εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ γένος.'*

XVII. *Πεισίστρατος μὲν οὖν ἐγκατεγήρασε τῇ ἀρχῇ*
528/7 *καὶ ἀπέ[θ]ανε νοσήσας ἐπὶ Φιλόνεω ἄρχοντος, ἀφ' οὗ μὲν κατέστη τὸ πρῶτον τύραννος ἔτη τριάκοντα καὶ τρία βιώσας, ἃ δ' ἐν τῇ ἀρχῇ διέμεινεν ἑνὸς δέοντα εἴκοσι·*

---

4 ΠΟΛΛΑ.ΕΛΕΙΕΤΟΥ..ΙΝΩϹ sic fere Wilcken 6 suppl. E Bruhn 8 suppl. Wilcken 9 suppl. Blass et Wilcken 11 suppl. K 14 ΕΠΕΛΑΜΒΑΝΕ 21 velut *τυραννίδος κατάστασιν* 22 Κ' ΠΑΤΡΙΑ (i. e. *καὶ π.*) Wilcken 23 glossam del. K ex Andoc. 1, 97

ἔφευγε γὰρ τὰ λοιπά. διὸ καὶ φανερῶς ληροῦσιν ⟨οἱ⟩ φά- 2
pag. 7 σκοντες ‖ ἐρώμενον εἶναι Πεισίστρατον Σόλωνος καὶ στρα-
τηγεῖν ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας πολέμῳ περὶ Σαλαμῖνος·
οὐ γὰρ ἐνδέχεται ταῖς ἡλικίαις, ἐάν τις ἀναλογίζηται
τὸν ἑκατέρου βίον καὶ ἐφ' οὗ ἀπέθανεν ἄρχοντος. τε- 3
λευτήσαντος δὲ Πεισιστράτου κατεῖχον οἱ υἱεῖς τὴν
ἀρχήν, προάγοντες τὰ πράγματα τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦσαν
δὲ δύο μὲν ἐκ τῆς γαμετῆς, Ἱππίας καὶ Ἵππαρχος, δύο
δ' ἐκ τῆς Ἀργείας, Ἰοφῶν καὶ Ἡγησίστρατος, ᾧ παρ-
ωνύμιον ἦν Θέτταλος. ⟨ἐπ⟩έγημεν γὰρ Πεισίστρατος ἐξ 4
Ἄργους ἀνδρὸς Ἀργείου θυγατέρα, ᾧ ὄνομ' ἦν Γοργίλος,
Τιμώνασσαν, ἣν πρότερον ἔσχεν γυναῖκα Ἀρχῖνος ὁ
Ἀμπρακιώτης τῶν Κυψελιδῶν· ὅθεν καὶ ἡ πρὸς τοὺς
Ἀργείους ἐνέστη φιλία, καὶ συνεμαχέσαντο χίλιοι τὴν
ἐπὶ Παλληνίδι μάχην Ἡγησιστράτου κομίσαντος. γῆμαι δέ
φασι τὴν Ἀργείαν οἱ μὲν ἐκπεσόντα τὸ πρῶτον, οἱ δὲ κατέ-
χοντα τὴν ἀρχήν. XVIII. ἦσαν δὲ κύριοι μὲν τῶν πραγμά-
των διὰ τὰ ἀξιώματα καὶ διὰ τὰς ἡλικίας Ἵππαρχος καὶ
Ἱππίας, πρεσβύτερος δὲ ὢν ὁ Ἱππίας καὶ τῇ φύσει πολι-
τικὸς καὶ ἔμφρων ἐπεστάτει τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Ἵππαρχος
παιδιώδης καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος ἦν (καὶ τοὺς περὶ
Ἀνακρέοντα καὶ Σιμωνίδην καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὗτος
ἦν ὁ μεταπεμπόμενος), Θέτταλος δὲ νεώτερος πολὺ καὶ 2
τῷ βίῳ θρασὺς καὶ ὑβριστής, ἀφ' οὗ καὶ συνέβη τὴν
ἀρχὴν αὐτοῖς γενέσθαι πάντων τῶν κακῶν. ἐρασθεὶς γὰρ
τοῦ Ἁρμοδίου καὶ διαμαρτάνων τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας
οὐ κατεῖχε τὴν ὀργήν, ἀλλ' ἔν τε τοῖς ἄλλοις ἐνεσημαίνετο
πικρῶς καὶ τὸ τελευταῖον μέλλουσαν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν
κανηφορεῖν Παναθηναίοις ἐκώλυσεν λοιδορήσας τι τὸν
Ἁρμόδιον ὡς μαλακὸν ὄντα, ὅθεν συνέβη παροξυνθέντα

---

1 *οἱ* **add. Contus Herwerden Laco Hude** 7 ΠΡΟΑΓΑΓΟΝΤΕϹ
10 **add. e Plut.** 17 ΤΩΝΜΕΝ
TESTIM. 10 Plut. Cat. mai. 24

τὸν Ἁρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα πράττειν τὴν
3 *πρᾶξιν μετεχόντων πολλῶν. ἤδη δὲ παρατηροῦντες ἐν*
ἀκροπόλει τοῖς Παναθηναίοις Ἱππίαν (ἐτύγχανεν γὰρ
οὗτος μὲν [δ]εχόμενος, ὁ δ' Ἵππαρχος ἀποστέλλων τὴν
πομπήν), ἰδόντες τινὰ τῶν κοινωνούντων τῆς πράξεως
φιλανθρώπως ἐντυγχάνοντα τῷ Ἱππίᾳ καὶ νομίσαντες
μηνύειν, βουλόμενοί τι δρᾶσαι πρὸ τῆς συλλήψεως,
καταβάντες καὶ προεξαναστάντες τῶν [ἑτέ]ρων τὸν μὲν
Ἵππαρχον διακοσμοῦντα τὴν πομπὴν παρὰ τὸ Λεωκό-
4 *ρειον ἀπέκτειναν, τὴν δ' ὅλην ἐλυμήναντο πρᾶξιν. αὐ-*
τῶν δ' ὁ μὲν Ἁρμόδιος εὐθέως ἐτελεύτησεν ὑπὸ τῶν
δορ[υ]φόρων, ὁ δ' Ἀριστογείτων ὕστερον συλληφθεὶς καὶ
πολὺν χρόνον αἰκισθείς. κατηγόρησεν δ' ἐν ταῖς ἀνάγκαις
πολλῶν οἳ καὶ τῇ φύσει τῶν ἐπιφανῶν καὶ φίλοι τοῖς τυ-
ράννοις ἦσαν (οὐ γὰρ ἐδύναντο παραχρῆμα λαβεῖν οὐδὲν
ἴχνος τῆς πράξεως), ἀλλ' ὁ λεγόμενος λόγος ὡς ὁ Ἱππίας
ἀποστήσας ἀπὸ τῶν ὅπλων τοὺς πομπεύοντας ἐφώρασε
τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας οὐκ ἀληθής ἐστιν· οὐ γὰρ ἔπεμ-
πον τό⟨τε⟩ μεθ' ὅπλων, ἀλλ' ὕστερον τοῦτο κατεσκεύασεν
5 *ὁ δῆμος. κατηγόρει δὲ τῶν τοῦ τυράννου φίλων, ὡς μὲν*
οἱ δημοτικοί φασιν, ἐπίτηδες, ἵνα ἀσεβήσαιεν ἅμα καὶ
γένοιντο ἀσθενεῖς ἀνελόντες τοὺς ἀναιτίους καὶ φίλους
ἑαυτῶν, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, οὐχὶ πλαττόμενος ἀλλὰ τοὺς
6 *συνειδότας ἐμήνυεν. καὶ τέλος ὡς οὐκ ἠδύνατο πάντα*
ποιῶν ἀποθανεῖν, ἐπαγγειλάμενος ὡς ἄλλους μηνύσων πολ-
λοὺς καὶ πείσας αὐτῷ τὸν Ἱππίαν δοῦναι τὴν δεξιὰν πί-
στεως χάριν, ὡς ἔλαβεν, ὀνειδίσας ὅτι τῷ φονεῖ τἀδελφοῦ
τὴν δεξιὰν δέδωκε οὕτω παρώξυνε τὸν Ἱππίαν ὥσθ' ὑπὸ
τῆς ὀργῆς οὐ κατέσχεν ἑαυτὸν ἀλλὰ σπασάμενος τὴν μά-
χαιραν διέφθειρεν αὐτόν.

---

8 Τ(ΩΝ)ΙϹΡΩΝ Wilcken ibid. ΑΛΗΘΕϹ 18 *τὰ* del. Wilamowitz I 109

XIX. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαινεν πολλῷ τραχυτέραν
εἶναι τὴν τυραννίδα· καὶ γὰρ διὰ τὸ τιμωρῶν τἀδελφῷ
[καὶ διὰ τὸ] πολλοὺς ἀνῃρηκέναι καὶ ἐκβεβληκέναι πᾶσιν
ἦν ἄπιστος καὶ πικρός. ἔτει δὲ τετάρτῳ μάλιστα μετὰ 2 51
τὸν Ἱππάρχου θάνατον, ἐπεὶ κακῶς εἶχεν τὰ ἐν τῷ
ἄστει, τὴν Μουνιχίαν ἐπεχείρησε τειχίζειν, ὡς ἐκεῖ μεθι-
δρυσόμενος· ἐν τούτοις δ' ὢν ἐξέπεσεν ὑπὸ Κλεομένους
τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως, χρησμῶν γινομένων ἀεὶ τοῖς
Λάκωσι καταλύειν τὴν τυραννίδα διὰ τοιάνδ' αἰτίαν.
οἱ φυγάδες, ὧν οἱ Ἀλκμεωνίδαι προειστήκεσαν, αὐτοὶ 3
μὲν δι' αὑτῶν οὐκ ἠδύναντο ποιήσασθαι τὴν κάθοδον,
pag. 8 ἀλλ' αἰεὶ προσέπταιον· ‖ ἔν τε γὰρ τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπραττον διεσφάλλοντο καὶ τειχίσαντες ἐν τῇ χώρᾳ Λειψύδριον
τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς ὃ συνεξῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ
ἄστεως, ἐξεπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν τυράννων, ὅθεν ὕστερον εἰς ταύτην τὴν συμφορὰν ᾖδον ἐν τοῖς σκολιοῖς [αἰεί]·

αἰαῖ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

ἀποτυγχάνοντες οὖν ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις ἐμισθώσαντο 4
τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, ὅθεν εὐπόρησαν χρημάτων πρὸς τὴν τῶν Λακώνων βοήθειαν. ἡ δὲ Πυθία προέφερεν αἰεὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις χρηστηριαζομένοις ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας εἰς τοῦθ' ἕως προύτρεψε τοὺς Σπαρτιάτας, καίπερ ὄντων ξένων αὐτοῖς τῶν Πεισιστρατιδῶν· συνεβάλλετο δὲ οὐκ ἐλάττω μοῖραν τῆς ὁρμῆς τοῖς Λάκωσιν ἡ πρὸς τοὺς Ἀργείους τοῖς

2 ΤΙΜΩΡΕΙΝ 4 ΑΠΙΣΤΟΣΚ(ΑΙ)ΠΙΣΤΟΣ corr. K
5 ΕΠΕΙΕΝΚΑΚΩΙ ante corr. 16 Μ(ΕΤΑ) ΤΑΥΤ(ΗΝ) corr. ex Et. M.
20 ΑΙΤΟΤ Wilcken 25 ΕΙΣΤΟΥΤΕΥΘΕΩΣ corr Blass

TESTIM. 12 *schol. Arist. Lys. 666, cf. ad v. 665 extr. Et. M. 361, 33. cf. fragm. spur. 5. 21 v. pag. seq.

5 *Πεισιστρατίδαις ὑπάρχουσα φιλία. τὸ μὲν οὖν πρῶτον Ἀγχίμολον ἀπέστειλαν κατὰ θάλατταν ἔχοντα στρατιάν. ἡττηθέντος δ' αὐτοῦ καὶ τελευτήσαντος διὰ τὸ Κινέαν βοηθῆσαι τὸν Θεσσαλὸν ἔχοντα χιλίους ἱππεῖς, προσοργισθέντες τῷ γενομένῳ Κλεομένην ἐξέπεμψαν τὸν βασιλέα στόλον ἔχοντα μείζω κατὰ γῆν, ὃς ἐπεὶ τοὺς τῶν Θεσσαλῶν ἱππεῖς ἐνίκησεν κωλύοντας αὐτὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν παριέναι, κατακλήσας τὸν Ἱππίαν εἰς τὸ καλούμενον Πελαργικὸν τεῖχος ἐπολιόρκει μετὰ τῶν Ἀθηναίων.*

6 *προσκαθημένου δ' αὐτοῦ συνέπεσεν ὑπεξιόντας ἁλῶναι τοὺς τῶν Πεισιστρατιδῶν υἱεῖς· ὧν ληφθέντων ὁμολογίαν ἐπὶ τῇ τῶν παίδων σωτηρίᾳ ποιησάμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν πένθ' ἡμέραις ἐκκομισάμενοι παρέδωκαν τὴν ἀκρό-*
511/10 *πολιν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ Ἁρπακτίδου ἄρχοντος, κατασχόντες τὴν τυραννίδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἔτη μάλιστα ἑπτακαίδεκα, τὰ δὲ σύμπαντα σὺν οἷς ὁ πατὴρ ἦρξεν ἑνὸς δεῖ πεντήκοντα.*

XX. *καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους Ἰσαγόρας ὁ Τεισάνδρου φίλος ὢν τῶν τυράννων καὶ Κλεισθένης τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν. ἡττώμενος δὲ ταῖς ἑταιρείαις ὁ Κλεισθένης προσηγάγετο τὸν*

---

10 ΕΠΕΞΙΟΝΤΑϹ, *ὑπεκτιθέμενοι* Herodot. V 64 14 ΑΡ·Τ·ΠΑΚΙΔΟΥ 18 versu ineunte paragraphus 19 ΦΙΛ(ΟϹ) in mg. add. m^2 20. 21 ΗΤΤΗΜ(ΕΝ)ΟϹ corr. Blass et Laco

TESTIM. (ad p. 20, 21) *schol. Arist. Lys. 1153 *Ἀριστοτέλης φησὶ — χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλύειν τὴν τυραννίδα, τῆς Πυθίας, ὡς οἱ Ἀλκμεωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, συνεχῶς τοῦτο χρώσης αὐτοῖς μαντευομένοις, ἕως πρότερον μὲν Ἀγχίμολον* (sic R) *ἔπεμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ αὐτοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένη τὸν βασιλέα σὺν μείζονι ἐξέπεμψαν στόλῳ, καὶ νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν Ἱππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ Πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες τῶν τυράννων ἐξιόντες ἑάλωσαν.* 20 schol. Ar. Vesp. 502, ubi leg. *Ἀριστοτέλους μὲν τετταράκοντα* [*καὶ*] *ἐννέα* (*ἓν* codd) *φήσαντος*

δῆμον, ἀποδιδοὺς τῷ πλήθει τὴν πολιτείαν. ὁ δὲ Ἰσα- 2
γόρας ἐπιλειπόμενος τῇ δυνάμει πάλιν ἐπικαλεσάμενος τὸν Κλεομένην ὄντα ἑαυτῷ ξένον συνέπεισεν ἐλαύνειν τὸ ἄγος, διὰ τὸ τοὺς Ἀλκμεωνίδας δοκεῖν εἶναι τῶν ἐναγῶν. ὑπεξελθόντος δὲ τοῦ Κλεισθένους ⟨ἀφικόμενος ὁ Κλεομέ- 3
νης⟩ μετ' ὀλίγων ἠγηλάτει τῶν Ἀθηναίων ἑπτακοσίας οἰκίας· ταῦτα δὲ διαπραξάμενος τὴν μὲν βουλὴν ἐπειρᾶτο καταλύειν, Ἰσαγόραν δὲ καὶ τριακοσίους τῶν φίλων μετ' αὐτοῦ κυρίους καθιστάναι τῆς πόλεως. τῆς δὲ βουλῆς ἀντιστάσης καὶ συναθροισθέντος τοῦ πλήθους οἱ μὲν περὶ τὸν Κλεομένην καὶ Ἰσαγόραν κατέφυγον εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὁ δὲ δῆμος δύο μὲν ἡμέρας προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει, τῇ δὲ τρίτῃ Κλεομένην μὲν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀφεῖσαν ὑποσπόνδους, Κλεισθένην δὲ καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας μετεπέμψαντο. κατασχόντος δὲ τοῦ δήμου τὰ 4
πράγματα Κλεισθένης ἡγεμὼν ἦν καὶ τοῦ δήμου προστάτης. αἰτιώτατοι γὰρ σχεδὸν ἐγένοντο τῆς ἐκβολῆς τῶν τυράννων οἱ Ἀλκμεωνίδαι καὶ στασιάζοντες τὰ πολλὰ διετέλεσαν. ἔτι δὲ πρότερον τῶν Ἀλκμεωνιδῶν Κήδων 5
ἐπέθετο τοῖς τυράννοις, διὸ καὶ ᾖδον καὶ εἰς τοῦτον ἐν τοῖς σκολιοῖς·

ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XXI. διὰ μὲν οὖν ταύτας τὰς αἰτίας ἐπίστευον [ὁ δῆμος] τῷ Κλεισθένει. τότε δὲ τοῦ πλήθους προεστηκὼς ἔτει τετάρτῳ μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν ἐπὶ Ἰσα- 508
γόρου ἄρχοντος — — πρῶτον μὲν οὖν ⟨συν⟩ένειμε πάντας 2
εἰς δέκα φυλὰς ἀντὶ τῶν τεττάρων, ἀναμεῖξαι βουλόμενος,

---

5. 6 add. ex Herod. V 70 6 ἀγηλατεῖ Blass ex Herod. V 72 8. 9 Μ(ΕΤΑ)ΤΟΥΚΥΡΙΟΥϹ corr. K 14 ΑΦΙΕϹΑΝ 18 στασιάζοντες ·ο· ⟨πρὸς αὐτοὺς⟩ Gennadius 24 ΕΠΙϹΤΕΥΕΝ 27 de lacuna v. Wilam. I 6. 31 add. Contus et Gertz

ὅπως μετάσχωσι πλείους τῆς πολιτείας· ὅθεν ἐλέχθη καὶ
τὸ μὴ φυλοκρινεῖν ‖ πρὸς τοὺς ἐξετάζειν τὰ γένη βουλο- pag. 9
3 μένους. ἔπειτα τὴν βουλὴν πεντακοσίο[υ]ς ἀντὶ τετρακο-
σίων κατέστησεν, πεντήκοντα ἐξ ἑκάστης φυλῆς· τότε δ'
ἦσαν ἑκατόν. διὰ τοῦτο δὲ οὐκ εἰς δώδεκα φυλὰς συνέ-
ταξεν, ὅπω[ς] αὐτῷ μὴ συμβαίνῃ μερίζειν κατὰ τὰς προ-
υπαρχούσας τριττῦς· ἦσαν γὰρ ἐκ δ' φυλῶν δώδεκα τριτ-
τύες, ὥστ' οὐ [συν]έπιπτεν ⟨ἂν⟩ ἀναμίσγεσθαι τὸ πλῆθος.
4 διένειμε δὲ καὶ τὴν χώραν κατὰ δήμους τριάκοντα μέρη,
δέκα μὲν τῶν περὶ τὸ ἄστυ, δέκα δὲ τῆς παραλίας,
δέκα δὲ τῆς μεσογείου, καὶ ταύτας ἐπονομάσας τριττῦς
ἐκλήρωσεν τρεῖς εἰς τὴν φυλὴν ἑκάστην, ὅπως ἑκάστη
μετέχῃ πάντων τῶν τόπων. καὶ δημότας ἐποίησεν ἀλ-
λήλων τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἑκάστῳ τῶν δήμων, ἵνα μὴ
πατρόθεν προσαγορεύοντες ἐξελέγχωσιν τοὺς νεοπολί-
τας, ἀλλὰ τῶν δήμων ἀναγορεύωσιν· ὅθεν καὶ καλοῦσιν
5 Ἀθηναῖοι σφᾶς αὐτοὺς τῶν δήμων. κατέστησε δὲ καὶ
δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον
ναυκράροις· καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν
ἐποίησεν. προσηγόρευσε δὲ τῶν δήμων τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν
τόπων, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κτισάντων· οὐ γὰρ ἅπαντες
6 ὑπῆρχον ἐν τοῖς τόποις. τὰ δὲ γένη καὶ τὰς φρατρίας
καὶ τὰς ἱερωσύνας εἴασεν ἔχειν ἑκάστους κατὰ τὰ πάτρια.
ταῖς δὲ φυλαῖς ἐποίησεν ἐπωνύμους ἐκ τῶν προκριθέν-
των ἑκατὸν ἀρχηγετῶν οὓς ἀνεῖλεν ἡ Πυθία δέκα.

XXII. τούτων δὲ γενομένων δημοτικωτέρα πολὺ τῆς Σόλωνος ἐγένετο ἡ πολιτεία· καὶ γὰρ συνέβη τοὺς μὲν Σόλωνος νόμους ἀφανίσαι τὴν τυραννίδα διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι, και[ν]οὺς δ' ἄλλους θεῖναι τὸν Κλεισθένη στοχα-

---

5 ΟΥΚ(ΑΙ)ΕΙC 6 ΠΡΟCΤΑC ante corr. 22 ἐν suspectum ibid. ΦΑΤΡΙΑC corr. Berol.

TESTIM. 15 Psellus ὀνόμ. δικ. 103 Boiss. 17 *schol. Arist. Nub. 37. *Harp. ναυκραρικά et δήμαρχος. Hesych. δήμαρχοι.

ζόμενον τοῦ πλήθους, ἐν οἷς ἐτέθη καὶ ὁ περὶ τοῦ
ὀστρακισμοῦ νόμος. πρῶτον μὲν οὖν ἔτει πέμπτῳ μετὰ 2
ταύτην τὴν κατάστασιν ἐφ' Ἑρμοκρέοντος ἄρχοντος τῇ
βουλῇ τοῖς πεντακοσίοις τὸν ὅρκον ἐποίησαν ὃν ἔτι καὶ
νῦν ὀμνύουσιν. ἔπειτα τοὺς στρατηγοὺς ᾑροῦντο κατὰ
φυλάς, ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἕνα, τῆς δὲ ἁπάσης στρατιᾶς
ἡγεμὼν ἦν ὁ πολέμαρχος. ἔτει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ 3
νικήσαντες τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐπὶ Φαινίππου ἄρχον- 490/89
τος, διαλιπόντες ἔτη δύο μετὰ τὴν νίκην, θαρροῦντος 488/7
ἤδη τοῦ δήμου τότε πρῶτον ἐχρήσαντο τῷ νόμῳ τῷ περὶ
τὸν ὀστρακισμόν, ὃς ἐτέθη διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν ἐν ταῖς
δυνάμεσιν· ὁ γὰρ Πεισίστρατος δημαγωγὸς καὶ στρατηγὸς
ὢν τύραννος κατέστη. καὶ πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἐκεί- 4
νου συγγενῶν Ἵππαρχος Χάρμου Κολλυτεύς, δι' ὃν καὶ
μάλιστα τὸν νόμον ἔθηκεν ὁ Κλεισθένης, ἐξελάσαι βουλό-
μενος αὐτόν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς τῶν τυράννων φίλους,
ὅσοι μὴ συνεξαμαρτάνοιεν ἐν ταῖς ταραχαῖς, εἴων οἰκεῖν
τὴν πόλιν, χρώμενοι τῇ εἰωθυίᾳ τοῦ δήμου πρᾳότητι·
ὧν ἡγεμὼν καὶ προστάτης ἦν Ἵππαρχος. εὐθὺς δὲ τῷ 5
ὕστερον ἔτει ἐπὶ Τελεσίνου ἄρχοντος ἐκυάμευσαν τοὺς 487/6
ἐννέα ἄρχοντας κατὰ φυλὰς ἐκ τῶν προκριθέντων ὑπὸ
τῶν δήμων πεντακοσίων τότε μετὰ τὴν τυραννίδα πρῶ-
τον· οἱ δὲ πρότεροι πάντες ἦσαν αἱρετοί. καὶ ὠστρα-
κίσθη Μεγακλῆς Ἱπποκράτους Ἀλωπεκῆθεν. ἐπὶ μὲν 6
οὖν ἔτη γ' τοὺς τῶν τυράννων φίλους ὠστράκιζον, ὧν
χάριν ὁ νόμος ἐτέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ
τῶν ἄλλων εἴ τις δοκοίη μείζων εἶναι μεθίσταντο· καὶ
πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἄπωθεν τῆς τυραννίδος Ξάνθ-

---

2 ὀγδόῳ K 3 ЄΡΜΟΥ|ΚΡ 12 ΟΤЄΠЄΙϹΙ, ὅτι Πεισίστρατος Harpocr. 17 Ϲ(ΥΝ)Є𐅸ΑΜΑΡΤΑΝΟΝЄΝΤΑΙϹ corr. Poste 20 ΥϹΤЄΡΩΙ 22 ΔΗΜΩΝ Berol: ΔΗΜΟΤ(ΩΝ) ΤΟΙϹΜЄΤΑ 27 ΜЄΘΙϹΤΑΤΟ ante corr.

TESTIM. 10 sqq. Harpocr. Ἵππαρχος tamquam ex Androtione

7 *ιππος ὁ Ἀρίφρονος. ἔτει δὲ τρίτῳ μετὰ ταῦτα Νικο-*
483/2 *μήδους ἄρχοντος, ὡς ἐφάνη τὰ μέταλλα τὰ ἐν Μαρωνείᾳ καὶ περιεγένετο τῇ πόλει τάλαντα ἑκατὸν ἐκ τῶν ἔργων, συμβουλευόντων τινῶν τῷ δήμῳ διανείμασθαι τὸ ἀργύριον Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσεν, οὐ λέγων ὅ τι χρήσεται τοῖς χρήμασιν ἀλλὰ δανεῖσαι κελεύων τοῖς πλουσιωτάτοις Ἀθηναίων ἑκατὸν ἑκάστῳ τάλαντον, εἶτ' ἐὰν μὲν ἀρέσκῃ τὸ ἀνάλωμα, τῆς πόλεως εἶναι τὴν δαπάνην, εἰ δὲ μή, κομίσασθαι τὰ χρήματα παρὰ τῶν δανεισαμένων. λαβὼν δ' ἐπὶ τούτοις ἐναυπηγήσατο τριήρεις ἑκατόν, ἑκάστου ναυπηγουμένου τῶν ἑκατὸν μίαν, αἷς ἐναυμάχησαν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τοὺς βαρβάρους. ὠστρακίσθη δ' ἐν τούτοις τοῖς*
8 *καιροῖς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. τρίτῳ δ' ἔτει κατε-*
481/80 *δέξαντο πάντας τοὺς ὠστρακισμένους ἄρχοντος Ὑψιχίδου, διὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν· καὶ τὸ λοιπὸν ὥρισαν τοῖς ὀστρακιζομένοις ἐντὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαίου κατοικεῖν ἢ ἀτίμους εἶναι καθάπαξ.*

XXIII. *τότε μὲν οὖν μέχρι τούτου προῆλθεν ἡ πόλις ἅμα τῇ δημοκρατίᾳ κατὰ μικρὸν αὐξανομένη· μετὰ δὲ τὰ Μηδικὰ πάλιν ἴσχυσεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ καὶ διῴκει τὴν πόλιν, οὐδενὶ δόγματι λαβοῦσα τὴν ἡγεμονίαν ἀλλὰ διὰ τὸ γενέσθαι τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας αἰτία. τῶν γὰρ στρατηγῶν ἐξαπορησάντων τοῖς πράγμασι καὶ κηρυξάντων σῴ[ζ]ειν ἕκαστον ἑαυτόν, πορίσασα δραχμὰς*
2 *ἑκάστῳ ὀκτὼ διέδωκε καὶ ἐνεβίβασεν εἰς τὰς ναῦς. διὰ ταύτην δὴ τὴν αἰτίαν παρεχώρουν αὐτῆς τῷ ἀξιώματι, καὶ ἐπολιτεύθησαν Ἀθηναῖοι καλῶς* [*καὶ*] *κατὰ τούτους*

---

1. 2 Ν(ΙΚΟ)ΔΗΜΟ(Υ) Berol. et Dion. Hal. 8, 83 13 ΤΕΤΑΡΤΩΙ corr. e Plut. Ar. 8 14 ΥΨΗΧΙΔΟΥ ante corr. 15 ΣΤΡΑΤΙΑΝ 16 ⟨*μὴ*⟩ *κατοικεῖν* Kaibel p. 177, contra Wilam. I 114 26 ΑΥΤΗΝ ΤΩΙ corr. Blass alii 27 *καὶ* del. K

TESTIM. 2 Bekk. An. 279, 32 *Μαρώνεια.* cf. Harpocr. s. v. 23 *Plut. Them. 10

τοὺς καιρούς. συνέβη γὰρ αὐτοῖς [[*περὶ τὸν χρόνον τοῦ-*
τον]] *τά τε εἰς τὸν πόλεμον ἀσκῆσαι καὶ παρὰ τοῖς Ἕλ-*
λησιν εὐδοκιμῆσαι καὶ τὴν τῆς θαλάττης ἡγεμονίαν λαβεῖν
ἀκόντων τῶν Λακεδαιμονίων. ἦσαν δὲ προστάται τοῦ 3
δήμου κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς Ἀριστείδης ὁ Λυσι-
μάχου καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὁ μὲν τὰ πολέ-
μια δοκῶν, ὁ δὲ τὰ πολιτικὰ δεινὸς εἶναι καὶ δι-
καιοσύνῃ τῶν καθ' ἑαυτὸν διαφέρειν· διὸ καὶ ἐχρῶντο
τῷ μὲν στρατηγῷ, τῷ δὲ συμβούλῳ. τὴν μὲν οὖν τῶν 4
τειχῶν ἀνοικοδόμησιν κοινῇ διῴκησαν, καίπερ διαφερό-
μενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ τὴν ἀπόστασιν τὴν τῶν
Ἰώνων ἀπὸ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας Ἀριστεί-
δης ἦν ὁ προτρέψας, τηρήσας τοὺς Λάκωνας διαβεβλη-
μένους διὰ Παυσανίαν. διὸ καὶ τοὺς φόρους οὗτος ἦν 5
ὁ τάξας ταῖς πόλεσιν τοὺς πρώτους ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν
ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐπὶ Τιμοσθένους ἄρχοντος, καὶ 478/7
pag. 10 *τοὺς ὅρκους ὤμοσεν τοῖς Ἴωσιν* ‖ *ὥστε τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν*
εἶναι καὶ φίλον, ἐφ' οἷς καὶ τοὺς μύδρους ἐν τῷ πελάγει
καθεῖσαν. XXIV. *μετὰ δὲ ταῦτα θαρρούσης ἤδη τῆς πό-*
λεως καὶ χρημάτων ἠθροισμένων πολλῶν, συνεβούλευεν
ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας καὶ καταβάντας ἐκ τῶν
ἀγρῶν οἰκεῖν ἐν τῷ ἄστει (τροφὴν γὰρ ἔσεσθαι πᾶσι, τοῖς
μὲν στρατευομένοις, τοῖς δὲ φρουροῦσι, τοῖς δὲ τὰ κοινὰ
πράττουσι), εἶθ' οὕτω κατασχήσειν τὴν ἡγεμονίαν. πει- 2
σθέντες δὲ ταῦτα καὶ λαβόντες τὴν ἀρχὴν τοῖς τε συμ-
μάχοις δεσποτικωτέρως ἐχρῶντο πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων
καὶ Σαμίων (τούτους δὲ φύλακας εἶχον τῆς ἀρχῆς, ἐῶντες
τάς τε πολιτείας ⟨*τὰς*⟩ *παρ' αὐτοῖς καὶ ἄρχειν ὧν ἔτυχον*

---

1 Κ(ΑΤΑ), sed ΠΕ(ΡΙ) supra scriptum 6. 7 ΠΟΛΕΜΙΑΔΑCΚΩΝ corr. Richards Contus alii 7 ΠΟΛΕΜΙΚΑΔΕΙΝΟC corr. K 8 *καὶ* add. m². 10 ΑΝΩΙΚΟΔ 12 ΙΩΝΩΝΚ(ΑΙ)Τ(ΗΝ)Τ(ΩΝ)ΛΑΚΕΔ—ΜΑΧΙΑΝ 15 Δ(ΙΑ)Τ(ΗΝ) ante corr. 20 post *χρημάτων* Μ(ΕΝ) del. m² ΠΟΛΛΩΝΗΘΡΟΙCΜ(ΕΝ)ΩΝ (*β* supra Π, *α* supra Η)

3 *ἄρχοντες), ⟨καὶ — —⟩. κατέστησαν δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς εὐπορίαν τροφῆς, ὥσπερ Ἀριστείδης εἰσηγήσατο. συνέβαινεν γὰρ ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν καὶ τῶν συμμάχων πλείους ἢ δισμυρίους ἄνδρας τρέφεσθαι. δικασταὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἑξακισχίλιοι, τοξόται δ' ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἱππεῖς χίλιοι καὶ διακόσιοι, βουλὴ δὲ πεντακόσιοι, καὶ φρουροὶ νεωρίων πεντακόσιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἐν [[τῇ]] πόλει φρουροὶ ν', ἀρχαὶ δ' ἔνδημοι μὲν εἰς ἑπτακοσίους ἄνδρας, ὑπερόριοι δ' εἰς † ἑπτακοσίους· πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ συνεστήσαντο τὸν πόλεμον ὕστερον, ὁπλῖται μὲν δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, νῆες δὲ φρουρίδες εἴκοσι, ἄλλαι δὲ νῆες αἱ τοὺς φόρους ἄγουσαι — — τοὺς ἀπὸ τοῦ κυάμου δισχιλίους ἄνδρας, ἔτι δὲ πρυτανεῖον καὶ ὀρφανοὶ καὶ δεσμωτῶν φύλακες· ἅπασι γὰρ τούτοις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἡ διοίκησις ἦν.*

XXV. *ἡ μὲν οὖν τροφὴ τῷ δήμῳ διὰ τούτων ἐγίνετο.*
463 *ἔτη δὲ ἑπτακαίδεκα μάλιστα μετὰ τὰ Μηδικὰ διέμεινεν ἡ πολιτεία προεστώτων ⟨τῶν⟩ Ἀρεοπαγιτῶν, καίπερ ὑποφερομένη κατὰ μικρόν. αὐξανομένου δὲ τοῦ πλήθους γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου,* ‖ *δοκῶν καὶ ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος πρὸς τὴν* pag. 11
2 *πολιτείαν, ἐπέθετο τῇ βουλῇ. καὶ πρῶτον μὲν ἀνεῖλεν πολλοὺς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀγῶνας ἐπιφέρων περὶ τῶν*
462/1 *διῳκημένων· ἔπειτα τῆς βουλῆς ἐπὶ Κόνωνος ἄρχοντος ἅπαντα περιείλε⟨το⟩ τὰ ἐπίθετα δι' ὧν ἦν ἡ τῆς πολιτείας φυλακή, καὶ τὰ μὲν τοῖς πεντακοσίοις τὰ δὲ τῷ δήμῳ*
3 *καὶ τοῖς δικαστηρίοις ἀπέδωκεν. ἔπραξε δὲ ταῦτα συναιτίου γενομένου Θεμιστοκλέους, ὃς ἦν μὲν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἔμελλε δὲ κρίνεσθαι μηδισμοῦ. βουλόμενος δὲ*

---

1 dictum erat de cleruchis 9 Μ(ΕΝ)ΗϹΑΝΕΙϹ 10 numerus e v. 9 male repetitus 13 *ἄγουσαι* in fine versus, cf. Wilamowitz II 206 21 Κ(ΑΙ)ΔΟΚΩΝΑΔΩΡ corr. Kaibel

TESTIM. 27 *argum. Isocr. Areop. (schol. Aesch. ed. Dind. p. 111)

*καταλυθῆναι τὴν βουλὴν ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸς μὲν τὸν
Ἐφιάλτην ἔλεγεν ὅτι συναρπάζειν αὐτὸν ἡ βουλὴ μέλλει,
πρὸς δὲ τοὺς Ἀρεοπαγίτας ὅτι δείξει τινὰς συνισταμέ-
νους ἐπὶ καταλύσει τῆς πολιτείας. ἀγαγὼν δὲ τοὺς αἱρε-
θέντας τῆς βουλῆς οὗ διέτριβεν ὁ Ἐφιάλτης, ἵνα δείξῃ
τοὺς ἀθροιζομένους, διελέγετο μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς. ὁ
δ' Ἐφιάλτης ὡς εἶδεν καταπλαγεὶς καθίζει μονοχίτων
ἐπὶ τὸν βωμόν. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ γεγον[ὸς]* 4
*καὶ μετὰ ταῦτα συναθροισθείσης τῆς βουλῆς τῶν πεντα-
κοσίων κατηγόρουν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὅ τ' Ἐφιάλτης καὶ
⟨ὁ⟩ Θεμιστοκλῆς καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτὸν τρό-
πον, ἕως περιείλοντο αὐτῶν τὴν δύναμιν. καὶ ⟨ὁ μὲν
Θεμιστοκλῆς — —⟩ ἀνῃρέθη δὲ καὶ ὁ Ἐφιάλτης δολο-
φονηθεὶς μετ' οὐ πολὺν χρόνον δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Τανα-* 462/1
γραίου. XXVI. *ἡ μὲν οὖν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τοῦτον
τὸν τρόπον ἀπεστερήθη τῆς ἐπιμελείας. μετὰ δὲ ταῦτα
συνέβαινεν ἀνίεσθαι μᾶλλον τὴν πολιτείαν διὰ τοὺς προ-
θύμως δημαγωγοῦντας. κατὰ γὰρ τοὺς καιροὺς τούτους
συνέπεσε μηδ' ἡγεμόνα ἔχειν τοὺς ἐπιεικεστέρους, ἀλλ'
αὐτῶν προεστάναι Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου, νωθρότερον
ὄντα καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὀψὲ προσελθόντα, πρὸς δὲ τού-
τοις ἐφθάρθαι τοὺς πολλοὺς κατὰ πόλεμον· τῆς γὰρ
στρατείας γινομένης ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἐκ καταλόγου καὶ
στρατηγῶν ἐφισταμένων ἀπείρων μὲν τοῦ πολεμεῖν τιμω-
μένων δὲ διὰ τὰς πατρικὰς δόξας, αἰεὶ συνέβαινεν τῶν
ἐξιόντων ἀνὰ δισχιλίους ἢ τρισχιλίους ἀπόλλυσθαι, ὥστε
ἀναλίσκεσθαι τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν εὐ-
πόρων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα διῴκουν οὐχ ὁμοίως καὶ* 2
*πρότερον τοῖς νόμοις προσέχοντες, τὴν δὲ τῶν ἐννέα
ἀρχόντων αἵρεσιν οὐκ ἐκίνουν, ἀλλ' ἕκτῳ ἔτει μετὰ τὸν* 457/6
Ἐφιάλτου θάνατον ἔγνωσαν καὶ ἐκ ζευγιτῶν προκρίνεσθαι

---

4 ΤΟΥϹΑΦΑΙΡΕΘ corr. K 20. 21 ΝΕѠΤΕΡΟΝΟΝΤΑ
TESTIM. 13 *Plut. Per. 10

τοὺς κληρωσομένους τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ πρῶτος
ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησιθείδης. οἱ δὲ πρὸ τούτου πάντες
ἐξ ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων ἦσαν, οἱ ⟨δὲ⟩ ζευγῖ-
ται τὰς ἐγκυκλίους ἦρχον, εἰ μή τι παρεωρᾶτο τῶν ἐν
3 τοῖς νόμοις. ἔτει δὲ πέμπτῳ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Λυσικρά-
τους ἄρχοντος οἱ τριάκοντα δικασταὶ κατέστησαν πάλιν
4 οἱ καλούμενοι κατὰ δήμους· καὶ τρίτῳ μετὰ τοῦτον ἐπὶ
450 Ἀντιδότου διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν Περικλέους εἰπόν-
τος ἔγνωσαν μὴ μετέχειν τῆς πόλεως ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀμφοῖν
ἀστοῖν ᾖ γεγονώς. XXVII. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸ δημα-
γωγεῖν ἐλθόντος Περικλέους καὶ πρῶτον εὐδοκιμήσαντος
ὅτε κατηγόρησε τὰς εὐθύνας Κίμωνος στρατηγοῦντος νέος
ὤν, δημοτικωτέραν ἔτι συνέβη γενέσθαι τὴν πολιτείαν· καὶ
γὰρ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔνια περιείλετο καὶ μάλιστα πρού-
τρεψεν τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς συνέβη
θαρρήσαντας τοὺς πολλοὺς ἅπασαν τὴν πολιτείαν μᾶλλον
2 ἄγειν εἰς αὑτούς. μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν
432 ἑνὸς δεῖ πεντηκοστῷ ἔτει ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος
ὁ πρὸς Πελοποννησίους ἐνέστη πόλεμος, ἐν ᾧ κατα-
κλησθεὶς ὁ δῆμος ἐν τῷ ἄστει καὶ συνεθισθεὶς ἐν ταῖς
στρατείαις μισθοφορεῖν, τὰ μὲν ἑκὼν τὰ δὲ ἄκων προῃ-
3 ρεῖτο τὴν πολιτείαν διοικεῖν αὐτός. ἐποίησε δὲ καὶ μισθο-
φόρα τὰ δικαστήρια Περικλῆς πρῶτος, ἀντιδημαγωγῶν
πρὸς τὴν Κίμωνος εὐπορίαν. ὁ γὰρ Κίμων, ἅτε τυραν-
νικὴν ἔχων οὐσίαν, πρῶτον μὲν τὰς κοινὰς λῃτουργίας
ἐλῃτούργει λαμπρῶς, ἔπειτα τῶν δημοτῶν ἔτρεφε πολ-
λούς· ἐξῆν γὰρ τῷ βουλομένῳ Λακιαδῶν καθ᾽ ἑκάστην
τὴν ἡμέραν ἐλθόντι παρ᾽ αὐτὸν ἔχειν τὰ μέτρια, ἔτι δὲ

---

3 δὲ add. K 4 post παρεωρᾶτο deletum ΥΠΟΤ(ΩΝ)ΔΗΜΩΝ
7 ΜΕΤΑΥΤΟΝ ante corr. 10 ΑΣΤΟΙΝΗΝ corr. K 11 ΠΡΩΤΟΥ
·Π·
13 ΕΤΙ 14 ΠΑΡΕΙΛΕΤΟ 16 ΠΑΣΑΝ ante corr. 20 ΚΛΙΣΘΕΙΣ
21 ΣΤΡΑΤΙΑΙΣ 26. 27 ΤΟΥΣΠΟΛΛΟΥΣ, sed ΤΟΥΣ deletum

τὰ χωρία πάντα ἄφρακτα ἦν, ὅπως ἐξῇ τῷ βουλομένῳ
τῆς ὀπώρας ἀπολαύειν. πρὸς δὴ ταύτην τὴν χορηγίαν 4
ἐπιλειπόμενος ὁ Περικλῆς τῇ οὐσίᾳ, συμβουλεύσαντος
αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἴηθεν (ὃς ἐδόκει τῶν πολλῶν
εἰσηγητὴς εἶναι τῷ Περικλεῖ· διὸ καὶ ὠστράκισαν αὐτὸν
ὕστερον), ἐπεὶ τοῖς ἰδίοις ἡττᾶτο, διδόναι τοῖς πολλοῖς
τὰ αὐτῶν, κατεσκεύασε μισθοφορὰν τοῖς δικασταῖς· ἀφ᾽
ὧν αἰτιῶνταί τινες χείρους γενέσθαι, κληρουμένων ἐπι-
μελῶς ἀεὶ μᾶλλον τῶν τυχόντων ἢ τῶν ἐπιεικῶν ἀνθρώ-
πων. ἤρξατο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ δεκάζειν, πρώτου 5
καταδείξαντος Ἀνύτου μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ στρατηγίαν.
κρινόμενος γὰρ ὑπό τινων διὰ τὸ ἀποβαλεῖν Πύλον δεκά-
σας τὸ δικαστήριον ἀπέφυγεν.

XXVIII. ἕως μὲν οὖν Περικλῆς προειστήκει τοῦ δήμου
βελτίω τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἦν, τελευτήσαντος δὲ
Περικλέους πολὺ χείρω. πρῶτον γὰρ τότε προστάτην
ἔλαβεν ὁ δῆμος οὐκ εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν·
ἐν δὲ τοῖς πρότερον χρόνοις ἀεὶ διετέλουν οἱ ἐπιεικεῖς
δημαγωγοῦντες. ἐξ ἀρχῆς μὲν γὰρ καὶ πρῶτος ἐγένετο 2
προστάτης τοῦ δήμου Σόλων, δεύτερος δὲ Πεισίστρατος
[[τῶν εὐγενῶν καὶ γνωρίμων]]. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραν-
νίδος Κλεισθένης τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, καὶ
τούτῳ μὲν οὐδεὶς ἦν ἀντιστασιώτης, ὡς ἐξέπεσον οἱ περὶ
τὸν Ἰσαγόραν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ μὲν δήμου προειστή-

---

1 ΕΞΗΝ (Ξ above Ζ) corr. K 4 ΟΙΗΘΕΝΟΥϹΕΔ ante corr. 8 ΧΕΙΡΩ, cf. Plat. Gorg. 515 e. 11 ΞΑΝΤΟϹΑΥΤΟΥ corr. ex Harp. 17 ΔΟΚΙΜΟΥΜΕΝΟΝΤΑΠΑΡΑ (ΝΤΑ above)

TESTIM. 1 *Plut. Cim. 10 3 *Plut. Per. 9 *τρέπεται πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομήν, συμβουλεύσαντος αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἴηθεν, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστόρηκε.* cf. Plut. Per. 4 *Δάμων τῷ Περικλεῖ συνῆν καθάπερ ἀθλητῇ τῶν πολιτικῶν ἀλείπτης καὶ διδάσκαλος,* cf. ibid. 14 11 *Harp. *δεκάζων.* Bekk. An. 211, 31. schol. Aeschin. 1, 87. cf. Bekk. An. 236, 6, ubi Meletus pro Anyto, coll. schol. Plat. apol. 23 e.

κει Ξάνθιππος, τῶν δὲ γνωρίμων Μιλτιάδης, ἔπειτα Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης· μετὰ δὲ τούτους Ἐφιάλτης μὲν τοῦ δήμου, Κίμων δ' ὁ Μιλτιάδου τῶν εὐπόρων· εἶτα Περικλῆς μὲν τοῦ δήμου, Θουκυδίδης δὲ τῶν ἑτέ-
3 ρων, κηδεστὴς ὢν Κίμωνος. Περικλέους δὲ τελευτήσαντος τῶν μὲν ἐπιφανῶν προειστήκει Νικίας ὁ ἐν Σικελίᾳ τελευτήσας, τοῦ δὲ δήμου Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὃς δοκεῖ μάλιστα διαφθεῖραι τὸν δῆμον ταῖς ὁρμαῖς καὶ πρῶτος ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέκραγε καὶ ἐλοιδορήσατο καὶ περιζωσάμενος ἐδημηγόρησε, τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ λεγόντων. εἶτα μετὰ τούτους τῶν μὲν ἑτέρων Θηραμένης ὁ Ἅγνωνος, τοῦ δὲ δήμου Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ὃς καὶ τὴν διωβελίαν ἐπόρισε πρῶτος· καὶ χρόνον μέν τινα διεδίδοτο, μετὰ δὲ ταῦτα κατέλυσε Καλλικράτης Παιανιεὺς πρῶτος ὑποσχόμενος ἐπιθήσειν πρὸς τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἄλλον ὀβολόν. τούτων μὲν οὖν ἀμφοτέρων θάνατον κατέγνωσαν ὕστερον· εἴωθεν γὰρ κἂν ἐξαπατηθῇ τὸ πλῆθος ὕστερον μισεῖν τούς τι προαγαγόντας ποιεῖν αὐτοὺς τῶν μὴ καλῶς
4 ἐχόντων. ἀπὸ δὲ Κλεοφῶντος ἤδη διεδέχοντο συνεχῶς τὴν δημαγωγίαν οἱ μάλιστα βουλόμενοι θρασύνεσθαι καὶ χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς, πρὸς τὰ παραυτίκα βλέποντες.
5 δοκοῦσι δὲ βέλτιστοι γεγονέναι τῶν Ἀθήνησι πολιτευσαμένων μετὰ τοὺς ἀρχαίους Νικίας καὶ Θουκυδίδης καὶ Θηραμένης. καὶ περὶ μὲν Νικίου καὶ Θουκυδίδου πάντες σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ἄνδρας γεγονέναι οὐ μόνον καλοὺς κἀγαθοὺς ἀλλὰ καὶ πολιτικοὺς καὶ τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς χρωμένους, περὶ δὲ Θηραμένους διὰ τὸ συμβῆναι κατ' αὐτὸν

---

7 ΚΛΑΙΕΝΕΤΟΥ 12. 13 ΔΙΩΒΟΛΙΑΝ 13 ΔΙΕΔΙΔΟΥ, cf. schol. Arist. 22 ΔΕ ex ΔΟΙ corr. 26 ΠΑΤΡΙΚΩΣ -ΚΑΛΩΣ

TESTIM. 9 *schol. Luc. Tim. 30. schol. Aeschin. 1, 25. Plut. Nic. 8 13 *schol. Arist. Vesp. 684 14 *Zenob. VI 29 (Athous III 151. app. prov. IV 11). *Phot. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους 24 *Plut. Nic. 2

ταραχώδεις τὰς πολιτείας ἀμφισβήτησις τῆς κρίσεώς ἐστι. δοκεῖ μέντοι μὴ παρέργως ἀποφαινομένοις οὐχ ὥσπερ αὐτὸν διαβάλλουσι πάσας τὰς πολιτείας καταλύειν, ἀλλὰ πάσας προάγειν ἕως μηδὲν παρανομοῖεν, ὡς δυνάμενος πολιτεύεσθαι κατὰ πάσας, ὅπερ ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου ἔργον, παρανομούσαις δὲ οὐ συγχω[ρ]ῶν ἀλλ' ἀπεχθανόμενος.

XXIX. *ἕως μὲν οὖν ἰσόρροπα τὰ πράγματα κατὰ τὸν πόλεμον ἦν, διεφύλαττον τὴν δημοκρατίαν. ἐπεὶ δὲ μετὰ* 413 *τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην συμφορὰν ἰσχυρότερα τὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐγένετο διὰ τὴν πρὸς βασιλέα συμμαχίαν, ἠναγκάσθησαν κι[νήσα]ντες τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν, εἰπόντος τὸν μὲν πρὸ τοῦ ψηφίσματος λόγον Μηλοβίου, τὴν δὲ γνώμην γράψαντος Πυθοδώρου το[ῦ Ἀναφλ]υ[σ]τίου, μάλιστα δὲ συμπεισθέντων τῶν πολλῶν διὰ τὸ νομίζειν βασιλέα μᾶ[λ]λον ἑαυτοῖς συμπολεμήσειν, ἐὰν δι' ὀλίγων ποιήσωνται τὴν* pag. 12 *πολιτείαν. ‖ ἦν δὲ τὸ ψήφισμα τὸ Πυθοδώρου τοιόνδε·* 2 *τὸν δῆμον ἑλέσθαι μετὰ τῶν προυπαρχόντων δέκα προβούλων ἄλλους εἴκοσι ἐκ τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων, οἵτινες ὀμόσαντες ἦ μὴν συγγράψειν ἃ ἂν ἡγῶνται βέλτιστα εἶναι τῇ πόλει, συγγράψουσι περὶ τῆς σωτηρίας· ἐξεῖναι δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῷ βουλομένῳ γράφειν,* 3 *ἵν' ἐξ ἁπάντων αἱρῶνται τὸ ἄριστον. Κλειτοφῶν δὲ τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ Πυθόδωρος εἶπεν, προσαναζητῆσαι δὲ τοὺς αἱρεθέντας ἔγραψεν καὶ τοὺς πατρίους νόμους οὓς*

---

2 Μ(ЄΝ)ΤΟΙϹΜΗ 10 Δ(ΙΑ)ΦΟΡΑΝ corr. e schol. Ar. ΙϹΧΥΡΟΤΑΤΑ corr. Blass et Angli 12 ΚЄ . . . . . ΝΤЄϹ i. e. *κεινήσαντες* 15 sic Blass, probat Wilcken 18 in summa pagina scriptum *B* i. e. *τόμος β'* ΤΟΥΠΥΘ corr. Blass

TESTIM. 10 vide ad v. 19 19 schol. Arist. Lysistr. 421 *πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖς δέκα* (*τοῖσδε* schol. *τοῖς οὖσι* Suid. corr. Schoell, rectius *τοῖς οὖσι δέκα*) *ᾑρέθησαν ἄλλοι κ', εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα βέλτιστα τῇ πολιτείᾳ μετὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ συμφοράν.*

Κλεισθένης ἔθηκεν ὅτε καθίστη τὴν δημοκρατίαν, ὅπως ⟨ἂν⟩ ἀκούσαντες καὶ τούτων βουλεύσωνται τὸ ἄριστον, ὡς οὐ δημοτικὴν ἀλλὰ παραπλησίαν οὖσαν τὴν Κλεισθέ-
4 *νους πολιτείαν τῇ Σόλωνος. οἱ δ' αἱρεθέντες πρῶτον μὲν ἔγραψαν ἐπάναγκες εἶναι τοὺς πρυτάνεις ἅπαντα τὰ λεγόμενα περὶ τῆς σωτηρίας ἐπιψηφίζειν, ἔπειτα τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ τὰς εἰσαγγελίας καὶ τὰς προσκλήσεις ἀνεῖλον, ὅπως ἂν οἱ ἐθέλοντες Ἀθηναίων συμβουλεύωσι περὶ τῶν προκειμένων· ἐὰν δέ τις τούτων χάριν ἢ ζημιοῖ ἢ προσκαλῆται ἢ εἰσάγῃ εἰς δικαστήριον, ἔνδειξιν αὐτοῦ εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς στρατηγούς, τοὺς δὲ στρατηγοὺς παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα θανάτῳ*
5 *ζημιῶσαι. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πολιτείαν διέταξαν τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον· τὰ μὲν χρήματα ⟨τὰ⟩ προσιόντα μὴ ἐξεῖναι ἄλλοσε δαπανῆσαι ἢ εἰς τὸν πόλεμον, τὰς δ' ἀρχὰς ἀμίσθους ἄρχειν ἁπάσας ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων καὶ τῶν πρυτάνεων οἳ ἂν ὦσιν· τούτους δὲ φέρειν τρεῖς ὀβολοὺς ἕκαστον τῆς ἡμέρας. τὴν δ' ἄλλην πολιτείαν ἐπιτρέψαι πᾶσαν Ἀθηναίων τοῖς δυνατωτάτοις καὶ τοῖς σώμασιν καὶ τοῖς χρήμασιν λῃτουργεῖν μὴ ἔλαττον πεντακισχιλίων, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ. κυρίους δ' εἶναι τούτους καὶ συνθήκας συντίθεσθαι πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσιν· ἑλέσθαι δ' ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης δέκα ἄνδρας ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότας, οἵτινες καταλέξουσι τοὺς πεντακισχιλίους ὀμόσαντες καθ' ἱερῶν τελείων.*

XXX. *οἱ μὲν οὖν αἱρεθέντες ταῦτα συνέγραψαν. κυρωθέντων δὲ τούτων εἵλοντο σφῶν αὐτῶν οἱ πεντακισχίλιοι τοὺς ἀναγράψοντας τὴν πολιτείαν ἑκατὸν ἄνδρας. οἱ δ'*

8 ΠΡΟΚΛΗϹΕΙϹ corr. Blass et Wyse 10 ΗΕΙϹΑΓΗΙΗΕΙϹ corr. K 14 *τὰ* add. K 19 ΠΑϹΙΝ 21 ΗΠΕΝΤΑ- ΩΝ ΚΙϹΧΙΛΙΟΙϹ oblitus est corrector *ἢ* delere 23 Δ(Ε)Κ(ΑΙ)ΤΗϹ corr. Herwerden

αἱρεθέντες ἀνέγραψαν καὶ ἐξήνεγκαν τάδε. βουλεύειν μὲν 2
κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἄνευ
μισθοφορᾶς· τούτων δ' εἶναι τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς
ἐννέα ἄρχοντας καὶ τὸν ἱερομνήμονα καὶ τοὺς ταξιάρχους
καὶ ἱππάρχους καὶ φυλάρχους καὶ ἄρχοντας εἰς τὰ φρούρια
καὶ ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων τῇ θε[ῷ] καὶ τοῖς ἄλλοις
θεοῖς δέκα καὶ ἑλληνοταμίας καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων χρη-
μάτων ἁπάντων εἴκοσιν οἳ διαχειριοῦσιν καὶ ἱεροποιοὺς
καὶ ἐπιμελητὰς δέκα ἑκατέρους· αἱρεῖσθαι δὲ πάντας
τούτους ἐκ προκρίτων, ἐκ τῶν ἀεὶ βουλευόντων πλείους
προκρίνοντας, τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ἁπάσας κληρωτὰς εἶναι
καὶ μὴ ἐκ τῆς βουλῆς· τοὺς δὲ ἑλληνοταμίας οἳ ἂν δια-
χειρίζωσι τὰ χρήματα μὴ συμβουλεύειν. βουλὰς δὲ ποιῆσαι 3
τέτταρας ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς εἰρημένης εἰς τὸν λοιπὸν
χρόνον, καὶ τούτων τὸ λαχὸν μέρος βουλεύειν, νεῖμαι δὲ
καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν λῆξιν ἑκάστην· τοὺς δ' ἑκατὸν
ἄνδρας διανεῖμαι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τέτ-
ταρα μέρη ὡς ἰσαίτατα καὶ διακληρῶσαι, καὶ εἰς ἐνιαυ-
τὸν βουλεύειν ⟨τοὺς λαχόντας. πράττειν⟩ δὲ ᾗ ἂν δοκῇ 4
αὐτοῖς ἄριστα ἕξειν περί τε τῶν χρημάτων, ὅπως ἂν
σῶα ᾖ καὶ εἰς τὸ δέον ἀναλίσκηται, καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ὡς ἂν δύνωνται ἄριστα· ἐὰν ⟨δέ⟩ τι θέλωσιν βουλεύσα-
σθαι μετὰ πλειόνων, ἐπεισκαλεῖν ἕκαστον ἐπείσκλητον
ὃν ἂν ἐθέλῃ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡλικίας· τὰς δ' ἕδρας
ποιεῖν τῆς βουλῆς κατὰ πενθήμερον, ἐὰν μὴ δέωνται
πλειόνων. πληροῦν δὲ τὴν βουλὴν τοὺς ἐννέα ἄρχοντας,
τὰς δὲ χειροτονίας κρίνειν πέντε τοὺς λαχόντας ἐκ τῆς
βουλῆς, καὶ ἐκ τούτων ἕνα κληροῦσθαι καθ' ἑκάστην

---

6 ΤΗΙΘΕ/Ι fuisse putabat Wilcken 7 verba mutila, cf. Wilam. II 117 15 ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ 19 *βουλεύειν* in versu extremo
·Κ·
23 ΕΠΕΙΣΕΚΛΗΤΟΝ 25 ΠΕΝΘΗΜΗΜΕΡΟΝ 26 ΚΛΗΡΟΥΝ

TESTIM. 12 *Harpocr. *ἑλληνοταμίαι* 24 Hesych. *ἕδραι βουλῆς αἳ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον*

5 *ἡμέραν τὸν ἐπιψηφιοῦντα. κληροῦν δὲ τοὺς λαχόντας πέντε τοὺς ἐθέλοντας προσελθεῖν ἐναντίον τῆς βουλῆς, πρῶτον μὲν ἱερῶν, δεύτερον δὲ κήρυξιν, τρίτον πρεσβείαις, τέταρτον τῶν ἄλλων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου ὅταν δέῃ ἀκληρωτὶ προσαγαγόντας τοὺς στρατηγοὺς χρηματίζειν.*

6 *τὸν δὲ μὴ ἰόντα εἰς τὸ βουλευτήριον τῶν βουλευόντων τὴν ὥραν τὴν προρρηθεῖσαν ὀφείλειν δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης, ἐὰν μὴ εὑρισκόμενος ἄφεσιν τῆς βουλῆς ἀπῇ.* ‖

XXXI. *ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν, ἐν δὲ τῷ παρόντι καιρῷ τήνδε· βουλεύειν μὲν τετρακοσίους κατὰ τὰ πάτρια, τετταράκοντα ἐξ ἑκάστης φυλῆς, ἐκ προκρίτων [ο]ὓς ἂν ἕλωνται οἱ φυλέται τῶν ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότων. τούτους δὲ τάς τε ἀρχὰς καταστῆσαι καὶ περὶ τοῦ ὅρκου ὅντινα χρὴ ὀμόσαι γράψαι ⟨καὶ⟩ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν εὐθυ[νῶ]ν* pag. 13

2 *καὶ τῶν ἄλλων πράττειν ᾗ ἂν ἡγῶνται συμφέρειν. τοῖς δὲ νόμοις οἳ ἂν τεθῶσιν περὶ τῶν πολιτικῶν χρῆσθαι καὶ μὴ ἐξεῖναι μετακινεῖν μηδ' ἑτέρους θέσθαι. τῶν δὲ στρατηγῶν τὸ νῦν εἶναι τὴν αἵρεσιν ἐξ ἁπάντων ποιεῖσθαι τῶν πεντακισχιλίων, τὴν δὲ βουλὴν ἐπειδὰν καταστῇ ποιήσασαν ἐξέτασιν ⟨ἐν⟩ ὅπλοις ἑλέσθαι δέκα ἄνδρας καὶ γραμματέα τούτοις, τοὺς δὲ αἱρεθέντας ἄρχειν τὸν εἰσιόντα ἐνιαυτὸν αὐτοκράτορας, καὶ ἄν τι δέωνται συμβουλεύεσθαι*

3 *μετὰ τῆς βουλῆς. ἑλέσθαι δὲ καὶ ἵππαρχον ἕνα ⟨καὶ ταξιάρχους δέκα⟩ καὶ φυλάρχους δέκα· τὸ δὲ λοιπὸν τὴν αἵρεσιν ποιεῖσθαι τούτων τὴν βουλὴν κατὰ τὰ γεγραμμένα. τῶν δ' ἄλλων ἀρχῶν πλὴν τῆς βουλῆς καὶ τῶν στρατηγῶν μὴ ἐξεῖναι μήτε τούτοις μήτε ἄλλῳ μηδενὶ πλεῖον ἢ ἅπαξ ἄρξαι τὴν αὐτὴν ἀρχήν. εἰς δὲ τὸν ἄλλον χρόνον, ἵνα νεμηθῶσιν οἱ τετρακόσιοι εἰς τὰς τέτταρας*

---

3 ΠΡΕϹΒΕΙΑΙ 5 ΤΙΖΕϹΘΑΙ corr. Blass 7 ΠΡΟΡΗ 15 *καὶ* add. K · 20 ΚΑΤΑϹΤΗϹΗ 21 *ἐν* add. Wyse 23 ΒΟΥ-(Ο)ΛΕΥϹΘΑΙ 24. 25 suppl. Wilam. 25 ΤΑΔΕΤΟΛΟΙΠΟΝ

λῆξεις, ὅταν τοῖς ἀστοῖς γίγνηται μετὰ τῶν ἄλλων βουλεύειν, διανειμάντων αὐτοὺς οἱ ἑκατὸν ἄνδρες.

XXXII. οἱ μὲν οὖν ἑκατὸν οἱ ὑπὸ τῶν πεντακισχιλίων αἱρεθέντες ταύτην ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν. ἐπικυρωθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπιψηφίσαντος Ἀριστομάχου, 412/1 ἡ μὲν βουλὴ ⟨ἡ⟩ ἐπὶ Καλλίου πρὶν διαβουλεῦσαι κατελύθη μηνὸς Θαργηλιῶνος τετράδι ἐπὶ δέκα, οἱ δὲ τετρακόσιοι εἰσῄεσαν ἐνάτῃ φθίνοντος Θαργηλιῶνος· ἔδει δὲ τὴν εἰληχυῖαν τῷ κυάμῳ βουλὴν εἰσιέναι δ' ἐπὶ δέκα Σκιροφοριῶνος. 2 ἡ μὲν οὖν ὀλιγαρχία τοῦτον κατέστη τὸν τρόπον ἐπὶ Καλλίου μὲν ἄρχοντος, ἔτεσιν δ' ὕστερον τῆς τῶν τυράννων ἐκβολῆς μάλιστα ἑκατόν, αἰτίων μάλιστα γενομένων Πεισάνδρου καὶ Ἀντιφῶντος καὶ Θηραμένους, ἀνδρῶν καὶ γεγενημένων εὖ καὶ συνέσει καὶ γνώμῃ pag. 14 δοκούντων διαφέρειν. ‖ 3 γενομένης δὲ ταύτης τῆς πολιτείας οἱ μὲν πεντακισχίλιοι λόγῳ μόνον ᾑρέθησαν, οἱ δὲ τετρακόσιοι μετὰ τῶν δέκα τῶν αὐτοκρατόρων εἰσελθόντες εἰς τὸ βουλευτήριον ἦρχόν ⟨τε⟩ τῆς πόλεως καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους πρεσβευσάμενοι κατελύοντο τὸν πόλεμον ἐφ' οἷς ἑκάτεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες. οὐχ ὑπακουόντων δ' ἐκείνων, εἰ μὴ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἀφήσουσιν, οὕτως ἀπέστησαν.

XXXIII. μῆνας μὲν οὖν ἴσως τέτταρας διέμεινεν ἡ τῶν τετρακοσίων πολιτεία, καὶ ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησίλοχος 412/0 δίμηνον ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ⟨ὃς⟩ ἦρξε τοὺς ἐπιλοίπους δέκα μῆνας. ἡττηθέντες δὲ τῇ περὶ Ἐρέτριαν ναυμαχίᾳ καὶ τῆς Εὐβοίας ἀποστάσης ὅλης πλὴν Ὠρεοῦ, χαλεπῶς ἐνεγκόντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ μάλιστα τῶν προγε-

1 τῶν ἄλλων scil. τῶν ἐν Σάμῳ 2 ΕΚΑΤΟΝΑΔΔΡΕΙC corr. K,
ΕΡΗ
tum in spatio interpunctum ·/· 8. 9 ΕΤΙΔΕ corr. K 16 ΗΡΕΘΗCΑΝ
ΗΡΕΘΗCΑΝΟΔΕ 18 τε add. Hude 20 ΤΥΓ|ΤΕΧΑΝ 24 ΜΝΑ-
ΛΟ
CΙΜΑ|ΧΟC 25 ὅς add. K 27 ΩΡΙΟΥ

TESTIM. 23 *Harpocr. τετρακόσιοι

γενημένων (πλείω γὰρ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἢ τῆς Ἀττικῆς ἐτύγχανον ὠφελούμενοι) κατέλυσαν τοὺς τετρακοσίους καὶ τὰ πράγματα παρέδωκαν τοῖς πεντακισχιλίοις τοῖς ἐκ τῶν ὅπλων, ψηφισάμενοι μηδεμίαν ἀρχὴν εἶναι μισθοφόρον.

2 *αἰτιώτατοι δ' ἐγένοντο τῆς καταλύσεως Ἀριστοκράτης καὶ Θηραμένης, οὐ συναρεσκόμενοι τοῖς ὑπὸ τῶν τετρακοσίων γινομένοις· ἅπαντα γὰρ δι' αὑτῶν ἔπραττον, οὐδὲν ἐπαναφέροντες τοῖς πεντακισχιλίοις. δοκοῦσι δὲ καλῶς πολιτευθῆναι κατὰ τούτους τοὺς καιρούς, πολέμου τε καθεστῶτος καὶ ἐκ τῶν ὅπλων τῆς πολιτείας οὔσης.*

XXXIV. *τούτους μὲν οὖν ἀφείλετο τὴν πολιτείαν ὁ δῆμος διὰ τάχους· ἔτει δ' ἕκτῳ μετὰ τὴν τῶν τετρα-*
106|5 *κοσίων κατάλυσιν, ἐπὶ Καλλίου τοῦ Ἀγγελῆθεν ἄρχοντος, γενομένης τῆς ἐν Ἀργινούσσαις ναυμαχίας πρῶτον μὲν τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς τῇ ναυμαχίᾳ νικῶντας συνέβη κριθῆναι μιᾷ χειροτονίᾳ πάντας, τοὺς μὲν οὐδὲ συνναυμαχήσαντας τοὺς δ' ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς σωθέντας, ἐξαπατηθέντος τοῦ δήμου διὰ τοὺς παροργίσαντας· ἔπειτα βουλομένων Λακεδαιμονίων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν, ἔνιοι μὲν ἐσπούδαζον, τὸ δὲ πλῆθος ‖ οὐχ ὑπήκουσεν ἐξαπατηθέντες ὑπὸ Κλεοφῶντος,* pag. 15
ὃς ἐκώλυσε γενέσθαι τὴν εἰρήνην ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδυκώς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν,
2 *ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις. οὐ*

---

4 ΜΙϹΘΟΦΟΡΩΝ 7 ΓЄΝΟΜ (I superscr.) 11 Ο(ΥΝ) add. m² 12 ΔЄΒΔΟΜΩ (AI superscr.) corr. K 14 ΑΡΓΙΝΟΥϹΑϹ m¹ ΟΥϹϹΑϹ m² 17 ΠΑΤΗΘЄΝΤЄϹ corr. K 19. 20 ΑΝΙЄΝΑΙΚΑΙЄΦΟΙϹЄΧΟΥϹΙΝΙΡΗΝΗΝЄΚΑΤЄΡΟΙΑΓЄΙΝ corr. e schol. Arist. 24 ΑΦΙΩϹΙ corr. e schol. Ar.

TESTIM. 14 sqq. *schol. Arist. Ran. 1532 *παρόσον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν Λακεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ [τοῦ] Καλλίου, Κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι, ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν — ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λακεδαιμόνιοι*

χρησάμενοι δὲ καλῶς τότε τοῖς πράγμασι μετ᾽ οὐ πολὺν
χρόνον ἔγνωσαν τὴν ἁμαρτίαν. τῷ γὰρ ὕστερον ἔτει ἐπ᾽
Ἀλεξίου ἄρχοντος ἠτύχησαν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυ- 405/4
μαχίαν, ἐξ ἧς συνέβη κύριον γενόμενον τῆς πόλεως
Λύσανδρον καταστῆσαι τοὺς τριάκοντα τρόπῳ τοιῷδε.
τῆς εἰρήνης γενομένης αὐτοῖς ἐφ᾽ ᾧ τε πολιτεύσονται 3
τὴν πάτριον πολιτείαν, οἱ μὲν δημοτικοὶ διασῴζειν ἐπει-
ρῶντο τὸν δῆμον, τῶν δὲ γνωρίμων οἱ μὲν ἐν ταῖς ἑται-
ρείαις ὄντες καὶ τῶν φυγάδων οἱ μετὰ τὴν εἰρήνην κατ-
ελθόντες ὀλιγαρχίας ἐπεθύμουν, οἱ δ᾽ ἐν ἑταιρείᾳ μὲν
οὐδεμιᾷ συγκαθεστῶτες ἄλλως δὲ δοκοῦντες οὐδενὸς ἐπι-
λείπεσθαι τῶν πολιτῶν τὴν πάτριον πολιτείαν ἐζήτουν·
ὧν ἦν μὲν καὶ Ἀρχῖνος καὶ Ἄνυτος καὶ Κλειτοφῶν καὶ
Φορμίσιος καὶ ἕτεροι πολλοί, προειστήκει δὲ μάλιστα
Θηραμένης. Λυσάνδρου δὲ προσθεμένου τοῖς ὀλιγαρχικοῖς
καταπλαγεὶς ὁ δῆμος ἠναγκάσθη χειροτονεῖν τὴν ὀλιγαρ-
χίαν. ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Δρακοντίδης Ἀφιδναῖος.

XXXV. οἱ μὲν οὖν τριάκοντα τοῦτον τὸν τρόπον
κατέστησαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. γενόμενοι δὲ κύριοι 404/3
τῆς πόλεως τὰ μὲν ἄλλα τὰ δόξαντα περὶ τῆς πολιτείας
παρεώρων, πεντακοσίους δὲ βουλευτὰς καὶ τὰς ἄλλας
ἀρχὰς καταστήσαντες ἐκ προκρίτων ἐκ τῶν χιλίων, καὶ
προσελόμενοι σφίσιν αὐτοῖς τοῦ Πειραιέως ἄρχοντας δέκα
καὶ τοῦ δεσμωτηρίου φύλακας ἕνδεκα καὶ μαστιγοφόρους
τριακοσίους ὑπηρέτας κατεῖχον τὴν πόλιν δι᾽ ἑαυτῶν. τὸ 2
μὲν οὖν πρῶτον μέτριοι τοῖς πολίταις ἦσαν καὶ προσε-
ποιοῦντο διώκειν τὴν πάτριον πολιτείαν, καὶ τούς τ᾽
Ἐφιάλτου καὶ Ἀρχεστράτου νόμους τοὺς περὶ τῶν Ἀρεο-
παγιτῶν καθεῖλον ἐξ Ἀρείου πάγο[υ] καὶ τῶν Σόλωνος

C
7 ΔΙΑϹѠΖЄΙΝ 10 ΑΡΧΙΑΝ corr. K 11 ΑΛѠϹ
11. 12 ЄΠΙΛΙΠЄϹΘΑΙ 19 ΚΑΤЄϹΤΗϹЄ corr. K 22 an *ἐκ προκρίτων πεντακισχιλίων*? 27 ΔΙΟΙΚЄΙΝ

TESTIM. 17 *schol. Arist. Vesp. 157 23 Bekk. An. 235, 31

θεσμῶν ὅσοι διαμφισβητήσεις εἶχον, καὶ τὸ κῦρος ὃ ἦν ἐν
τοῖς δικασταῖς κατέλυσαν, ὡς ἐπανορθοῦντες καὶ ποιοῦν-
τες ἀναμφισβήτητον τὴν πολιτείαν· οἷον ⟨τὸν⟩ ‖ περὶ τοῦ pag. 16
δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ᾧ ἂν ἐθέλῃ κύριον ἐποίησαν καθάπαξ,
τὰς δὲ προσούσας δυσκολίας 'ἐὰν μὴ μανιῶν ἢ γηρῶν ἢ
γυναικὶ πιθόμενος' ἀφεῖλον, ὅπως μὴ ᾖ τοῖς συκοφάνταις
ἔφοδος· ὁμοίως δὲ τοῦτ' ἔδρων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
3 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ταῦτ' ἐποίουν καὶ τοὺς συκοφάντας
καὶ τοὺς τῷ δήμῳ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντας παρὰ τὸ βέλ-
τιστον [[καὶ]] κακοπράγμονας ὄντας καὶ πονηροὺς ἀνῄρουν,
ἐφ' οἷς ἔχαιρεν ἡ πόλις γιγνομένοις, ἡγούμενοι τοῦ βελτί-
4 στου χάριν ποιεῖν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ τὴν πόλιν ἐγκρατέ-
στερον ἔσχον, οὐδενὸς ἀπείχοντο τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἀπέ-
κτεινον τοὺς καὶ ταῖς οὐσίαις καὶ τῷ γένει καὶ τοῖς ἀξιώ-
μασιν προέχοντας, ὑπεξαιρούμενοί τε τὸν φόβον καὶ βου-
λόμενοι τὰς οὐσίας διαρπάζειν· καὶ χρόνου διαπεσόντος
βραχέος οὐκ ἐλάττους ἀνῃρήκεσαν ἢ χιλίους πεντα-
κοσίους.

XXXVI. οὕτως δὲ τῆς πόλεως ὑποφερομένης Θηρα-
μένης ἀγανακτῶν ἐπὶ τοῖς γινομένοις τῆς μὲν ἀσελγείας
αὐτοῖς παρῄνει παύσασθαι, μεταδοῦναι δὲ τῶν πραγμά-
των τοῖς βελτίστοις. οἱ δὲ πρῶτον ἐναντιωθέντες, ἐπεὶ
διεσπάρησαν οἱ λόγοι πρὸς τὸ πλῆθος καὶ πρὸς τὸν
Θηραμένην οἰκείως εἶχον οἱ πολλοί, φοβηθέντες μὴ προ-
στάτης γενόμενος τοῦ δήμου καταλύσῃ τὴν δυναστείαν
καταλέγουσιν τῶν πολιτῶν τρισχιλίους ὡς μεταδώσοντες
2 τῆς πολιτείας. Θηραμένης δὲ πάλιν ἐπιτιμᾷ καὶ τούτοις,
πρῶτον μὲν ὅτι βουλόμενοι μεταδοῦναι τοῖς ἐπιεικέσι
τρισχιλίοις μόνοις μεταδιδόασι, ὡς ἐν τούτῳ τῷ πλήθει

---

4 ΚΥΡΙΟΝΠΟΙΗCΑΝΤЄCΚΑΘ 6 πειθόμενος plerumque oratores 11 ЄΧΑΙΡΟΝ corr. Sidgwick et Rutherford 13. 14 ΑΠЄΚΤЄΙΝΑΝ corr. Blass 15 ΥΠΟЄΞ 22 ΠΡΩΤΟΙ corr. K 26 ΔΙCΧΙΛΙΟΥC corr. K

τῆς ἀρετῆς ὡρισμένης, ἔπειθ' ὅτι δύο τὰ ἐναντιώτατα ποιοῦσιν, βίαιόν τε τὴν ἀρχὴν καὶ τῶν ἀρχομένων ἥττω κατασκευάζοντες. οἱ δὲ τούτων μὲν ὠλιγώρησαν, τὸν δὲ κατάλογον τῶν τρισχιλίων πολὺν μὲν χρόνον ὑπερεβάλλοντο καὶ παρ' αὑτοῖς ἐφύλαττον τοὺς ἐγνωσμένους, ὅτε δὲ καὶ δόξειεν αὐτοῖς ἐκφέρειν τοὺς μὲν ἐξήλειφον τῶν ⟨ἐγ⟩γεγραμμένων, τοὺς δ' ἀντενέγραφον τῶν ἔξωθεν.

XXXVII. ἤδη δὲ τοῦ χειμῶνος ἐνεστῶτος καταλαβόντος Θρασυβούλου μετὰ τῶν φυγάδων Φυλήν, καὶ κατὰ τὴν στρατείαν ἣν ἐξήγαγον οἱ τριάκοντα κακῶς ἀποχωρήσαντες ἔγνωσαν τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὅπλα παρελέσθαι, Θηραμένην δὲ διαφθεῖραι τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον. νόμους εἰσή-
pag. 17 νεγκαν εἰς τὴν βουλὴν δύο κελεύοντες ‖ ἐπιχειροτονεῖν, ὧν ὁ μὲν εἷς αὐτοκράτορας ἐποίει τοὺς τριάκοντα τῶν πολιτῶν ἀποκτεῖναι τοὺς μὴ τοῦ καταλόγου μετέχοντας τῶν τρισχιλίων, ὁ δ' ἕτερος ἐκώλυε κοινωνεῖν τῆς παρούσης πολιτείας ὅσοι τυγχάνουσιν τὸ ἐν Ἠετιωνείᾳ τεῖχος κατασκάψαντες ἢ τοῖς τετρακοσίοις ἐναντίον τι πράξαντες [ἢ] τοῖς κατασκευάσασι τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν· ὧν ἐτύγχανεν ἀμφοτέρων κεκοινωνηκὼς ὁ Θηραμένης, ὥστε συνέβαινεν ἐπικυρωθέντων τῶν νόμων ἔξω τε γίγνεσθαι τῆς πολιτείας αὐτὸν καὶ τοὺς τριάκοντα κυρίους εἶναι θανατοῦντας. ἀναιρεθέντος δὲ Θηραμένους τά τε ὅπλα παρεί- 2
λοντο πάντων πλὴν τῶν τρισχιλίων καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πολὺ πρὸς ὠμότητα καὶ πονηρίαν ἐπέδοσαν. — — πρέσβεις πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα τοῦ τε Θηραμένους κατηγόρουν καὶ βοηθεῖν αὑτοῖς ἠξίουν· ὧν ἀκούσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι Καλλίβιον ἀπέστειλαν ἁρμοστὴν καὶ στρατιώτας ὡς ἑπτακοσίους, οἳ τὴν ἀκρόπολιν ἐλθόντες ἐφρούρουν.

---

e
4 ΥΠΕΡΒΑΛΛ 7 add. Herwerden 11 ΠΑΡΙΕCΘΑΙ corr. K
17 ΟCCΟΙ 25 hiat sententia

XXXVIII. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβόντων τῶν ἀπὸ Φυλῆς
τὴν Μουνιχίαν καὶ νικησάντων μάχῃ τοὺς μετὰ τῶν τριά-
κοντα βοηθήσαντας, ἐπαναχωρήσαντες μετὰ τὸν κίνδυνον
οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ συναθροισθέντες εἰς τὴν ἀγορὰν τῇ
ὑστεραίᾳ τοὺς μὲν τριάκοντα κατέλυσαν, αἱροῦνται δὲ
δέκα τῶν πολιτῶν αὐτοκράτορας ἐπὶ τὴν τοῦ [πο]λέμου
κατάλυσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν ἐφ' οἷς μὲν
ᾑρέθησαν οὐκ ἔπραττον, ἔπεμπον δ' εἰς Λακεδαίμονα
βοήθειαν μεταπεμπόμενοι καὶ χρήματα δανειζόμενοι.
2 χαλεπῶς δὲ φερόντων ἐπὶ τούτοις τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ,
φοβούμενοι μὴ καταλυθῶσιν τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι
καταπλῆξαι τοὺς ἄλλους (ὅπερ ἐγένετο) συλλαβόντες Δημ-
άρετον οὐδενὸς ὄντα δεύτερον τῶν πολιτῶν ἀπέκτειναν
καὶ τὰ πράγματα βεβαίως εἶχον, συναγωνιζομένου Καλ-
λιβίου τε καὶ τῶν Πελοποννησίων τῶν παρόντων καὶ πρὸς
τούτοις ἐνίων τῶν ἐν τοῖς ἱππεῦσι· τούτων γάρ τινες
μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐσπούδαζον μὴ κατελθεῖν τοὺς ἀπὸ
3 Φυλῆς. ὡς δ' οἱ τὸν Πειραιέα καὶ τὴν Μουνιχίαν ἔχοντες,
ἀποστάντος ἅπαντος τοῦ δήμου πρὸς αὐτούς, ἐπεκράτουν
τῷ πολέμῳ, τότε καταλύσαντες τοὺς δέκα τοὺς πρώτους
αἱρεθέντας ἄλλους εἵλοντο δέκα τοὺς βελτίστους εἶναι
δοκοῦντας, ἐφ' ὧν συνέβη καὶ τὰς διαλύσεις ‖ γενέσθαι pag. 18
καὶ κατελθεῖν τὸν δῆμον, συναγωνιζομένων καὶ προθυ-
μουμένων τούτων. προειστήκεσαν δ' αὐτῶν μάλιστα Ῥί-
νων τε ὁ Παιανιεὺς καὶ Φάυλλος ὁ Ἀχερδούσιος· οὗτοι
γὰρ πρίν τε Παυσανίαν ⟦τ'⟧ ἀφικέσθαι διεπέμποντο πρὸς
τοὺς ἐν Πειραεῖ καὶ ἀφικομένου συνεσπούδασαν τὴν κάθο-
4 δον. ἐπὶ πέρας γὰρ ἤγαγε τὴν εἰρήνην καὶ τὰς διαλύσεις
Παυσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς μετὰ τῶν δέκα

---

4 CYNACΘΡΟΙCΘ 7 ΕΝΟΙC corr. K 11 *μὴ καταλυθῶσιν τῆς ἀρχῆς καὶ βουλόμενοι* post ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ repetita et deleta 15 ΝΗCΩΝ 19 ΠΡΟCΑΥΤΗΝΕΠ 25 ΑΧΕΡΔΟΥCΥΙΟC 26 ΠΡΙΝΗΠΑΥC corr. Richards 27 ΚΝΟΜΕΝΟΥC corr. K 29 fort. *πεντεκαίδεκα* e Xen. Hell. II 4, 38, cf. Keil Hermae XXXII 406

διαλλακτῶν τῶν ὕστερον ἀφικομένων ἐκ Λακεδαίμονος, οὓς αὐτὸς ἐσπούδασεν ἐλθεῖν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ῥίνωνα διά τε τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς τὸν δῆμον ἐπῃνέθησαν καὶ λαβόντες τὴν ἐπιμέλειαν ἐν ὀλιγαρχίᾳ τὰς εὐθύνας ἔδοσαν [ἐ]ν δημοκρατίᾳ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν ἐνεκάλεσεν αὐτοῖς οὔτε τῶν ἐν ἄστει μεινάντων οὔτε τῶν ἐκ Πειραιέως κατελθόντων, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ στρατηγὸς εὐθὺς ἡρέθη Ῥίνων.

XXXIX. *ἐγένοντο δ' αἱ διαλύσεις ἐπ' Εὐκλείδου ἄρ-* 403/2
χοντος κατὰ τὰς συνθήκας τάσδε. τοὺς βουλομένους [Ἀθηναίων] τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἐξοικεῖν ἔχειν Ἐλευσῖνα ἐπιτίμους ὄντας καὶ κυρίους καὶ αὐτοκράτορας ἑ[αυ]τῶν καὶ τὰ αὑτῶν καρπουμένους. τὸ δ' ἱερὸν εἶναι κοινὸν 2
ἀμφοτέρων, ἐπιμελεῖσθαι δὲ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας κατὰ τὰ πάτρια. μὴ ἐξεῖναι δὲ μήτε τοῖς Ἐλευσινόθεν εἰς τὸ ἄστυ μήτε τοῖς ἐκ τοῦ ἄστεως Ἐλευσῖνάδ' εἰσιέναι πλὴν μυστηρίοις ἑκατέρους. συντελεῖν δὲ ἀπὸ τῶν προσιόντων εἰς τὸ συμμαχικὸν καθάπερ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀπιόντων οἰκίαν λαμβάνωσιν 3
Ἐλευσῖνι, συμπείθειν τὸν κεκτημένον· ἐὰν δὲ μὴ συμβαίνωσιν ἀλλήλοις, τιμητὰς ἑλέσθαι τρεῖς ἑκάτερον, καὶ ἥντιν' ἂν οὗτοι τάξωσιν τιμὴν λαμβάνειν. Ἐλευσινίων δὲ συνοικεῖν οὓς ἂν οὗτοι βούλωνται. τὴν δ' ἀπογραφὴν εἶναι 4
τοῖς βουλομένοις ἐξοικεῖν τοῖς μὲν ἐπιδημοῦσιν ἀφ' ἧς ἂν ὀμόσωσιν τοὺς ὅρκους δ[έκ]α ἡμερῶν, τὴν δ' ἐξοίκησιν εἴκοσι, τοῖς δ' ἀποδημοῦσι ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν κατὰ ταὐτά. μὴ ἐξεῖναι δὲ ἄρχειν μηδεμίαν ἀρχὴν τῶν 5
ἐν τῷ ἄστει τὸν Ἐλευσῖνι κατοικοῦντα, πρὶν ἂν ἀπογρά-
pag. 19 *ψηται πάλιν ἐν τῷ ἄστει κατοικεῖν. τὰς δὲ ‖ δίκας τοῦ*

---

10. 11 ΑΘΗΝΑΙΩΝ supra ΤΩΝ add. corr., videtur spurium 16 ΝΑΔΕΙΕΝΑΙ, sed ·ΔΕΙCΙΕΝ· in marg. 17 ΕΚΑΤΕΡΟΥC, in marg. ·ΕΤΕ· 21 ΕΚΑΤΕΡΩΝ corr. Bury Richards Hude Papabasilius

φόνου εἶναι κατὰ τὰ πάτρια, εἴ τίς τινα αὐτοχειρίᾳ ἔκ-
6 *τεινεν ἢ ἔτρωσεν. τῶν δὲ παρεληλυθότων μηδενὶ πρὸς μηδένα μνησικακεῖν ἐξεῖναι πλὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα καὶ τοὺς δέκα καὶ τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς τοῦ Πειραιέως ἄρξαντας, μηδὲ πρὸς τούτους, ἐὰν διδῶσιν εὐθύνας. εὐθύνας δὲ δοῦναι τοὺς μὲν ἐν Πειραιεῖ ἄρξαντας ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ, τοὺς δ' ἐν τῷ ἄστει ἐν τοῖς τὰ τιμήματα παρεχομένοις. εἶθ' οὕτως ἐξοικεῖν τοὺς ἐθέλοντας. τὰ δὲ χρήματα ἃ ἐδανείσαντο εἰς τὸν πόλεμον ἑκατέρους ἀποδοῦναι χωρίς.*

XL. *γενομένων δὲ τοιούτων τῶν διαλύσεων καὶ φοβουμένων ὅσοι μετὰ τῶν τριάκοντα συνεπολέμησαν καὶ πολλῶν μὲν ἐπινοούντων ἐξοικεῖν ἀναβαλλομένων δὲ τὴν ἀπογραφὴν εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ὅπερ εἰώθασιν ποιεῖν ἅπαντες, Ἀρχῖνος συνιδὼν τὸ πλῆθος καὶ βουλόμενος κατασχεῖν αὐτοὺς ὑφεῖλε τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, ὥστε συναναγκασθῆναι μένειν πολλοὺς ἄκοντας*
2 *ἕως ἐθάρρησαν. καὶ δοκεῖ τοῦτό τε πολιτεύσασθαι καλῶς Ἀρχῖνος καὶ μετὰ ταῦτα γραψάμενος τὸ ψήφισμα τὸ Θρασυβούλου παρανόμων, ἐν ᾧ μετεδίδου τῆς πολιτείας πᾶσι τοῖς ἐκ Πειραιέως συγκατελθοῦσι, ὧν ἔνιοι φανερῶς ἦσαν δοῦλοι, καὶ τρίτον, ἐπεί τις ἤρξατο τῶν κατεληλυθότων μνησικακεῖν, ἀπαγαγὼν τοῦτον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ πείσας ἄκριτον ἀποκτεῖναι, λέγων ὅτι νῦν δείξουσιν εἰ βούλονται τὴν δημοκρατίαν σῴζειν καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ἀφέντας μὲν γὰρ τοῦτον προτρέψειν καὶ τοὺς ἄλλους, ἐὰν δ' ἀνέλωσιν, παράδειγμα ποιήσειν ἅπασιν. ὅπερ καὶ συνέπεσεν· ἀποθανόντος γὰρ οὐδεὶς πώποτε ὕστερον*
3 *ἐμνησικάκησεν. ἀλλὰ δοκοῦσιν κάλλιστα δὴ καὶ πολιτικώτατα ἁπάντων καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ χρήσασθαι ταῖς προ-*

ε ε ιε ε Δ
1. 2 ΑΥΤΟΧΙΡΑΘΚΤΙϹΙΟ̣. (vel Ο̣Η̣) ΡΩϹΑϹΤΩΝ 8 ΤΟΥϹΕΘΕΛ 13 *ἐπινοούντων μὲν* Blass 14 ΑΝΑΓΡΑΦ

*γεγενημέναις συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον τὰς περὶ τῶν
προτέρων αἰτίας ἐξήλειψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα Λακε-
δαιμονίοις ἃ οἱ τριάκοντα πρὸς τὸν πόλεμον ἔλαβον ἀπέ-
δοσαν κοινῇ, κελευουσῶν τῶν συνθηκῶν ἑκατέρους ἀπο-
διδόναι χωρὶς τούς τ' ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ τοῦ
Πειραιέως, ἡγούμενοι τοῦτο πρῶτον ἄρχειν δεῖν τῆς ὁμο-
νοίας· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οὐχ οἷον ἔτι προστι-
θέασιν τῶν οἰκείων οἱ δῆμοι κρατήσαντες, ἀλλὰ καὶ τὴν* ‖
pag. 20 *χώραν ἀνάδα[στ]ο[ν] ποιοῦσιν. διελύθησαν δὲ καὶ πρὸς* 4
*τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι κατοικήσαντας ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν ἐξοί-
κησιν, ἐπὶ Ξε[ν]αινέτου ἄρχοντος.* 401/0

XLI. *ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς ὕστε[ρο]ν συνέβη γενέσθαι
καιροῖς, τότε δὲ κύριος ὁ δῆμος γενόμενος τῶν πραγμάτων
ἐνεστήσατο τὴν νῦν οὖσαν πολιτείαν, ἐπὶ Πυθοδώρου μὲν* 404/3
*ἄρχοντος — — δοκοῦντος δὲ δικαίως τοῦ δήμου λαβεῖν τὴν
π[ο]λιτείαν διὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν κάθοδον δι' αὑτοῦ
⟦τὸν δῆμον⟧. ἦν δὲ τῶν μεταβολῶν ἑνδεκάτη τὸν ἀριθμὸν* 2
*αὕτη. πρώτη μὲν γὰρ ἐγένετο μετάστασις τῶν ἐξ ἀρχῆς,
Ἴωνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικησάντων· τότε γὰρ πρῶ-
τον εἰς τὰς τέτταρας συνενεμήθησαν φυλὰς καὶ τοὺς
φυλοβασιλέας κατέστησαν. δευτέρα δὲ καὶ πρώτη μετὰ
ταύτην ἔχουσά τι πολιτείας τάξις ἡ ἐπὶ Θησέως γενο-
μένη, μικρὸν παρεγκλίνουσα τῆς βασιλικῆς. μετὰ δὲ ταύ-
την ἡ ἐπὶ Δράκοντος, ἐν ᾗ καὶ νόμους ἀνέγραψαν πρῶτον.
τρίτη δ' ἡ μετὰ τὴν στάσιν ἡ ἐπὶ Σόλωνος, ἀφ' ἧς ἀρχὴ
δημοκρατίας ἐγένετο. τετάρτη δ' ἡ ἐπὶ Πεισιστράτου
τυραννίς. πέμπτη δ' ἡ μετὰ ⟨τὴν⟩ τῶν τυράννων κατά-*

---

8 ΔΗΜΟΚΡΑΤ 9 ΑΝΑΔΟΝΤΟ . ΠΟΙ corr. K 11 ΞΕ . ΕΝΕΤΟΥ 15 hiat sententia; damnatae Pythodori memoriae facta erat mentio 18 ΜΕΤΑΤΑϹΙϹ 20 ΤΕϹϹΑΡΑϹ 22 ΤΑΥΤΑ in ΤΑΥΤΗΝ corr. teste Wilckenio, *μετὰ ταύτην* aut delendum aut post *δευτέρα δὲ* traiciendum videtur ΕΧΟΥϹΑΙΠΟΛΙΤΕΙΑΝΤΑΞΙΝ deleta ι post ϹΑ, corr. Wilamowitz I 186 ex Arist. Pol. II 1272 b 9 27 add. K

λυσιν ἡ Κλεισθένους, δημοτικωτέρα τῆς Σόλωνος. ἕκτη δ' ἡ μετὰ τὰ Μηδικά, τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἐπιστατούσης. ἑβδόμη δὲ ἡ μετὰ ταύτην, ἣν Ἀριστείδης μὲν ὑπέδειξεν Ἐφιάλτης δ' ἐπετέλεσεν καταλύσας τὴν Ἀρεοπαγῖτιν βουλήν· ἐν ᾗ πλεῖστα συνέβη τὴν πόλιν διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ἁμαρτάνειν — — διὰ τὴν τῆς θαλάττης ἀρχήν. ὀγδόη δ' ἡ τῶν τετρακοσίων κατάστασις, καὶ μετὰ ταύτην ἐνάτη [[δὲ ἡ]] δημοκρατία πάλιν. δεκάτη δ' ἡ τῶν τριάκοντα καὶ [[ἡ]] τῶν δέκα τυραννίς. ἑνδεκάτη δ' ἡ μετὰ τὴν ἀπὸ Φυλῆς καὶ ἐκ Πειραιῶς κάθοδον, ἀφ' ἧς διαγεγένηται μέχρι τῆς νῦν ἀεὶ προσεπιλαμβάνουσα τῷ πλήθει τὴν ἐξουσίαν. ἁπάντων γὰρ αὐτὸς αὑτὸν πεποίηκεν ὁ δῆμος κύριον, καὶ πάντα διοικεῖται ψηφίσμασιν καὶ δικαστηρίοις, ἐν οἷς ὁ δῆμός ἐστιν ὁ κρατῶν. καὶ γὰρ αἱ τῆς βουλῆς κρίσεις εἰς τὸν δῆμον ἐληλύθασιν. καὶ τοῦτο δοκοῦσι ποιεῖν ὀρθῶς· εὐδιαφθορώτεροι γὰρ ⟨οἱ⟩ ὀλίγοι τῶν πολλῶν εἰσιν καὶ κέρ-
3 δει καὶ χάρισιν. μισθοφόρον δὲ ⟨τὴν⟩ ἐκκλησίαν τὸ μὲν πρῶτον ἀπέγνωσαν ποιεῖν· οὐ συλλεγομένων δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλὰ σοφιζομένων τῶν πρυτάνεων, ὅπως προσιστῆται τὸ πλῆθος πρὸς τὴν ἐπι ‖ κύρωσιν pag. 21
τῆς χειροτονίας, πρῶτον μὲν Ἀγύρριος ὀβολὸν ἐπόρισεν, μετὰ δὲ τοῦτον Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος ὁ βασιλεὺς ἐπικαλούμενος διώβολον, πάλιν δ' Ἀγύρριος τριώβολον.

XLII. ἔχει δ' ἡ νῦν κατάστασις τῆς πολιτείας τόνδε τὸν τρόπον. μετέχουσιν μὲν τῆς πολιτείας οἱ ἐξ ἀμφοτέρων γεγονότες ἀστῶν, ἐγγράφονται δ' εἰς τοὺς δημότας ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες. ὅταν δ' ἐγγράφων-

---

3 ΔΕΚΑΙΜΕΤΑ 6. 7 ΘΑΛΑΛΑΤΤΗΣ, deest fere θαρρήσασαν cf. Pol. 1274 a 12 7 ΟΓΔΟΗΝΔΗ et ΚΑΤΑΤΑΣΤΑΣΙΝ, sed deleto altero ΤΑ, corr. K 11. 12 προσεπιλαμβάνον τὸ πλῆθος τῆς ἐξουσίας Contus 17 add. Contus et Gennadius ΟΛΙΓΟΝ corr. K 18 ΔΕΚΛΗΣΑΝ ante corr. 28 ΟΚΤΩΚΑΙΔΕΕΚΑΕΤΕΙΣ superscr. ·ΕΤΗ· ΔΕΓΡΑΦ corr. e schol. Ar. (v. pag. seq.)

ται, διαψηφίζονται περὶ αὐτῶν ὀμόσαντες οἱ δημόται, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι γεγονέναι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐκ τοῦ νόμου, κἂν μὴ δόξωσι, ἀπέρχονται πάλιν εἰς παῖδας, δεύτερον δ' εἰ ἐλεύθερός ἐστι καὶ γέγονε κατὰ τοὺς νόμους. ἔπειτ' ἂν μὲν ἀποψηφίσωνται μὴ εἶναι ἐλεύθερον, ὁ μὲν ἐφίησιν εἰς τὸ δικαστήριον, οἱ δὲ δημόται κατηγόρους αἱροῦνται πέντε [ἄν]δρας ἐξ αὐτῶν, κἂν μὲν μὴ δόξῃ δικαίως ἐγγράφεσθαι, πωλεῖ τοῦτον ἡ πόλις· ἐὰν δὲ νικήσῃ, τοῖς [δ]ημόταις ἐπάναγκες ἐγγράφειν. μετὰ δὲ ταῦτα δοκιμάζει τοὺς ἐγγραφέντας ἡ βουλή, κἂν 2 τις δόξῃ νεώτερος ὀκτωκαίδεκ' ἐτῶν εἶναι, ζημιοῖ [το]ὺς δημότας τοὺς ἐγγράψαντας. ἐπὰν δὲ δοκιμασθῶσιν οἱ ἔφηβοι, συλλεγέντες οἱ πατέρες αὐτῶν [κ]ατὰ φυλὰς ὀμόσαντες αἱροῦνται τρεῖς ἐκ τῶν φυλετῶν τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων, οὓς ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι καὶ ἐπιτηδειοτάτους ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐφήβων, ἐκ δὲ τούτων ὁ δῆμος ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης χειροτονεῖ σωφρονιστὴν καὶ κ[οσ]μητὴν ἐκ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἐπὶ πάντας. σ[υλ]λαβόντες δ' οὗτοι τοὺς ἐφήβους, πρῶ- 3 τον μὲν τὰ ἱερὰ περιῆλθον, εἶτ' εἰς Πειραιέα πορεύονται καὶ φρουροῦσιν οἱ μὲν τὴν Μουνιχίαν οἱ δὲ τὴν Ἀκτήν. χειροτ[ο]νεῖ δὲ καὶ παιδοτρίβας αὐτοῖς δύο, καὶ διδασκάλους οἵτινες ὁπλομαχεῖν καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ καταπάλτην ἀφιέναι διδάξουσιν. δίδωσι δὲ καὶ εἰς τρο[φὴ]ν τοῖς μὲν σωφρονισταῖς δραχμὴν α' ἑκάστῳ, τοῖς δ' ἐφήβοις τέτταρας ὀβολοὺς ἑκάστῳ· τὰ δὲ τῶν φυλετῶν τῶν αὑτοῦ λαμβάνων ὁ σωφρονιστὴς

---

5 μὲν del. Papageorgius ЄΠΙΨΗΦ corr. ex Phot. 9 ΗΑΝΔΕ 15 ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΤΑ 19 suppl. Blass 24 ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΝ factum ex ΚΑΤΗΝ ΔΙΔΑϹΚΟΥϹΙΝ corr. Rutherford et Herwerden 25 suppl. K

TESTIM. 11 *schol. Aristoph. Vesp. 578. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ὅτι ψήφῳ οἱ ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται μὴ νεώτεροι (οἱ νεώτ. μὴ codd.) ιη' ἐτῶν εἶεν. Phot. ἔφεσις 18 Bekk. An. 301. Phot. σωφρονιστής

ἕκαστος ἀγοράζει τὰ ἐπιτήδεια πᾶσιν εἰς τὸ κοινὸν (συσ-
σιτοῦσι γὰρ κατὰ φυλάς) καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται
4 πάντων. καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν οὕτως διάγουσι·
τὸν δὲ δεύτερον ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀπο-
δειξάμενοι τῷ δήμῳ ‖ τὰ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες pag. 22
ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τῆς πόλεως περιπολοῦσι τὴν
5 χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. φρουροῦσι
δὲ τὰ δύο ἔτη, χλαμύδας ἔχοντες, καὶ ἀτελεῖς εἰσι πάν-
των· καὶ δίκην οὔτε διδόασιν οὔτε λαμβάνουσιν, ἵνα μὴ
πρό[φ]ασις ᾖ τ[ο]ῦ ἀπιέναι, πλὴν περὶ κλήρου καὶ ἐπι-
κλήρου, κἄν τινι κατὰ ⟦τὸ⟧ γένος ἱερωσύνη γένηται. διεξελ-
θόντων δὲ τῶν δυεῖν ἐτῶν ἤδη μετὰ τῶν ἄλλων εἰσίν.

XLIII. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐγγραφὴν
καὶ τοὺς ἐφήβους τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. τὰς δ' ἀρχὰς
τὰς περὶ τὴν ἐγκύκλιον διοίκησιν ἁπάσας ποιοῦσι κλη-
ρωτὰς πλὴν ταμίου στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεω-
ρικὸν καὶ τοῦ τῶν κρηνῶν ἐπιμελητοῦ. ταύτας δὲ χειρο-
τονοῦσιν, καὶ οἱ χειροτονηθέντες ἄρχουσιν ἐκ Πανα-
θηναίων εἰς Παναθήναια. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς
πρὸς τὸν πόλεμον ἁπάσας.

2 βουλὴ δὲ κληροῦται φ', ν' ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης.
πρυτανεύει δ' ἐν μέρει τῶν φυλῶν ἑκάστη καθ' ὅ τι ἂν
λάχωσιν, αἱ μὲν πρῶται τέτταρες ἓξ καὶ λ' ἡμέρας
ἑκάστη, αἱ δὲ ς' αἱ ὕστεραι ε' καὶ λ' ἡμέρας ἑκάστη·
3 κατὰ σελήνην γὰρ ἄγουσιν τὸν ἐνιαυτόν. οἱ δὲ πρυτα-
νεύοντες αὐτῶν πρῶτον μὲν συσσιτοῦσιν ἐν τῇ θόλῳ,

---

4 ΤΟΝ ΔΥϹΤΕΡΟΝ corr. ex Harp. ΓΙΝΟΜ ante corr. 10 suppl. Blass 11. 12 ΕΛΘΟΙΝΤΩΝ 15. 16 ΠΛΗΡΩΤΑϹ (corrector vitium quod v. 21 sustulit neglexerat)

TESTIM. 4 *Harp. περίπολος (τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης (γιν. DE) ἀποδεξάμενοι τῷ δήμῳ τὰ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις) 23 *Harp. πρυτανείας cf. schol. Plat. Leg. XII p. 953 c. Bekk. An. 291, 11

λαμβάνοντες ἀργύριον παρὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα συνάγουσιν καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν ⟦οὖν⟧ βουλὴν ὅσαι ἡμέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. καὶ ὅσα δεῖ χρηματίζειν τὴν βουλὴν καὶ ὅ τι ἐν ἑκάστῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὅπου καθίζειν οὗτοι προγράφουσι. προγράφουσι δὲ καὶ τὰς 4
ἐκκλησίας οὗτοι· μίαν μὲν κυρίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν εἰ δοκοῦσι καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ σίτου καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας χρηματίζειν, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι, καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων καὶ τῶν ἐπικλήρων ⟦ἀναγινώσκειν⟧, ὅπως μηδένα λάθῃ μηδὲν ἔρημον γενόμενον. ἐπὶ δὲ τῆς 5
ἕκτης πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας προχειροτονίαν διδόασιν εἰ δοκεῖ ποιεῖν ἢ μή, καὶ συκοφαντῶν προβολὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν μετοίκων μέχρι τριῶν ἑκατέρων, κἄν τ[ι]ς ὑποσχόμενός τι μὴ ποιήσῃ τῷ δήμῳ. ἑτέραν δὲ ταῖς ἱκετηρίαις, ἐν ᾗ 6
pag. 23 θεὶς ὁ βουλόμενος ἱκετηρίαν [περὶ] ὧν ἂν βούληται ‖ καὶ ἰδίων καὶ δημοσίων διαλέξεται πρὸς τὸν δῆμον. αἱ δὲ δύο περὶ τῶν ἄλλων εἰσίν, ἐν αἷς κελεύουσιν οἱ νόμοι τρία μὲν ἱερῶν χρηματίζειν, τρία δὲ κήρυξιν καὶ πρεσβείαις, τρία δὲ ὁσίων· χρηματίζουσιν δ' ἐνίοτε καὶ ἄνευ προχειροτονίας. προσέρχονται δὲ καὶ οἱ κήρυκες καὶ οἱ πρέσβεις τοῖς πρυτάνεσιν πρῶτον, καὶ οἱ τὰς ἐπιστολὰς φέροντες τούτοις ἀποδιδόασι.

---

2 ΟΥΝ om. Harp. 3 ΠΛΗΝΕΝΑΝ corr. K 4. 5 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙ corr. K 5. 6 ΟΤΙΟΥΚΑΘΙΖΕΙ 14 ΗΡΗΜΕΝΟΙϹ 15 ΕΠΙΧΕΙΡ corr. MHEMeier in lex. Cant. 19 ΟΥΒΟΥΛ corr. K suppl. e Poll. 20 ΔΙΑΛΕΞ corr. K 23 supra *τρία δ' ὁσίων* add. corrector ϹΥΡΑΚΟϹΙΩΝ cf. Wilam. II 254. Kaib. 207

TESTIM. § 3—6 Poll. 8, 95. 96. § 3. 4 *Harp. *κυρία ἐκκλησ.* § 4. 5 *lex. Cantabr. *κυρία ἐκκλησία* (usque ad 15 *ποιεῖν ἢ μή*). Hesych. *κυρία ἐκκλ.* § 5 lex. Sabbait. p. 7, 17

XLIV. ἔστι δ' ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων εἷς ὁ λαχών· οὗτος δ' ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε πλείω χρόνον οὔτε δὶς τὸν αὐτὸν γενέσθαι. τηρεῖ δ' οὗτος τάς τε κλεῖς τὰς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ χρήματ' ἔστιν καὶ ⟨τὰ⟩ γράμματα τῇ πόλει, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα, καὶ μένειν ἀναγκαῖον ἐν τῇ θόλῳ τοῦτόν ⟨τ'⟩ ἐστὶν καὶ τριττὺν τῶν πρυτάνεων ἣν ἂν οὗτος κελεύῃ.

2 καὶ ἐπειδὰν συναγάγωσιν οἱ πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, οὗτος κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἕνα ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης πλὴν τῆς πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐπιστάτην ἕνα, καὶ παραδίδωσι τὸ πρόγραμμα αὐτοῖς·

3 οἱ δὲ παραλαβόντες τῆς τ' εὐκοσμίας ἐπιμελοῦνται καὶ ὑπὲρ ὧν χρηματίζειν δεῖ προτιθέασιν καὶ τὰς χειροτονίας κρίνουσιν καὶ τά ⟨τ'⟩ ἄλλα πάντα διοικοῦσιν καὶ τοῦ [[τ']] ἀφεῖναι κύριοί εἰσιν. καὶ ἐπιστατῆσαι μὲν οὐκ ἔξεστιν πλεῖον ἢ ἅπαξ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, προεδρεύειν δ' ἔξεστιν ἅπαξ ἐπὶ τῆς πρυτανείας ἑκάστης.

4 ποιοῦσι δὲ καὶ ἀρχαιρεσίας στρατηγῶν καὶ ἱππάρχων καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καθ' ὅ τι ἂν τῷ δήμῳ δοκῇ· ποιοῦσι δ' οἱ μετὰ τὴν ϛ' πρυτανεύοντες ἐφ' ὧν ἂν εὐσημία γένηται. δεῖ δὲ προβούλευμα γίνεσθαι καὶ περὶ τούτων.

XLV. ἡ δὲ βουλὴ πρότερον μὲν ἦν κυρία καὶ χρήμασιν ζημιῶσαι καὶ δῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι. — — καὶ Λυσίμαχον αὐτῆς ἀγαγούσης ὡς τὸν δήμιον καθήμενον ἤδη

---

5 add. e grammat. 13 δεῖ ante χρημ. man. 1; corrector post χρηματίζειν ΔΕΙΚΑΙ supplevit 18 ΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΧ 20. 21 ΜΕΤΑΤΑ ΤΗΝ corr. K 22 ΓΕΝΕΣΘΑΙ

TESTIM. § 1. 2 Pollux 8, 96. *Harp. ἐπιστάτης. Bekk. An. 244, 31. schol. Patmiac. ad Demosth. p. 13 Sakkel. Et. M. ἐπιστάτης (e lexico Photiano). Suid. s. v. Telephus apud Eustath. ad ρ 455 § 2. 3 *Harp. πρόεδροι. Bekk. An. 290. Phot. πρόεδροι. schol. Patm. Demosth. p. 12 Sakk. schol. Aeschin. III 4.

μέλλοντα ἀποθνήσκειν Εὐμηλίδης ὁ Ἀλωπεκῆθεν ἀφείλετο, οὐ φάσκων δεῖν ἄνευ δικαστηρίου γνώσεως οὐδένα τῶν πολιτῶν ἀποθνήσκειν· καὶ κρίσεως ἐν δικαστηρίῳ γενομένης ὁ μὲν Λυσίμαχος ἀπέφυγεν καὶ ἐπωνυμίαν ἔσχεν ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου, ὁ δὲ δῆμος ἀφείλετο τῆς βουλῆς τὸ θανατοῦν καὶ δεῖν καὶ χρήμασι ζημιοῦν καὶ νόμον ἔθετο, ἄν τινος ἀδικεῖν ἡ βουλὴ καταγνῷ ἢ ζημιώσῃ, τὰς καταγνώσεις καὶ τὰς ἐπιζημιώσεις εἰσάγειν τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν οἱ δικασταὶ ψηφίσωνται, τοῦτο κύριον εἶναι.

pag. 24 κρίνει δὲ || τὰς ἀρχὰς ἡ βουλὴ τὰς πλείστας, μάλισθ' 2
ὅσαι χρήματα διαχειρίζουσιν· οὐ κυρία δ' ἡ κρίσις, ἀλλ' ἐφέσιμος εἰς τὸ δικαστήριον. ἔξεστι δὲ καὶ τοῖς ἰδιώταις εἰσαγγέλλειν ἣν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχῶν, μὴ χρῆσθαι τοῖς νόμοις· ἔφεσις δὲ καὶ τούτοις ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐὰν αὐτῶν ἡ βουλὴ καταγνῷ.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς βουλευτὰς τοὺς τὸν ὕστερον 3
ἐνιαυτὸν βουλεύσοντας καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας. καὶ πρότερον μὲν ἦν ἀποδοκιμάσαι κυρία, νῦν δὲ ⟨καὶ⟩ τούτοις ἔφεσίς ἐστιν εἰς τὸ δικαστήριον.

τούτων μὲν οὖν ἄκυρός ἐστιν ἡ βουλή· προβουλεύει 4
δ' εἰς τὸν δῆμον, καὶ οὐκ ἔξεστιν οὐδὲν ἀπροβούλευτον οὐδ' ὅ τι ἂν μὴ προγράψωσιν οἱ πρυτάνεις ψηφίσασθαι τῷ δήμῳ· κατ' αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἔνοχός ἐστιν ὁ νικήσας γραφῇ παρανόμων.

XLVI. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν πεποιημένων τριήρων καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν νεωσοίκων, καὶ ποιεῖται καινὰς [δὲ] τριήρεις ἢ τετρήρεις, ὁποτέρας ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, καὶ σκεύη ταύταις καὶ νεωσοίκους· χειροτονεῖ δ' ἀρχιτέκτονας ὁ δῆμος ἐπὶ τὰς ναῦς. ἂν δὲ μὴ παραδῶσιν ἐξειργασμένα ταῦτα τῇ νέᾳ βουλῇ, τὴν δωρεὰν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς λαβεῖν· ἐπὶ γὰρ τῆς ὕστερον βουλῆς λαμβάνουσιν. ||

---

1 ЄΥΜΗΛЄΙΔΗϹΟΑΛΩΠЄΘΗΚЄΝ hoc corr. K 28 del. K

ποιεῖται δὲ τὰς τριήρεις, δέκα ἄνδρας ἐξ αὐ[τ]ῆς ἑλομένη pag. 25
2 *τριηροποιούς. ἐξετάζει δὲ καὶ τὰ οἰκοδομήματα τὰ δημόσια πάντα, κἄν τις ἀδικεῖν αὐτῇ δόξῃ, τῷ τε δήμῳ τοῦτον [ἀπ]οφαίνει καὶ καταγνόντος παραδίδωσι δικαστηρίῳ.*

XLVII. *συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖστα. πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ταμίαι τῆς Ἀθηνᾶς εἰσὶ μὲν δέκα, κλη[ροῦτα]ι δ' εἷς ἐκ τῆς φυλῆς, ἐκ πεντακοσιομεδίμνων κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον (ἔτι γὰρ ὁ νόμος κύριός ἐστιν), ἄρχει δ' ὁ λαχὼν κἂν πάνυ πένης ᾖ. παραλαμβάνου[σι] δὲ τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρ[ήμ]ατα ἐναντίον τῆς βουλῆς.*

2 *ἔπειθ' οἱ πωληταὶ ι' μέν εἰσι, κληροῦται δ' εἷς ἐκ τῆς φ[υλῆς. μ]ισθοῦσι δὲ τὰ μισθώματα πάντα καὶ τὰ μέταλλα πωλοῦσι καὶ τὰ τέλη μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ᾑρημένων ἐναντίον τῆς βουλῆς, καὶ ⟨κατα⟩κυροῦσιν ὅτῳ ἂν ἡ βουλὴ χειροτονήσῃ, καὶ τὰ πραθέντα μέταλλα τά τ' ἐργάσιμα [τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα] καὶ τὰ συγκεχωρημένα τὰ εἰς γ' ἔ[τη] πεπραμένα. καὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου φευγόντων καὶ τῶν . . . . . ἐπ[ὶ] τῆς βουλῆς πωλοῦσιν, κατακυροῦσι δ' οἱ θ' ἄρχοντες. καὶ τὰ τέλη τὰ εἰς ἐνιαυ[τὸν] πεπραμένα ἀναγράψαντες εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα τόν τε πριάμενον καὶ [ὅσου] ἂν πρίηται τῇ*
3 *βουλῇ παραδιδόασιν. ἀναγράφουσιν δὲ χωρὶς μὲν οὓς δεῖ κατὰ πρυτανείαν ἑκάστην καταβάλλειν εἰς δέκα γραμ-*

---

1 in summa pagina Γ̄ ΤΟΜΟϹ 4 ΚΑΤΑΓΝΟΥϹΑ 12 *χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια* Phot. Suid. Bekk. An. 20 del. Wilam. 22 post *καὶ τῶν* incerta vestigia invenit Wilcken, non fuisse *ἄλλων, καὶ τῶν ἐφετῶν* nos olim; tum ΕΓ. ΤΗϹΒΟΥΛ(ΗϹ) idem, *ἐπὶ* ferri posse 23 [ΟΣ]ΑΑΝΠΡΙ Kenyon et Wilcken

TESTIM. § 1 *Harp. *ταμίαι*. Bekk. An. 306. Phot. Suid. *ταμίαι*. Pollux 8, 97 § 2. 3 Harp. *πωληταί*. Bekk. An. 291. lex. Patm. p. 14 § 2 Poll. 8, 90

ματεῖα, χωρὶς δὲ οὓς τρὶ[ς] τοῦ [ἐ]νιαυτοῦ, γραμματεῖον κατὰ τὴν καταβολὴν ἑκάστην ποιήσαντες, χωρὶς δ' οὓς [ἐπ]ὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. ἀναγράφουσι δὲ καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς οἰκίας τά[π]ογρα[φ]έντα καὶ πραθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ γὰρ ταῦθ' οὗτοι πωλοῦσιν. ἐστὶ δὲ τῶν μὲν οἰκιῶν ἐν ε' ἔτεσιν ἀνάγκη τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, τῶν δὲ χωρίων ἐν δέκα· καταβάλλουσιν δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. εἰσφέρει δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς 4
τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν ἀναγράψας ἐν γραμματεί[οις λε]λευκωμένοις. ἐστὶ δὲ καὶ τούτων ἡ μὲν μίσθωσις εἰς ἔτη δέκα, καταβάλλεται δ' ἐπὶ τῆς [θ'] πρυτανείας· διὸ καὶ πλεῖστα χρήματα ἐπὶ ταύτης συλλέγεται τῆς πρυτανείας. εἰσφέρεται μὲν οὖν εἰς τὴν βουλὴν τὰ γραμμα- 5
τεῖα τὰ τὰς καταβολὰς ἀναγεγραμμένα, τηρεῖ δ' ὁ δημόσιος· ὅταν δ' ᾖ χρημάτων [κατα]βολή, παραδίδωσι τοῖς ἀποδέκταις αὐτὰ ταῦτα καθελ[ὼν] ἀπ[ὸ τῶν] ἐπιστυλίων ὧν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ δεῖ τὰ χρήματα καταβλη[θῆν]αι καὶ ἀπαλειφθῆναι· τὰ δ' ἄλλα ἀπόκειται χωρὶς ἵνα μὴ προεξαλειφθῇ.

XLVIII. εἰσὶ δ' *ἀποδέκται* δέκα, κεκληρωμένοι κατὰ φυλάς· οὗτοι δὲ παραλαβόντες τὰ γρ[α]μματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα ἐναντίον τ[ῆς βουλῆς] ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα τ[ῷ δη]μοσίῳ· κἄν τις ἐλλίπῃ καταβολήν, ἐνταῦθ' ἐγγέγραπται, καὶ διπλά[σιον ἀ]νάγκη τὸ [ἐλλ]ειφθὲν καταβάλλειν ἢ δεδέσθαι, καὶ ταῦτα εἰσπράτ[τειν ἡ βο]υλὴ καὶ δῆσαι [κυρ]ία κατὰ τοὺς νόμους ἐστίν. τῇ μὲν οὖν 2
προτεραίᾳ δέχονται τὰς π[άσα]ς καὶ μερίζουσι ταῖς

---

9 CEICT(ΩN)M(EN)ΩNAN 11. 15 suppl. K 14 τὰ correximus, K(ATA) legit K 17 δεῖ nunc legit K, ubi nobis tantum vestigia correcturae apparent 18 ΑΛΕΙΦΗΝΑΙ corr. K 24 suppl. K ENTEYΘENΓE 25 NANKHITO ἐλλ suppl. K 26. 27 suppl. K 28 post TAC non K sed T vel Π fuisse testatur Wilcken, suppl. Kaibel

TESTIM. 48 § 1. 2 Bekk. An. 198. 427 *Harp. *ἀποδέκται*

ἀρχαῖς, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τόν τε μερισμὸν εἰσφέ[ρου]σι γράψαντες ἐν σανίδι καὶ καταλέγουσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ προ[τιθ]έασιν ἐν τῇ βουλῇ, εἴ τίς τινα οἶδεν ἀδικοῦντα περὶ τὸν μερισμ[ὸν ἢ ἄρ]χοντα ἢ ἰδιώτην, καὶ γνώμας ἐπιψηφίζουσιν, ἐάν τίς τι δοκῇ ἀδικ[εῖν].

3 *κ]ληροῦσι δὲ καὶ λογιστὰς ἐξ αὑτῶν οἱ βουλευταὶ δέκα τοὺς λογιουμένους τ[αῖς ἀ]ρχαῖς κατὰ τὴν πρυτα-*
4 *νείαν ἑκάστην. κληροῦσι δὲ καὶ εὐθύνους ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης, καὶ παρέδρους β' ἑκάστῳ τῶν εὐθύνων, οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι ταῖς α . . . . . αις κατὰ τὸν ἐπώνυμον τὸν τῆς φυλῆς ἑκάστης καθῆσθαι, κἄν τις βούλ[ηταί] τινι τῶν τὰς εὐθύνας ἐν τῷ δικαστηρίῳ δεδωκότων ἐντὸς γ' ἡ[μερῶν ἀφ'] ἧς ἔδωκε τὰς εὐθύνας εὔθυναν ἄν τ' ἰδίαν ἄν τε δ[η]μο[σί]α[ν] ἐμβαλέσθαι, γράψας εἰς πινάκιον λελευκωμένον τοὔνομα τό [θ' αὑ]τ[ο]ῦ καὶ τὸ τοῦ φεύγοντος καὶ τὸ ἀδίκημ' ὅ τι ἂν ἐγκαλῇ, καὶ τίμημα ἐ[πιγραψ]άμενος ὅ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ, δίδωσιν τῷ εὐθύνῳ·*
5 *ὁ δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ ἀν[αγνού]ς, ἐὰν [[μὲν]] καταγνῷ παραδίδωσιν τὰ μὲν ἴδια τοῖς δικασταῖς τοῖς κατὰ δήμ[ους τοῖς] τὴν φυλὴν ταύτην δικάζουσιν, τὰ δὲ δημόσια τοῖς θεσμοθέταις συναναγράφει. οἱ δὲ θεσμοθέται, ἐὰν παραλάβωσιν, πάλιν εἰσάγουσιν [ταύτην τὴν] εὔθυναν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν γνῶσιν οἱ δικαστα[ί, τοῦτο κύ]ριόν ἐστιν.*

XLIX. *δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἵππους ἡ βουλή, κἂν μέν τις καλ[ὸν ἵππον ἔχ]ων κακῶς δοκῇ τρέφειν, ζημιοῖ τῷ σίτῳ, τοῖς δὲ μὴ δυναμ[ένοις ἀκολ]ουθεῖν ἢ μὴ θέλουσι μένειν ἀνάγουσι, τροχὸν ἐπὶ τὴν γνάθ[ον χαράττει, καὶ*

1—7 suppl. K 10 ΑΝ . . .ΛΑΙϹ (vel ϹΑΙϹ) Wilcken, *παρὰ τὸν ἐπ.* nos olim 11. 13 suppl. K 12. 13 ЄΝΤΟϹΤ Wilcken 17 suppl. Wyse, cf. Wilam. II 235 20. 22 suppl. Blass 20 ΤΑΥΤΗΝЄΙϹΑΓΟΥϹΙΝΤΑ

TESTIM. § 3 Poll. 8, 99. *Harp. *λογισταί* § 4 *Harp. *εὔθυναι.* Phot. *εὔθυνος*

ὁ τ]οῦτο παθὼν ἀδόκιμός ἐστι. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς
pag. 26 προ[δρόμους ὅσοι ἂν] αὐτῇ δοκῶ ‖ σιν ἐπιτήδειοι προ-
δρομεύειν εἶναι, κἄν τιν' ἀποχειροτονήσῃ, καταβέβηκεν
οὗτος. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀμίππους, κἄν τιν' ἀποχει-
ροτονήσῃ, πέπαυται μισθοφορῶν οὗτος. τοὺς δ' ἱππέας 2
καταλέγουσι μὲν οἱ καταλογεῖς, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ
δέκα ἄνδρας· οὓς δ' ἂν καταλέξωσι παραδιδόασι τοῖς ἱππ-
άρχοις καὶ φυλάρχοις, οὗτοι δὲ παραλαβόντες εἰσφέρουσι
τὸν κατάλογον εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν πίνακ' ἀνοίξαντες,
ἐν ᾧ κατασεσημασμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἱππέων ἐστί, τοὺς
μὲν ἐξομνυμένους τῶν πρότερον ἐγγεγραμμένων μὴ δυνα-
τοὺς εἶναι τοῖς σώμασιν ἱππεύειν ἐξαλείφουσι, τοὺς δὲ
κατειλεγμένους καλοῦσι, κἂν μέν τις ἐξομνύηται μὴ δύνα-
σθαι τῷ σώματι ἱππεύειν ἢ τῇ οὐσίᾳ, τοῦτον ἀφιᾶσιν,
τὸν δὲ μὴ ἐξομνύμενον διαχειροτονοῦσιν οἱ βουλευταὶ
πότερον ἐπιτήδειός ἐστιν ἱππεύειν ἢ οὔ· κἂν μὲν χειρο-
τονήσωσιν, ἐγγράφουσιν εἰς τὸν πίνακα, εἰ δὲ μή, καὶ
τοῦτον ἀφιᾶσιν.

ἔκρινεν δέ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα καὶ τὸν πέπλον 3
ἡ βουλή, νῦν δὲ τὸ δικαστήριον τὸ λαχόν· ἐδόκουν γὰρ
οὗτοι καταχαρίζεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ τῆς ποιήσεως τῶν
Νικῶν καὶ τῶν ἄθλων τῶν εἰς τὰ Παναθήναια συνεπιμε-
λεῖται μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀδυνάτους ἡ βουλή· νόμος γὰρ 4

ΛΛ·
1 suppl. K 2 ΑΝΑΓΟΥCΙ, ἀναγόντων Wilam. 4 suppl. K 5 ΤΙΝΑΠΡΟΧΕΙ 6 ΑΝΙΠΠΟΥC cf. Bekk. An. 205, Harp. ἄμιππος (non ex Ar.) ΤΙΝΑΠΡΟΧ 15 ΕΞΟΜΗΗCΗΤΑΙ

TESTIM. § 1 Hesych. τρυσίππιον· τὸν ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρυμ[μ]ένοις ⟨τῶν ἵππων ἐπιβαλλόμενον add. Petitus⟩, ἵνα μηκέτι στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρυσίππιον. τροχὸς δ' ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων. cf. Hes. Phot. ἵππου τροχός, Ael. Dionys. apud Eustath. ad δ 562, omnia ex scholio ad Taxiarchos Eupolidis Aristotele uso. cf. etiam Zenob. 4, 41 § 4 *Harp. ἀδύνατοι. *Bekk. An. 345. ibid. 200. Hesych. ἀδύνατοι

ἐστιν ὃς κελεύει τοὺς ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένους καὶ τὸ σῶμα πεπηρωμένους ὥστε μὴ δύνασθαι μηδὲν ἔργον ἐργάζεσθαι δοκιμάζειν μὲν τὴν βουλήν, διδόναι δὲ δημοσίᾳ τροφὴν δύο ὀβολοὺς ἑκάστῳ τῆς ἡμέρας. καὶ ταμίας ἐστὶν αὐτοῖς κληρωτός.

5 συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖσθ᾽, ὡς ἔπος εἰπεῖν.

L. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς βουλῆς διοικούμενα ταῦτ᾽ ἐστίν. κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταί, δέκα ἄνδρες, οἳ λαμβάνοντες τριάκοντα μνᾶς παρὰ τῶν ἀποδεκτῶν ἐπισκευάζουσιν τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν.

2 καὶ ἀστυνόμοι δέκα· τούτων δὲ ε΄ μὲν ἄρχουσιν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δ᾽ ἐν ἄστει, καὶ τάς τε αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίας καὶ τὰς κιθαριστρίας οὗτοι σκοποῦσιν ὅπως μὴ πλείονος ἢ δυεῖν δραχμαῖν μισθωθήσονται, κἂν πλείους τὴν αὐτὴν σπουδάζωσι λαβεῖν, οὗτοι διακληροῦσι καὶ τῷ λαχόντι μισθοῦσιν. καὶ ὅπως τῶν κοπρολόγων μηδεὶς ἐντὸς ι΄ σταδίων τοῦ τείχους καταβαλεῖ κόπρον ἐπιμελοῦνται· καὶ τὰς ὁδοὺς κωλύουσι κατοικοδομεῖν καὶ δρυφάκτους ὑπὲρ τῶν ὁδῶν ὑπερτείνειν καὶ ὀχετοὺς μετεώρους εἰς τὴν ὁδὸν ἔκρουν ἔχοντας ποιεῖν καὶ τὰς θυρίδας εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοίγειν· καὶ τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπογιγνομένους ἀναιροῦσιν, ἔχοντες δημοσίους ὑπηρέτας.

LI. κληροῦνται δὲ καὶ ἀγορανόμοι, πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, ε΄ δ᾽ εἰς ἄστυ. τούτοις δὲ ὑπὸ τῶν νόμων προστέτακται τῶν ὠνίων ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλήσεται.

2 κληροῦνται δὲ καὶ μετρονόμοι, πέντε μὲν εἰς ἄστυ, ε΄ δὲ εἰς Πειραιέα· καὶ οὗτοι τῶν μέτρων καὶ τῶν στα-

---

5 ‘αὐτοῖς i. e. τοῖς ἀδυνάτοις’ Blass 15 ΔΡΑΧΜΑΙC 16 ΔΑCΩCΙ corr. Blass 18 ΜΕΛΟΝΤΑΙ 27 ΠΩΛΗΤΑΙ corr. Kaibel

TESTIM. 50 § 2 *Harp. ἀστυνόμοι 51 § 1 *Harp. ἀγορανόμοι. Bekk. An. 330 § 2 *Harp. μετρονόμοι. Phot. μέτρον. Bekk. An. 278

θμῶν ἐπιμελοῦνται πάντων, ὅπως οἱ πωλοῦντες χρήσονται δικαίοις.

ἦσαν δὲ καὶ σιτοφύλακες κληρωτοὶ ⟨ι⟩, πέντε μὲν 3 *εἰς Πειραιέα, πέντε δ' εἰς ἄστυ, νῦν δ' εἴκοσι μὲν εἰς ἄστυ, πεντεκαίδεκα δ' εἰς Πειραιέα. οὗτοι δ' ἐπιμελοῦνται πρῶτον μὲν ὅπως ὁ ἐν ἀγορᾷ σῖτος ἀργὸς ὤνιος ἔσται δικαίως, ἔπειθ' ὅπως οἵ τε μυλωθροὶ πρὸς τὰς τιμὰς τῶν κριθῶν τὰ ἄλφιτα πωλήσουσιν καὶ οἱ ἀρτοπῶλαι πρὸς τὰς τιμὰς τῶν πυρῶν τοὺς ἄρτους καὶ τὸν σταθμὸν ἄγοντας ὅσον ἂν οὗτοι τάξωσιν· ὁ γὰρ νόμος τούτους κελεύει τάττειν.*

ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν· τού- 4 *τοις δὲ προστέτακται τῶν τ' ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ σιτικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.*

LII. *καθιστᾶσι δὲ καὶ τοὺς ἕνδεκα κλήρῳ τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ τοὺς ἀπαγομένους ⟨κακούργους, τούς τε⟩ κλέπτας καὶ τοὺς ἀνδραποδιστὰς καὶ τοὺς λωποδύτας, ἂν μὲν [ὁμ]ολογῶσι, θανάτῳ ζημιώσοντας, ἂν δ' ἀμφισβητῶσιν, εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, κἂν μὲν ἀποφύγωσιν, ἀφήσοντας, εἰ δὲ μή, τότε θανατώσοντας, καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία καὶ οἰκίας εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὰ δόξαντα δ[ημ]όσια εἶναι παραδώσοντας τοῖς πωληταῖς, καὶ τὰς ἐνδείξεις εἰσάξοντας· καὶ γὰρ ταύτας εἰσάγουσιν οἱ ἕνδεκα. εἰσάγουσι δὲ τῶν ἐνδείξεών τινας καὶ οἱ θεσμοθέται.*

κληροῦσι δὲ καὶ εἰσαγωγέας ε' ἄνδρας, οἳ τὰς ἐμ- 2

---

1 ΧΡΗϹⲰΝΤΑΙ 3 add. ex Harp. 4 ΠЄΡΑΙЄΑ 18 cf. Et. M. 20 ΖΗΜΙⲰΘΗϹΟΝΤΑϹЄΝΔΑΜΦΙΒ corr K

TESTIM. § 3 *Harp. et Phot. *σιτοφύλακες* |§ 4 *Harp. *ἐπιμελητὴς ἐμπορίου*. Bekk. An. 255 52 § 1 Poll. 8, 102. Bekk. An. 310. Phot. *ἡγεμ. δικαστ.* Et. M. *ἕνδεκα* (Bekk. An. 250. schol. Patm. Demosth. p. 11 Sakk. schol. Lucian. IV 170 Iac.) 24 schol. Patm. Demosth. p. 16 Sakk. § 2 Poll. 8, 101. Hesych. *εἰσαγωγή* (leg. -γεῖς) *ἀρχὴ Ἀθήνησιν τῶν τὰ ἐγκλήματα* (leg. *ἔμμηνα*) *εἰσαγόντων*

μήνους εἰσάγουσι δίκας, δυοῖν φυλαῖν ἕκαστος. εἰσὶ δ' ἔμμηνοι προικός, ἐάν τις ὀφείλων μὴ ἀποδιδῷ, κἄν τις ἐπὶ δραχμῇ δανεισάμενος ἀποστερῇ, κἄν τις ἐν ἀγορᾷ βουλόμενος ἐργάζεσθαι δανείσηται παρά τινος ἀφορμήν· ||ἔτι δ' αἰκείας καὶ ἐρανικὰς καὶ κοινωνικὰς καὶ ἀνδραπόδων καὶ ὑποζυγίων καὶ τριηραρχικὰς καὶ τραπεζιτικάς. || 3 οὗτοι μὲν οὖν ταύτας δικάζουσιν ἐμμήνους εἰσάγ[ον]τες, οἱ δ' ἀποδέκται τοῖς τελώναις καὶ κατὰ τῶν τελωνῶν, τὰ μὲν μέχρι δέκα δραχμῶν ὄντες κύρι[οι], τὰ δ' ἄλλ' εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες ἔμμηνα.

LIII. κληροῦσι δὲ καὶ ⟨τοὺς⟩ τετταράκοντα, τέτταρας ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης, πρὸς οὓς τὰς ἄλλας δίκας λαγχάνουσιν· οἳ πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον, μετὰ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα 2 ὀλιγαρχίαν τετταράκοντα γεγόνασιν. καὶ τὰ μὲν || μέχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς εἰσι δ[ικά]ζε[ι]ν, τὰ δ' ὑπὲρ pag. 27 τοῦτο τὸ τίμημα τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν. οἱ δὲ παραλαβόντες, ἐὰν μὴ δύνωνται διαλῦσαι, γιγνώσκουσι, κἂν μὲν ἀμφοτέροις ἀρέσκῃ τὰ γνωσθέντα καὶ ἐμμένωσιν, ἔχει τέλος ἡ δίκη. ἂν δ' ὁ ἕτερος ἐφῇ τῶν ἀντιδίκων εἰς τὸ δικαστήριον, ἐμβαλόντες τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τοὺς νόμους εἰς ἐχίνους, χωρὶς μὲν τὰς τοῦ διώκοντος χωρὶς δὲ τὰς τοῦ φεύγοντος, καὶ τούτους κατασημηνάμενοι καὶ τὴν γνῶσιν τὴν τοῦ διαιτητοῦ γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ προσαρτήσαντες παραδιδόασι το[ῖ]ς

---

1 ΦΥΛΑΝ 2 ΑΠΟΔΩΙ corr. Blass et Contus 3 ΕΑΝΑΓΟΡΑΙ corr. K 5. 6 inconcinne haec, cf. Kaibel p. 223 12 φυλῆς obscuratum post ἑκάστης repetitum est in margine 14 ad περιόντες cf. Hyperid. I 13, 6. II 2, 12 16 suppl. Wilcken

TESTIM. § 3 Poll. 8, 97 53 § 1 Poll. 8, 100. Bekk. An. 310. Phot. τετταράκοντα. Bekk. An. 306. *Harp. κατὰ δήμους δικαστάς § 2. 4. 5 cf. Pollux 8, 126 127 (non ex Ar.) § 2 (et pauca ex 4) *Harp. διαιτηταί. Bekk. An. 235. Hesych. διαιτ. schol. Plat. Leg. XI, schol. Patm. Dem. 13 Sakk. 22 *Harp. ἐχῖνος

δ' τοῖς τὴν φυλὴν τοῦ φεύγοντος δικάζουσιν. οἱ δὲ παρα- 3
λαβόντες εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὰ μὲν ἐντὸς
χιλίων εἰς ἕνα καὶ διακοσίους, τὰ δ' ὑπὲρ χιλίας εἰς ἕνα
καὶ τετρακοσίους. οὐκ ἔξεστι δ' οὔτε νόμοις οὔτε προκλή-
σεσι οὔτε μαρτυρίαις ἀλλ' ἢ ταῖς παρὰ τοῦ διαιτητοῦ χρῆ-
σθαι ταῖς εἰς τοὺς ἐχίνους ἐμβεβλημέναις. διαιτηταὶ δ' 4
εἰσὶν οἷς ἂν ἑξηκοστὸν ἔτος ᾖ· τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν
ἀρχόντων καὶ τῶν ἐπωνύμων. εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι δέκα μὲν
οἱ τῶν φυλῶν, δύο δὲ καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν·
οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα
γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τ'
ἄρχων ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ πρότερον
ἔ[τ]ει δεδιαιτηκώς, νῦν δ' εἰς στήλην χαλκῆν ἀναγράφον-
ται, καὶ ἵσταται ἡ στήλη πρὸ τοῦ βουλευτηρίου παρὰ τοὺς
ἐπωνύμους. τὸν δὲ τελευταῖον τῶν ἐπωνύμων λαβόντες 5
οἱ τετταράκοντα διανέμουσιν αὐτοῖς τὰς διαίτας καὶ ἐπι-
κληροῦσιν ἃς ἕκαστος διαιτήσει· καὶ ἀναγκαῖον ἃς ἂν
ἕκαστος λάχῃ διαίτας ἐκδιαιτᾶν. ὁ γὰρ νόμος, ἄν τις μὴ
γένηται διαιτητὴς τῆς ἡλικίας αὐτῷ καθηκούσης, ἄτιμον
εἶναι κελεύει, πλὴν ἐὰν τύχῃ ἀρχὴν ἄρχων τι[ν]ὰ ἐν ἐκείνῳ
τῷ ἐνιαυτῷ ἢ ἀποδημῶν· οὗτοι δ' ἀτελεῖς εἰσι μόνοι.
ἔστιν δὲ καὶ εἰσαγγέλλειν εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐάν τις ἀδι- 6
κηθῇ ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, κἂν τινος καταγνῶσιν, ἀτι-
μοῦσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι· ἔφεσις δ' ἔστι καὶ τούτοις.
χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ 7

---

1 Τ(ΗϹ)ΦΥΛ(ΗϹ)   12 ΠΡΟΤΕΡΩΙ   14 Π(ΑΡΑ) compendio male picto

TESTIM. § 4 et 7 *Harp. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Harp. ἐπώνυμοι 22 Harp. εἰσαγγελία (ἄλλη εἰσαγγελία κατὰ τῶν διαιτητῶν· εἰ γάρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθείη, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς (leg. εἰς) τοὺς δικαστὰς (διαιτητάς Bergk) καὶ ἁλοὺς ἠτιμοῦτο). Bekk. An. 235, schol. Plat. Leg. XI, schol. Patm. Dem. p. 13

*ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρ-
χοντος καὶ ἐπωνύμ[ου] μέχρι τίνων δεῖ στρατεύεσθαι.*

LIV. *κληροῦσι δὲ καὶ τάσδε τὰς ἀρχάς· ὁ δ ο π ο ι ο ὺ ς
πέντε, οἷς προστέτακται δημοσίους ἐργάτας ἔχουσι τὰς*
2 *ὁδοὺς ἐπισκευάζειν. καὶ λ ο γ ι σ τ ὰ ς δέκα καὶ σ υ ν η γ ό-
ρ ο υ ς τούτοις δέκα, πρὸς οὓς ἅπαντας ἀνάγκη τοὺς τὰς
ἀρχὰς ἄρξ[αντ]ας λόγον ἀπενεγκεῖν. οὗτοι γάρ εἰσι⟨ν οἱ⟩
μόνοι τοῖς ὑπευθύνοις λογιζόμενοι καὶ τὰς εὐθύνας εἰς
τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες. κἂν μέν τινα κλέπτοντ' ἐξ-
ελέγξωσι, κλοπὴν οἱ δικασταὶ καταγινώσκουσι καὶ τὸ
⟨κατα⟩γνωσθὲν ἀποτίνεται δεκαπλοῦν· ἐὰν δέ τινα δῶρα
λαβόντα ἐπιδείξωσιν καὶ καταγνῶσιν οἱ δικασταί, δώρων
τιμῶσιν, ἀποτίνεται δὲ καὶ τοῦτο δεκαπλοῦν· ἂν δ' ἀδι-
κεῖν καταγνῶσιν, ἀδικίου τιμῶσιν, ἀποτίνεται δὲ τοῦθ'
ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς θ' πρυτανείας ἐκτείσῃ τις, εἰ δὲ μή,
διπλοῦται. τὸ ⟨δὲ⟩ δεκαπλοῦν οὐ διπλοῦται.*
3 *κληροῦσι δὲ καὶ γ ρ α μ μ α τ έ α τὸν κατὰ πρυτανείαν
καλούμενον, ὃς τῶν γραμμάτων ⟨τ'⟩ ἐστὶ κύριος καὶ τὰ
ψηφίσματα τὰ γινόμενα φυλάττει, καὶ τἆλλα πάντα ἀντι-
γράφεται καὶ παρακάθηται τῇ βουλῇ. πρότερον μὲν οὖν
οὗτος ἦν χειροτονητός, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πιστο-
τάτους ἐχειροτόνουν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς στήλαις πρὸς ταῖς
συμμαχίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις οὗτος ἀναγρά-*
4 *φεται· νῦν δὲ γέγονε κληρωτός. κληροῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς
νόμους ἕτερον ὃς παρακάθηται τῇ βουλῇ, καὶ ἀντιγρά-*

---

1 *ἀπὸ* compendio insolito 16 add. K 18 ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ corr. et *τ'* add. ex Harp. 21 Κ(ΑΙ)ΑΠΙΣΤ corr. K 24. 25 ΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΝΟΜΟΝΕΤΕΡΟΝ corr. e Poll.

TESTIM. § 2 *Schol. Aristoph. Vesp. 691. Bekk. An. 310, 6. Phot. Suid. *ἡγεμ. δικ.* Bekk. An. 276. ibid. 245. (Phot. Suid. *εὔθυνα.* schol. Patm. Dem. p. 14), cf. fragm. 6 14 Harp. *ἀδικίου* § 3. 4. 5 Poll. 8, 98 § 3. 4 *Harp. *γραμματεύς* § 4 *Harp. *ἀντιγραφεύς*

φεται καὶ οὗτος πάντας. χειροτονεῖ δὲ καὶ ὁ δῆμος γραμ- 5
ματέα τὸν ἀναγνωσόμενον αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ, καὶ οὗτος
οὐδενός ἐστι κύριος ἀλλ' ἢ τοῦ ἀναγνῶναι.
κληροῖ δὲ καὶ ἱεροποιοὺς δέκα, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐκθύ- 6
ματα καλουμένους, [οἳ] τά τε μ[αν]τευτὰ ἱερὰ θύουσιν,
κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων.
κληροῖ δὲ καὶ ἑτέρους δέκα, τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν καλουμέ- 7
νους, οἳ θυσίας τέ τινας θύουσι [καὶ τ]ὰς πεντετηρίδας
ἁπάσας διοικοῦσιν πλὴν Παναθηναίων. ε[ἰσὶ] δὲ πεντ-
ετηρίδες μία μ[ὲν ἡ εἰ]ς Δῆλον (ἔστι δὲ καὶ ἑπτετηρὶς
ἐνταῦθα), δευτέρα δὲ Βραυρώνια, τρίτη [δὲ ....]α,
τετάρτη δὲ Ἐλευσ[ίν]ια. ε' δὲ Πα[ν]αθήναια· καὶ τούτων
οὐδεμία ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγίνε[ται. νῦν] δὲ πρόσκειται .. φαισ
.... ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος.
κληροῦσι δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα ἄρχοντα, καὶ εἰς 8
Πει[ραι]έα δήμαρ[χ]ον, οἳ τά τε Διονύσια ποιοῦσιν
ἑκατέρωθι καὶ χορηγοὺς καθιστᾶσιν. ἐν Σαλαμ[ῖνι] δὲ καὶ
τοὔ[ν]ομα τοῦ ἄρχοντος ἀναγράφεται.

LV. *αὗται μὲν οὖν αἱ ἀρχαὶ κληρωταί τε καὶ κύριαι τῶν εἰ[ρη]μένων [πράξε]ών εἰσιν. οἱ δὲ καλούμενοι ἐννέα ἄρχοντες τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ὃν τρόπον καθίσταντο [προ-ε]ίρηται[ι· νῦν] δὲ κληροῦσιν θεσμοθέτας μὲν ἓξ καὶ γραμματέα τούτοις, ἔτι δ' ἄρχοντα καὶ βασιλέα καὶ πολέμαρχον*

---

3 ΑΛΛΑΤΟΥ corr. e Suid. 5. 8 suppl. e grammat. 9 suppl. K 11 post ΤΡΙΤΗ incerta vestigia, *Ἡράκλεια* fuisse negat Wilcken, videri ..... ṬΑ 12 Ε̄ ipsam litteram periisse, lineolam superesse idem 13 ΓΙΝΕ ... suprascripto ΕΝ, nihil aliud fuisse idem *νῦν* Blass 13. 14 [*καὶ Ἡ*]*φαίσ*[*τια*] *ἀπὸ Κ.* Blass 16. 17 suppl. K 20 suppl. Kaibel 21. 22 suppl. Blass

TESTIM. § 5 Bekk. An. 226. lex. Sabb. 7, 2. Suid. *γραμματεύς* § 6. 7 *Et. M. et Phot. *ἱεροποιοί.* Bekk. An. 265. schol. Patm. Dem. 11 (*οἳ τά τε μαντεύματα ἱεροθυτοῦσι* Et. M. Phot. B. A. *οἱ τὰ μεμαντευμένα ἱερὰ θύουσι* sch. Patm.) Poll. 8, 107 *ἱεροποιοὶ δέκα ὄντες οὗτοι ἔθυον θυσίας τὰς πεντετηρίδας, την εἰς Δῆλον, τὴν ἐν Βραυρῶνι, τὴν Ἡρακλειδῶν* (sic codd.), *τὴν Ἐλευσῖνι* cap. 55 Poll. 8, 85. 86

2 κατὰ μέρος ἐξ ἑκάστης φυλῆς. δοκιμάζονται δ' οὗτοι πρῶτον μὲν ἐν τῇ β[ουλ]ῇ τοῖς φ' πλὴν τοῦ γραμματέως, οὗτος δ' ἐν δικαστηρίῳ μόνον ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες (ἅπαντες γὰρ καὶ οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ δοκιμασθέντες ἄρχουσιν), οἱ δ' ἐννέ' ἄρχοντες ἔν τε τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν δικαστηρίῳ. καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἦρχεν ὅντι[ν'] ἀποδοκιμάσειεν ἡ βουλή, νῦν δ' ἔφεσίς ἐστιν εἰς τὸ δικαστή-
3 ριον, καὶ τοῦτο κύριόν ἐστι τῆς δοκιμασίας. ἐπερωτῶσιν δ', ὅταν δοκιμάζωσιν, πρῶτον μέν 'τίς ‖ σοι πατὴρ καὶ pag. 28
πόθεν τῶν δήμων, καὶ τίς πατρὸς πατήρ, καὶ τίς μήτηρ, καὶ τίς μητρὸς πατὴρ καὶ πόθεν τῶν δήμων'; μετὰ δὲ ταῦτα, εἰ ἔστιν αὐτῷ Ἀπόλλων πατρῷος καὶ Ζεὺς ἑρκεῖος καὶ ποῦ ταῦτα τὰ ἱερά ἐστιν, εἶτα ἠρία εἰ ἔστιν καὶ ποῦ ταῦτα, ἔπειτα γονέας εἰ εὖ ποιεῖ, [καὶ] τὰ τέλη ⟨εἰ⟩ τελεῖ, καὶ τὰς στρατείας εἰ ἐστράτευται. ταῦτα δ' ἀνερωτήσας
4 'κάλει', φησίν, 'τούτων τοὺς μάρτυρας'. ἐπειδὰν δὲ παράσχηται τοὺς μάρτυρας, ἐπερωτᾷ 'τούτου βούλεταί τις κατηγορεῖν'; κἂν μὲν ᾖ τις κατήγορος, δοὺς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν οὕτω δίδωσιν ἐν μὲν τῇ βουλῇ τὴν ἐπιχειροτονίαν, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ τὴν ψῆφον· ἐὰν δὲ μηδεὶς βούληται κατηγορεῖν, εὐθὺς δίδωσι τὴν ψῆφον. καὶ πρότερον μὲν εἷς ἐνέβαλλε τὴν ψῆφον, νῦν δ' ἀνάγκη πάντας ἐστὶ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα, ἄν τις πονηρὸς ὢν ἀπαλλάξῃ τοὺς κατηγόρους, ἐπὶ τοῖς δικα-
5 σταῖς γένηται τοῦτον ἀποδοκιμάσαι. δοκιμασθέν⟨τες⟩ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον βαδίζουσι πρὸς τὸν λίθον ἐφ' ᾧ τὰ τόμι' ἐστίν, ἐφ' οὗ καὶ οἱ διαιτηταὶ ὀμόσαντες ἀποφαίνονται τὰς διαίτας καὶ οἱ μάρτυρες ἐξόμνυνται τὰς μαρτυρίας, ἀναβάντες δ' ἐπὶ τοῦτον ὀμνύουσιν δικαίως

---

2 et 14 suppl. K 14 εἰ add. e lex. Cantabr. cf. Dinarch. 2, 18
17 ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ corr. K 26 ΕΦ, ἐφ' et ὑφ' utrumque libri Pollucis
TESTIM. § 2 Poll. 8, 95. § 2. 3 *lex. Cantabr. θεσμοθετῶν ἀνάκρισις

ἄρξειν καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι τῆς ἀρχῆς ἕνεκα, κἄν τι λάβωσι, ἀνδριάντα ἀναθήσειν χρυσοῦν. ἐντεῦθεν δ' ὀμόσαντες εἰς ἀκρόπολιν βαδίζουσιν καὶ πάλιν ἐκεῖ ταὐτὰ ὀμνύουσι, καὶ μετὰ ταῦτ' εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσέρχονται.

LVI. λαμβάνουσι δὲ καὶ π α ρ έ δ ρ ο υ ς ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύσωσιν.

καὶ ὁ μὲν ἄ ρ χ ω ν εὐθὺς εἰσελθὼν πρῶτον μὲν κη- 2
ρύττει, ὅσα τις εἶχεν πρὶν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀρχήν,
ταῦτ' ἔχειν καὶ κρατεῖν μέχρι ἀρχῆς τέλους. ἔπειτα χορη- 3
γοὺς τραγῳδοῖς καθίστησι τρεῖς ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοὺς πλουσιωτάτους· πρότερον δὲ καὶ κωμῳδοῖς καθίστη πέντε, νῦν δὲ τούτους αἱ φυλαὶ φέρουσιν. ἔπειτα παραλαβὼν τοὺς χορηγοὺς τοὺς ἐνηνεγμένους ὑπὸ τῶν φυλῶν εἰς Διονύσια ἀνδράσιν καὶ παισὶν καὶ κωμῳδοῖς καὶ εἰς Θαργήλια ἀνδράσιν καὶ παισὶν (εἰσὶ δ' οἱ μὲν εἰς Διονύσια κατὰ φυλάς, εἰς Θαργήλια ⟨δὲ⟩ δυεῖν φυλαῖν εἷς· παρέχει δ' ἐν μ[έρ]ει ἑκατέρα τῶν φυλῶν) τούτοις τὰς ἀντιδόσεις ποιεῖ καὶ τὰς σκήψεις εἰσ[άγει, ἐά]ν τις ἢ λελῃτουργη[κέ]ν[αι] φῇ πρότερον ταύτην τὴν λῃτουργ[ίαν, ἢ ἀ]τελὴς εἶναι, λελῃτουρ[γηκὼς ἑ]τέραν λῃτουργίαν καὶ τῶν χρόνων αὐτῷ [τῆς ἀτελ]είας μὴ ἐξελη[λυ]θό[των ἢ τὰ] ἔτη μὴ γεγονέναι· δεῖ γὰρ τὸν τοῖς παι[σὶν χορη]γοῦντα ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονέναι. καθίστησι δὲ καὶ εἰς Δῆλον χορηγοὺς καὶ ἀρχιθέω[ρον τ]ῷ τριακοντορίῳ τῷ τοὺς ἠθέους
ἄγοντι. πομπῶν δ' ἐπιμελεῖτ[αι τῆς τ]ε τῷ Ἀσκληπιῷ 4

---

15 ΤΟΥΤΟΙϹ corr. Wyse 20 suppl. K 21 ΤΑϹΚΗΥ 21—24 suppl. K 25 suppl. ex Harp. 28 sq. incertum esse in hiatu ΤΗ]Ϲ fuerit an Τ(ΗϹ)Τ]Є Wilcken

TESTIM. § 1 Poll. 8, 92. *Harp. πάρεδρος § 3. 4 lex. Cant. ἐπώνυμος 25 *Harp. ὅτι νόμος ἐστίν

γινομένης, ὅταν οἰκουρῶσι μύσται, καὶ τῆς Διονυσίων
τῶν με[γά]λων μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς πρότερον μὲν
ὁ δῆμος ἐχειροτόνει δέκα ὄντας, κ[αὶ τὰ] εἰς τὴν πομπὴν
ἀναλώματα παρ' αὑτῶ[ν] ἀνήλι[σ]κον, νῦν δ' ἕνα τῆς φυ-
λῆ[ς ἑκ]άστης κληροῖ καὶ δίδωσιν εἰς τὴν κατασκευὴν
5 ἑκατὸν μνᾶς. ἐπιμελ[εῖτα]ι δὲ καὶ τῆς εἰς Θαργήλια καὶ
τῆς τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι. διοικεῖ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν
Διονυσίων οὗτος καὶ τῶν Θαργηλίων. ἑορτῶν μὲν οὖν
6 ἐπιμελεῖται τούτων. γραφαὶ δ[ὲ καὶ δ]ίκαι λαγχάνονται
πρὸς αὐτόν, ἃς ἀνακρίνας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσά[γει,
γο]νέων κακώσεως (αὗται δ' εἰσὶν ἀζήμιοι τῷ βουλομένῳ
δ[ι]ώκειν), ὀρφανῶν κ[ακώ]σεως (αὗται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν
ἐπιτρόπων), ἐπικλήρου κακώσε[ως (αὗ]ται δ' εἰσὶ κατὰ
τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν συνοικούντων), οἴκου ὀρφανικοῦ
κακώσεως (εἰσὶ δὲ καὶ [αὗται κατὰ τῶν] ἐπιτρόπων), παρα-
νοίας, ἐάν τις αἰτιᾶταί τινα παρανοοῦντα τὰ [..........]
ἀπολλύν[αι], εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ἐάν τις μὴ θέλῃ κοινὰ

---

9 suppl. e gramm. 12—15 suppl. K 16 in lacuna negat ἑαυτοῦ fuisse Wilcken, οἰκεῖα negat K 17 ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ corr. ex lex. Cant. (legit ita Pollux) 17 ΘΕΛΗΤ. ΚΟΙΝΑ Wilcken, corr. ex lex. Cant.

TESTIM. § 5. 6. 7 Poll. 8, 89 ὁ δὲ ἄρχων διατίθησι μὲν Διονύσια καὶ Θαργήλια μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται κακώσεως, παρανοίας, εἰς δατητῶν (διαιτητῶν codd.) αἵρεσιν, ἐπιτροπῆς ὀρφανῶν, ἐπιτρόπων καταστάσεις, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν γυναικῶν αἳ ἂν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν, καὶ τοὺς οἴκους ἐκμισθοῖ τῶν ὀρφανῶν.
§ 6 lex. Cant. ἐπώνυμος. Bekk. An. 310 πρὸς τὸν ἄρχοντα κακώσεως ἐλαγχάνοντο γραφαὶ καὶ τῶν γονέων, εἴ τούτους τις αἰτίαν ἔχοι κακοῦν, καὶ τῶν ὀρφανῶν· ἔτι δὲ παρανοίας καὶ ἀργίας, ⟨κλήρων⟩ ἐπιδικασίαι καὶ ἐπικλήρων γυναικῶν. ἁπάσας ταύτας ἦγεν ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον. Phot. Suid. ἡγεμονία δικαστηρίου. *lex. Cant. εἰς δατητῶν αἵρεσιν — ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινά τισιν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. δίκαι λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα ἄλλαι τε καὶ (ἀλλ' εἴ τις καὶ cod. corr. Dobree) εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι. 17 *Harp. δατεῖσθαι. *Et. M. δατητής

[τὰ ὄντα νέμεσθ]αι, εἰς ἐπι[τρ]οπῆς κατάστασιν, εἰς ἐπιτροπῆς διαδικασίαν, εἰς [ἐμφανῶν κατάστασ]ιν, ἐπίτρ[οπ]ον αὐτὸν ἐγγράψαι, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπι[δι- 7
κασίαι. ἐπιμελεῖτ]αι δὲ καὶ τῶν [ὀρφ]ανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων καὶ τῶν γυναικῶν ὅσαι ἂν τελευτή[σαντος τοῦ ἀνδ]ρὸς σκή[πτω]νται κύειν· καὶ κύριός ἐστι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐπιβάλ[λειν ἢ εἰσάγειν εἰς] τὸ δικα[στή]ριον. μισθοῖ δὲ καὶ τοὺς οἴκους τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλ[ήρων, ἕως ἄν τις τετταρ]ακαιδε[κέ]τις γένηται, καὶ τὰ ἀποτιμήματα λαμβάνει, [καὶ τοὺς ἐπιτρόπους], ἐὰν μὴ [δι]δῶσι τοῖς παισὶ τὸν σῖτον, οὗτος εἰσπράττει.

LVII. *καὶ ὁ [μὲν ἄρχων ἐπιμελεῖτ]αι τούτ[ων· ὁ] δὲ* βασιλεὺς *πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖ[ται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν ὧ]ν ὁ δῆμ[ος χ]ειροτονεῖ, δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, ἕνα δ' [ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα] δ' ἐκ Κηρ[ύκω]ν. ἔπειτα Διονυσίων τῶν Ἐπιληναίων· ταῦτα δέ ἐστι [πομπ]ή [τε καὶ ἀγών]. τὴν μὲν οὖν πομπὴν κοινῇ πέμ-* ||
pag. 29 *πουσιν ὅ τε βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπιμεληταί, τὸν δὲ ἀγῶνα διατίθησιν ὁ βασιλεύς. ⟨δια⟩τίθησι δὲ καὶ τοὺς τῶν λαμπάδων ἀγῶνας ἅπαντας· ὡς δ' ἔπος εἰπεῖν καὶ τὰς*
πατρίους θυσίας διοικεῖ οὗτος πάσας. γραφαὶ δὲ λαγχά- 2
νονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας, κἄν τις ἱερωσύνης ἀμφισβητῇ πρός τινα. διαδικάζει δὲ καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν ἁπάσας οὗτος. λαγχάνονται δὲ καὶ αἱ τοῦ φόνου δίκαι πᾶσαι πρὸς τοῦτον, καὶ ὁ προαγορεύων εἴργεσθαι τῶν νομίμων οὗτός

---

2 suppl. ex Harp. 3—6 suppl. e Poll. 6 ΡΟCΚΗ
Η
9 ΤΕΙCΓΕΝ suppl. 8. 9 Blass 12 suppl. Blass et K 13—15 suppl. ex Harp. 14 *ὧν* Blass 15 Δ(Ε)ΚΗΡ... Ν suprascripto ·Κ·
17 *τε καὶ* (Kaibel, Papageorgius) spatio aptum ait Wilcken
24 ΙΕΡΩΝ corr. e Bekk. An.

TESTIM. cap. 57 Pollux 8, 90. Phot. *ἡγεμ. δικαστ.* Bekk. An. 219 10 *Harpocr. *σῖτος* 12—15 *Harp. *ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων* (*ὁ δὲ βασ. — κηρύκων*) § 2. 3 Bekk. An. 310

3 *ἐστιν. εἰσὶ δὲ φόν[ου] δίκαι καὶ τραύματος, ἂν μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτείνῃ ἢ τρώσῃ, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ φαρμάκων, ἐὰν ἀποκτείνῃ δούς, καὶ πυρκαιᾶς· ταῦτα γὰρ ἡ βουλὴ μόνα δικάζει· τῶν δ' ἀκουσίων καὶ βουλεύσεως κἂν οἰκέτην ἀποκτείνῃ τις ἢ μέτοικον ἢ ξένον, οἱ ἐπὶ Παλλαδίῳ· ἐὰν δ' ἀποκτεῖναι μέν τις ὁμολογῇ, φῇ δὲ κατὰ τοὺς νόμους, οἷον μοιχὸν λαβὼν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας ἢ ἐν ἄθλῳ ἀγωνιζόμενος, τούτ[ῳ] ἐπὶ Δελφινίῳ δικάζουσιν· ἐὰν δὲ φεύγων φυγὴν ὧν αἴδεσίς ἐστιν αἰτίαν ἔχῃ ἀποκτεῖναι ἢ τρῶσαί τινα, τούτῳ δ' ἐν Φρεάτου δικάζουσιν· ὁ δ' ἀπολογεῖται προσορμισάμενος ἐν πλοίῳ·*

4 *δικάζουσι δ' οἱ λαχόντες ταῦ[τ'] ἄ[νδρε]ς πλὴν τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγνομένων, εἰσάγει δ' ὁ βασιλεύς, καὶ δικάζο[υσιν] ἐν ἱερ[ῷ] καὶ ὑπαίθριοι, καὶ ὁ βασιλεὺς ὅταν δικάζῃ περιαιρεῖται τὸν στέφανον. ὁ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχων τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἴργεται τῶν ἱερῶν καὶ οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ν[όμος] ἐμβαλεῖν αὐτῷ· τότε δ' εἰς τὸ ἱερὸν εἰσελθὼν ἀπολογεῖται. ὅταν δὲ μὴ εἰδῇ τὸν ποιήσαντα, τῷ δράσαντι λαγχάνει. δικάζει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φυλοβασιλεῖς. ‖ καὶ τὰς τῶν ἀψύχων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ‖*

LVIII. *ὁ δὲ πολέμαρχος θύει μὲν θυσίας τῇ τε Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ, διατίθησι δ'*

·Ρ·
2. 3 ΦΑΡΜΑΚΟΝ 9 Α·ΙΔ·ΕCΙC 12 ΤΑΙ . Α . . . . C Wilcken, suppl. Kaibel 14 suppl. Blass 17 Blassii supplementum non certum 20 haec inconcinne, cf. Wilam. I 253. Kaibel p. 242 22. 23 ΤΗΝΤΕΤΗΙΑΡ et ΕΝΥΑΛΙΩ videtur corrector voluisse. quod antea fuit multis et diversis lituris obscuratum

TESTIM. 4 *Harp. *ἐπὶ Παλλαδίῳ — δικαστήριον οὕτω καλούμενον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται.* Bekk. An. 257, 23 *Harp. *βουλεύσεως* 8 *Harp. *ἐπὶ Δελφινίῳ* cap. 58 Poll. 8, 91 § 1 Bekk. An. 290

ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον, καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐν τῷ
πολέμῳ καὶ Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐναγίσματα ποιεῖ.
δίκαι δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἴδιαι μόνον αἵ τε τοῖς 2
μετοίκοις καὶ τοῖς ἰσοτελέσι καὶ ⟨αἱ⟩ τοῖς προξένοις
γιγνόμεναι. καὶ δεῖ τοῦτον λαβόντα καὶ διανείμαντα δέκα
μέρη τὸ λαχὸν ἑκάστῃ τῇ φυλῇ μέρος προσθεῖναι, τοὺς
δὲ τὴν φυλὴν δικάζοντας τοῖς διαιτηταῖς ἀποδοῦναι. αὐτὸς 3
δ' εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀ[ποσ]τασίου καὶ ἀπροστα-
σ[ίου] καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἆλλ'
ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ
πολέμαρχος.

LIX. οἱ δὲ θεσμοθέται πρῶτον μὲν τοῦ προγράψαι
τὰ δικαστήριά εἰσι κύριοι τίσιν ἡμέραις δεῖ δικάζειν,
ἔπειτα τοῦ δοῦναι ταῖς ἀρχαῖς· καθότι γὰρ ἂν οὗτοι
δῶσιν, κατὰ τοῦτο χρῶνται. ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας 2
[εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον] καὶ τὰς καταχειροτονίας
καὶ τὰς προβολὰς ἁπάσας εἰσάγουσιν οὗ[τ]οι καὶ γραφὰς
παρανόμων καὶ νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι καὶ προεδρι-
κὴν καὶ ἐπιστατικὴν καὶ στρατηγοῖς εὐθύνας. εἰσὶ δὲ 3
καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας
καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν,
καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδο-
κλητείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας.

---

3 ΙΔΙΑΙΜ(ΕΝ) 4 add. Kaibel 8. 9 suppl. e gramm. 14. 15 pugnant haec cum § 5 et pag. 32, 33 (infra p. 75) 23 καὶ ὕβρεως add. Harp. (ἡγεμ. δικ.) Bekk. An. Phot.

TESTIM. § 3 *Harp. πολέμαρχος. ἀποστασίου. Hesych. et Phot. Λυκαμβὶς ἀρχή. Bekk. An. 310. Phot. Suid. ἡγεμ. δικ. 59, 1—6 Poll. 8, 86. 87 (hinc schol. Aeschin. 1, 16 cod. q) *Harp. θεσμοθέται § 1. 2 Phot. θεσμοθέται. Bekk. An. 264. schol. Plat. Phaedr. 235 § 3 *Harp. παράστασις. δωροξενία. *lex. Cant. ξενίας γραφή. Harp. ἡγεμονία δικαστηρίου Bekk. An. 310 Phot. ἡγ. δικ. Hesych. δωροξενίας

4 *εἰσάγουσιν δὲ καὶ τὰς δοκιμασίας ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις
καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους ὑπὸ τῶν δημοτῶν καὶ τὰς*
5 *καταγνώσεις τὰς ἐκ τῆς βουλῆς. εἰσάγουσι δὲ καὶ δίκας
ἰδίας, ἐμπορικὰς καὶ μεταλλικὰς καὶ δούλων, ἄν τις τὸν
ἐλεύθερον κακῶς λέγῃ. ‖ καὶ ἐπικληροῦσι ταῖς ἀρχαῖς*
6 *οὗτοι τὰ δικαστήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια. ‖ καὶ τὰ
σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις οὗτοι κυροῦσι, καὶ τὰς
δίκας τὰς ἀπὸ τῶν συμβόλων εἰσάγουσι, καὶ τὰ ψευδο-
μαρτύρια ⟨τὰ⟩ ἐξ Ἀρείου πάγου.*
7 *τοὺς δὲ δικαστὰς κληροῦσι πάντες οἱ ἐννέα ἄρ-
χοντες, δέκατος δ' ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν θεσμοθετῶν,
τοὺς τῆς αὐτοῦ φυλῆς ἕκαστος.*

LX. *τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς θ' ἄρχοντας τοῦτον ἔχει
τὸν τρόπον. κληροῦσι δὲ καὶ ἀθλοθέτας δέκα ἄνδρας,
ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης. οὗτοι δὲ δοκιμασθέντες ἄρχουσι
τέτταρα ἔτη, καὶ διοικοῦσι τήν τε πομπὴν τῶν Παναθη-
ναίων καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς μουσικῆς καὶ τὸν γυμνικὸν
ἀγῶνα καὶ τὴν ἱπποδρομίαν, καὶ τὸν πέπλον ποιοῦνται
καὶ τοὺς ἀμφορεῖς [ποιοῦνται] μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ τὸ*
2 *ἔλαιον τοῖς ἀθληταῖς ἀποδιδόασι. τὸ δὲ ἔλαιον συλλέγεται
ἀπὸ τῶν μοριῶν· εἰσπράττει δὲ τοὺς τὰ χωρία κεκτη-
μένους ἐν οἷς αἱ μορίαι εἰσὶν ὁ ἄρχων, τρί' ἡμικοτύλια
ἀπὸ τοῦ στελέχους ἑκάστου. πρότερον δ' ἐπώλει τὸν
καρπὸν ἡ πόλις· καὶ εἴ τις ἐξορύξειεν ἐλαίαν μορίαν ἢ
κατάξειεν, ἔκρινεν ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, καὶ εἴ [τ]ου
καταγνοίη, θανάτῳ τοῦτον ἐζημίουν. ἐξ οὗ δὲ τὸ ἔλαιον*
s. 30 *ὁ τὸ χωρίον κε‖κτημένος ἀποτίνει, ὁ μὲν νόμος ἔστιν, ἡ
δὲ κρίσις καταλέλυται. τὸ δὲ ἔλα[ιον] ἐκ τοῦ κτήματος,*

---

5. 6 aliter § 1 7 ⟨κατα⟩κυροῦσι Wyse 9 τὰ add. e Poll. 10—12 cf. c. 63, 1 10 ΠΑΝΤΑϹ corr. K 20 ϹΥΛΛΕΓΕΤΑΙΤΟΔΕΕΛ corr. Hicks 28 suppl. K ΑΠΟΤΟΥ superscr. ΕΚ

TESTIM. 8 *Bekk. An. 436 60, 1 Pollux 8, 93 (cf. 87) 20 *schol. Soph. OC. 701

οὐκ ἀπὸ τῶν στελεχῶν ἐστι τῇ πόλει. συλλέξας οὖν ὁ 3
ἄρχων τὸ ἐφ' ἑαυ[τοῦ] γιγνόμενον τοῖς ταμίαις παρ[αδί]δωσιν εἰς ἀκρόπολιν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναβῆναι πρότερον εἰς Ἄρειον πάγον, πρὶν ἂν ἅπαν παραδῷ τοῖς ταμίαις. οἱ δὲ ταμίαι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τηροῦσιν ἐν ἀκροπόλει, τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἀπομετροῦσι τοῖς ἀθλοθέταις, οἱ δ' ἀθλοθέται τοῖς νικῶσι τῶν ἀγωνιστῶν. ἔστι γὰρ ἆθλα τοῖς μὲν τὴν μουσικὴν νικῶσιν ἀργύριον καὶ χρυσᾶ, τοῖς δὲ τὴν εὐανδρίαν ἀσπίδες, τοῖς δὲ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔλαιον.

— — —

LXI. *χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχὰς ἁπάσας, στρατηγοὺς δέκα, πρότερον μὲν ἀφ' ⟨ἑκάστης⟩ φυλῆς ἕνα, νῦν δ' ἐξ ἁπάντων· καὶ τούτους διατάττουσι τῇ χειροτονίᾳ, ἕνα μὲν ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας, ὃς ἡγεῖται τῶν πολιτῶν, ἂν ἐξίωσι, ἕνα δ' ἐπὶ τὴν χώραν, ὃς φυλάττει, κἂν πόλεμος ἐν τῇ χώρᾳ γίνηται, ἡγεῖται οὗτος· δύο δ' ἐπὶ τὸν Πειραιέα, τὸν μὲν εἰς τὴν Μουνιχίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἀκτήν, οἳ τῆς φυλακῆς ἐπιμελοῦνται [καὶ] τῶν ἐν Πειραιεῖ· ἕνα δ' ἐπὶ τὰς συμμορίας, ὃς τούς τε τριηράρχους καταλέγει καὶ τὰς ἀντιδόσεις αὐτοῖς ποιεῖ καὶ τὰς διαδικασίας [αὐτοῖς] εἰσάγει· τοὺς δ' ἄλλους πρὸς τὰ παρόντα πράγματα ἐκπέμπουσιν. ἐπιχειροτονία* 2
δ' αὐτῶν ἐστι κατὰ τὴν πρυτανείαν ἑκάστην, εἰ δοκοῦσιν καλῶς ἄρχειν· κἄν τινα ἀποχειροτονήσωσιν, κρίνουσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, κἂν μὲν ἁλῷ, τιμῶσιν ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι, ἂν δ' ἀποφύγῃ, πάλ[ιν] ἄρχει. κύριοι δέ

---

2 suppl. K 8 ΑΡΓΥΡΙΑ 10 sequi debebant magistratus creati in quadriennium cf. cap. 43 13 ΓΟΥϹ Δ(Є)Κ(ΑΙ)ΠΡ *ἐκ.* add. K 15. 16 ΤΩΝ | ΟΠΛ.. Τ(ΩΝ) i. e. *ὁπλειτῶν* Wilcken 17 *ἡγεῖται*: ΠΟΛΕ-ΜЄΙ (ω supra) 19 ΦΥΛΗϹ corr. K : 26 ΑΛΛΩΙ corrector igitur verum dabat

TESTIM. c. 61 § 1. 2. 4. 5 Pollux 8, 87 13 *Harp. *στρατηγοί* 21 Phot. Suid. *ἡγεμ. δικ.*

εἰσιν ὅταν ἡγῶνται καὶ δῆσαι τὸν ἀτακτοῦντα καὶ ⟨ἐκ⟩[κη]ρῦξαι καὶ ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν· οὐκ εἰώθασι δὲ ἐπιβάλλειν.

3 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταξιάρχους δέκα, ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλετῶν καὶ λοχαγοὺς καθίστησιν.

4 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ἱππάρχους δύο ἐξ ἁπάντων· οὗτοι δ' ἡγοῦνται τῶν ἱππέων, διελόμ[ενοι] τὰς φυλὰς ε' ἑκάτερος· κύριοι δὲ τῶν αὐτῶν εἰσιν ὧνπερ οἱ στρατηγοὶ κατὰ τῶν ὁπλι[τῶν. ἐπιχειρ]οτονία δὲ γίνεται ⟨καὶ⟩ τούτων.

5 χειροτονοῦσι δὲ καὶ φυλάρχους ⟨ι'⟩, ἕνα τῆς φυλῆς, τὸν ἡγησόμενον ⟨τῶν ἱππέων⟩ ὥσπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὁπλιτῶν.

6 χειροτονοῦσι δὲ καὶ εἰς Λῆμνον ἵππαρχον, ὃς ἐπιμελεῖται τῶν ἱππέων τῶν ἐν Λήμνῳ.

7 χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταμίαν τῆς Παράλου καὶ ϑ̣ . . α̣ τῆς το[ῦ] Ἄμμωνος.

LXII. αἱ δὲ κληρωταὶ ἀρχαὶ πρότερον μὲν ἦσαν αἱ μὲν μετ' ἐννέα ἀρχόντων ἐ[κ] τῆς φυλῆς ὅλης κληρούμεναι, αἱ δ' ἐν Θησείῳ κληρούμεναι διῃροῦντο εἰς τοὺς δήμ[ο]υς· ἐπειδὴ δ' ἐπώλουν οἱ δῆμοι, καὶ ταύτας ἐκ τῆς φυλῆς ὅλης κληροῦσι πλὴν βουλευτῶν καὶ φρουρῶν· τούτους δ' εἰς τοὺς δήμους ἀποδιδόασι.

2 μισθοφοροῦσι δὲ πρῶτον [μὲν ὁ δῆμος] ταῖς μὲν ἄλλαις ἐκκλησίαις δραχμήν, τῇ δὲ κυρίᾳ ἐννέα ⟨ὀβολούς⟩. ἔπειτα τὰ δικ[αστήρια] τρεῖς ὀβολούς. εἶθ' ἡ βουλὴ πέντε ὀβολούς· τοῖς δὲ πρυτανεύουσιν εἰς σίτησιν [ὀβολὸς π]ροστίθεται [[δέκα προστίθενται]]. ἔπειτ' εἰς σίτησιν

1 ΤΙΝΑΤΑΚΤ 7. 9. 24. 26 suppl. K 8 ΩΝΠΕΡΕΙϹΙΝ
12 τῶν ἱππέων add. K 17 sic Wilcken, ν[ῦν] Blass, ἄλλον K
25 nimirum nota oboli omissa est 27. 28 suppl. et corr. Blass

TESTIM. § 3 Bekk. An. 306 · § 4. 5 Phot. ἵππαρχοι. Poll. 9, 95. *Harp. ἵππαρχος. *Harp. φύλαρχος § 7 *Harp. ταμίαι. Phot. ταμίαι. *lex. Cant. πάραλος

*λαμβάνουσιν ἐννέ[α ἄρχον]τες τέττα[ρας] ὀβολοὺς ἕκαστος
καὶ παρατρέφουσι κήρυκα καὶ αὐλητήν. ἔπειτ' ἄρχων
[εἰς Σαλα]μῖνα δραχ[μὴν] τῆς ἡμέρας, ‖ ἀθλοθέται δ' ἐν
πρυτανείῳ δειπνοῦσι τὸν Ἑκ[ατο]μβαιῶνα μῆνα, ὅ[τ]αν ᾖ
τὰ Παναθήναια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τετράδος ἱσταμένου.‖
ἀμφικτύονες εἰς Δῆλον δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης
ἐκ Δήλου. λαμβάνουσι δὲ καὶ ὅσαι ἀποστέλλονται ἀρχαὶ
εἰς Σάμον ἢ Σκῦρον ἢ Λῆμνον ἢ Ἴμβρον εἰς σίτησιν
ἀργύριον.*

ἄρχειν δὲ τὰς μὲν κατὰ πόλεμον ἀρχὰς ἔξεστι πλεο- 3
νάκις, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν, πλὴν βουλεῦσαι δίς.

LXIII. *τὰ δὲ δικαστήρια [κ]ληρ[οῦ]σι[ν] οἱ θ' ἄρ-
χοντες κατὰ φυλάς, ὁ δὲ γραμματεὺς τῶν θεσμο[θετῶν
τῆς] δεκάτης φυλῆς. εἴσοδοι δέ εἰσιν εἰς [τὰ] δικαστ[ή]ρια* 2
*δέκα, μία τῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ κλη[ρωτήρια] εἴκοσι, δ[ύο
τ]ῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ κιβώτια ἑκατόν, δέκα τῇ φυλῇ
ἑκάστῃ, καὶ ἕτερα κιβώτι[α δέκα, εἰς ἃ] ἐμβάλλεται τῶν
λαχόντων δικαστῶν τὰ πινάκια, καὶ ὑδρίαι δύο. καὶ
βακτηρίαι παρατίθενται κατὰ τὴν ε[ἴσοδον] ἑκάστην
ὅσοιπερ οἱ δικασταί, καὶ βάλανοι εἰς τὴν ὑδρίαν ἐμβάλ-
λονται ἴσαι ταῖς βακτηρίαις, γέγραπται δὲ ἐν ταῖς βαλά-
νοις τῶν στοιχείων ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου, τοῦ λ* ⟦*τριακοστοῦ*⟧,
ὅσαπερ ἂν μέλλῃ [τ]ὰ δικαστήρια πληρωθήσεσθαι. δικά- 3
*ζειν δ' ἔξεστιν τοῖς ὑπὲρ λ' ἔτη γεγονόσιν, ὅσοι αὐτῶν
[μ]ὴ ὀφείλουσιν τῷ δημοσίῳ ἢ ἄτιμοί εἰσιν. ἐὰν δέ τις
δικάζῃ οἷς μὴ ἔξεστιν, ἐνδείκνυται καὶ [εἰς] τὸ δικαστήριον
εἰσάγεται· ἐὰν δ' ἁλῷ, προστιμῶσιν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ
τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθε[ῖν] ἢ ἀποτεῖσαι. ἐὰν δὲ
ἀργυρίου τιμηθῇ, δεῖ αὐτὸν δεδέσ[θαι], ἕως ἂν ἐκτείσῃ*

---

1. 3. 4. 12—29 suppl. K, 17 Blass 3—5 haec non suo loco, cf. Wilam. I 195 19 ΒΑΚΤΗΡΙΑ corr. K 20 ΟΥΣΟΙΠΕΡ corr. K 22 del. K

TESTIM. cap. 63 schol. Aristoph. Vesp. 775. schol. Arist. Plut. (edit. Iunt.) 277 (p. 340 a 25)

τό τε πρότερον ὄφλημ[α ἐ]φ' ᾧ ἐνεδείχθη καὶ ὅ τι ἂν
4 αὐτῷ προστιμήσῃ τ[ὸ δικ]αστήριον. ἔχει δ' ἕκαστος δικαστὴς πινάκιον πύξινον, ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τὸ ἑαυτοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου καὶ γράμ[μα] ἓν τῶν στοιχείων μέχρι τοῦ κ. νενέμηνται γὰρ κατὰ φυλὰς δέκα μέρη οἱ δικασταί, παραπλ[ησ]ίως ἴσοι ἐν ἑκάστῳ τῷ γρ[άμ]ματι.

5 ἐπειδὰν δὲ ὁ θεσμοθέτης ἐπικληρώσῃ τὰ γράμματα ἃ δεῖ προσπαρατίθεσθαι τοῖς δικαστηρίοις, ἐπέθηκε φέρων ὁ ὑπηρέτης ἐφ' ἕκαστ[ον δι]καστήριον τὸ γράμμα τὸ λαχόν.

4—10 suppl. K infima charta vacua est relicta. antisigma paragrapho transfixum tomi tertii terminum signat.

TESTIM. 2 Hesych. *χαλκοῦν πινάκιον· Ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τὸ* (*τοῦ* cod.) *αὐτοῦ κα· τοῦ δήμου πατρόθεν* (leg. *πατρ. κ. τ. δ.*) **schol. Iuntin. ad Ar. Plut. 277 (p. 340a 21)**

pag. 31 τ]ὰ δ' ἐκ[ατὸν κιβώτι]α κ[εῖται] ἐν τ[ῇ] ἡλιαίᾳ πρόσθ[ε]ν τ[. . . . ῑ κ]αθ' ἑκάστην τὴ[ν] φ[υ λήν. ἐπ[ι]γέ[γραπται δ'] ἐπ' αὐτῶν τὰ στο[ι χεῖα μέχρι το[ῦ κ. ἐπ]ειδὰν δ' ἐμβάλωσιν οἱ δικασταὶ τ[ὰ πινά]κια εἰς τὸ κιβώτι[ον ἐφ' οὗ ἂν ᾖ ἐπι[γεγρα]μμένον τὸ γράμ[μα τὸ αὐτὸ ὅπ[ε]ρ ἐπ[ὶ τῷ] πινακίῳ [ἐστὶν α[ὐτ]ὸ τῶν στοιχεί[ων ἕν]], σείσαντος τοῦ ὑ[πη ρέτου ἕλκει ὁ [θεσμο]θέτης ἐξ ἑκάσ[τ]ου ὕτο κιβωτίο[υ πιν]άκιον ἕν. οὗτος δὲ καλεῖ[τ]αι ἐν[πήκτ]ης καὶ ἐνπήγνυσι τὰ πι[ν]άκια [τὰ ἐκ το]ῦ κιβωτίου εἰς τὴν κανονίδα [ἐφ' ἧς τὸ α]ὐτὸ γράμμα ἔπεστιν

A pagina 31 incipit tomus quartus; suprascriptum numerum Δ dispexit Wilcken, litteras quas in margine exteriore ectypum exhibet, ad posticam pertinere idem docuit. chartae dilaceratae laciniae etiamsi nunc omnes suo loco restitutae sunt, tamen ipsos paginarum versus reddere etiam nunc e re visum est.

In pag. 31 v. 3—10 litterae nonnullae iam in sola ectypi editione prima servatae sunt, cum in charta ipsa perierint.

1 *τῇ ἡλιαίᾳ* **spatium excedit, sed in hoc tomo permulta supra lineam scripta sunt 2** *τ[ῶν θυρῶν* **vel** *εἰσόδων*]? *ῑ* **suppl. Teusch 3 supra** *αὐτῶν* **AN i. e.** *πάντων* **4 ΔΑΝΒΛΑΒΩCΙΝ pr. 7 ΑΠΕΡ pr. ΑΠΟ non fuisse Wilcken,** *αὐτὸ* **Kaibel 13 ΚΑΝΩ pr. suppl. Haussoulier**

TESTIM. 11 Hesych. *ἐμπήκτης· ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια* (*γράμματα δια* **cod. corr. Musurus)** *παρὰ τοῦ θεσμοθέτου* (*θεσμοφόρου* **cod.)** *λαμβάνων ὑπηρέτης καὶ πήσσων εἰς τὴν κανονίδα* (*κανεννίδα* **cod. corr. Iunius). errat grammaticus: nam decem sunt e tribulibus** *ἐμπῆκται.* **lex. Sabbait. p. 19 (e Cassio Longino)**

ὅπερ ἐπὶ τοῦ [κιβωτίο]υ. κ̣[ληροῦται δ'] οὗτος, ἵνα μὴ ἀεὶ ὁ αὐτὸς ἐνπ[ηγνύων] κακουργῇ. εἰσὶ δὲ κανονίδες [δέκα] ἐν ἑκάστῳ τῶν κλη ρωτη[ρίω]ν. ὅ[ταν δ'] ἐνβάλῃ τοὺς κύβους, ὁ ἄρχων τὴν φυλὴν κληρ[οῖ] [εἰς τ]ὸ κληρωτήριον. εἰσὶ δὲ κύβοι χ̣α[λκοῖ, μέ]λανες καὶ λευκοί. ὅσους δ' ἂν δέ[ῃ λαχεῖν] δικαστάς, τοσοῦ τοι ἐνβάλλον[ται λε]υκοί, κατὰ πέντε πινάκια εἷς, οἱ δὲ [μέ]λανες τὸν αὐτὸν τρό πον. ἐπειδὰν δὲ ἐ[ξέλῃ] τοὺς κύβους, καλεῖ τοὺς εἰληχότας ὁ κ̣[ῆρυξ· ὑ]πάρχει δὲ καὶ ὁ ἐν πήκτης εἰς τὸν ἀ̣[ριθμό]ν. ὁ δὲ κληθεὶς κη υ̣ . . κυ . . . ς̣ ἕλ[κ]ει [βάλανο]ν ἐκ τῆς ὑδρίας καὶ ὀρ[έ]ξας αὐτὴ[ν ἀνέχ]ων τὸ γράμμα δεί κνυσιν πρῶτ[ο̣ν μὲν] τῷ ἄρχοντι τῷ ἐφεσ τηκότι, ὁ δὲ ἄ[ρχων ἐπειδ]ὰν ἴδῃ ἐνβάλλει τὸ πινάκιον α[ὐ]το[ῦ εἰς τὸ κ]ιβώτιον, ὅπου ἂν ᾖ ἐπιγεγραμ[μέν]ον τὸ αὐτὸ στοιχεῖ ον ὅπερ ἐν τῇ βαλ[άνῳ, ἵ]ν' εἰς οἷον ἂν λάχῃ εἰσίῃ καὶ μὴ εἰς [οἷον] ἂν βούληται, μηδὲ ᾖ συναγαγεῖν [εἰς τὸ] δικαστήριον οὓς ἂν βούληταί τις. πα[ράκει]ται δὲ τῷ ἄρχοντι κι βώτια ὅσαπερ [ἂν μ]έλλῃ τὰ δικαστήρια

---

14 *κ[ληροῦται δ']* supra versum 17 lege *ὅταν δ' ἐνβάλῃ τοὺς κύβους ὁ ἄρχων εἰς τὸ κληρωτήριον, τὴν φυλὴν κληροῖ* 19 suppl. K 20 suppl. Haussoulier 24. 25 suppl. Blass 25 fin. KH potius quam KAI 26 init. suprascriptum TA vel ЄΛ dubitanter Wilck. ЄΙΛΚVC supra ЄΛ Blass. requiritur *κατὰ λευκὸν κύβον* vel simile 27 suppl. Sandys 30 ΒΩΔΙΟΝΟΤΙ pr. 31 ЄΑΝ pr. ΑΥΤΟΥCΤΟΙΧ 33 ЄΙCЄΙΗ ΒΑΛΗΤΑΙ pr. 34 ЄΙCCΥΝ pr. 36 ΒΩΔΙΟΝΟCΑΝΠЄΡ pr.

TESTIM. 22 hinc nati errores in scholio Iunt. ad Ar. Plut. 277 p. 339^b 47.

πληρωθήσεσθαι [ἔχο]ντα στοιχεῖον [ἕ
καστον ὅπερ ἂν [ᾖ] τοῦ δικαστηρίου ἑκάσ
του] ειληχ[ό]ς. α . υ̣τ̣ — — — δι . . ν α̣ . τ[ῷ pag. 8
ὑ]πηρέτῃ ει σ̣ε χ̣ — — — ντησ . ν κ̣λ̣.
. ος ὁ δὲ ὑπηρ[έτη]ς [δίδωσιν αὐτ]ῷ βακτηρίαν
ὁ]μόχρων τῷ δικαστ[ηρίῳ ἐφ' οὗ τὸ α]ὐτὸ γράμμα ἐ[στὶν]
ὅ]περ ἐν τῇ βαλάνῳ, ἵν[α ἀναγκ]αῖον ᾖ αὐτῷ
ε]ἰσελθεῖν εἰς τὸ̣ ⟨εἰ⟩ληχ[ὸς δικασ]τήριον· ἐὰν γὰρ
ε]ἰς ἕτερον εἰσ[ίῃ,] ἐξε[λέγχεται] ὑπὸ τοῦ χρώμα
τ]ος [τ]ῆς βακτηρίας. τοῖ[ς γὰρ δι]καστηρίοις χρῶ
μα ἐπιγέγραπται [ἑκάσ]τῳ ἐπὶ τῷ σφη

Ad p. 32 reliquias quae in ectypo tab. XIX extant accedere vidit Wilcken duo fragmenta edita in fol. XX; prius lectu facile ibi est inversum, pertinens ad v. 3—12, alterum infra hoc ibi propositum in ectypo legi nequit, pertinet ad 23—37. primae quaeque v. 15—20 litterae nunc tantum in ectypi editione prima extant.

1 supra *α . υ̣τ̣* **vestigia correcturae vel supplementi. dictum erat iudicem postquam archonti glandem ostendit eandem ministro ostendisse.** *δεύτ[ερον δέ?* **3 ante ΟC quae fuit littera ligabatur, velut** *λ, μ,* **non** *ρ* **4 suppl. Blass 5 non ΑΙΟΝ sed ΜΟΝ vel ΝΟΝ legit Wilck. ΗΝΑΥ 6 ЄΙCΤΟ̣ΛΗΧ Wilcken 8—15 restit. ad schol. Ar. 8 fin. CΤΗΡΑCΧΡω pr. 9 fin. ЄΦΗ pr.**

Testim. *schol. Arist. Plut. 278 (om. RV) *περὶ τοῦ παραδιδομένου τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει "τοῖς γὰρ — ἀρχήν"* **(8—15) cf. schol. Iunt. ad v. 277 (p. 340 ᵃ41, ᵇ5). Bekk. An. 220** *βακτηρία. ὁμόχρωμοι τοῖς δικαστηρίοις ἐδίδοντο βακτηρίαι, ἵνα ὁ λαβὼν οἱουδὴ χρώματος βακτηρίαν εἰς τὸ ὁμόχρωμον εἰσέλθῃ δικαστήριον καὶ μὴ εἰς ἕτερον πλανᾶται διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ δικαστήρια.* **Suidas** *βακτηρία καὶ σύμβολον. οἱ λαχόντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν σύμβολον καὶ βακτηρίαν καὶ οὕτως ἐδίκαζον. τὴν χρόαν δὲ ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον μετὰ τὴν κρίσιν ἀποδιδόντες ἐκομίζοντο τριώβολον· ὅπερ καὶ δικαστικὸν γέγονεν.* **(cf. Bekk. An. 185. schol. Patm. Demosth. p. 147). schol. Aristoph. Vesp. 1110** *ἐδίδοντο δὲ καὶ βακτηρίαι τοῖς δικασταῖς ὁμόχροοι τοῖς δικαστηρίοις, ὅπου ἑκάστους εἰσελθόντας δικάζειν ἔδει, ἵνα τὸν διαμαρτάνοντα ἀπελέγξῃ τὸ χρῶμα.*

κ]ίσκῳ τῆς εἰσ[όδο]υ, ὁ δ[ὲ λαβὼ]ν τὴν βακτηρί
α]ν βαδίζει εἰς [τὸ] δικασ[τήριον] τὸ ὁμόχρων
μὲν τῇ βακτ[ηρί]ᾳ ἔχ[ον δὲ τὸ] αὐτὸ γράμμα
ὅπερ ἐν [τ]ῇ βαλάν[ῳ]. ἐπε[ιδὰν δ' εἰσ]έλθῃ, παραλαμ
βάνει σύνβολον δη[μοσίᾳ] παρὰ τοῦ ε[ἰ]λη
χότος ταύτη[ν] τὴν ἀ[ρχήν, δε]ίξας τήν τε [β]άλα[νον
καὶ τὴν βακτηρίαν [. . . . . δ]ικαστηρίῳ
τοῦτο[ν] ⟨τὸν⟩ τρόπον εἰσελ[ηλυθό]τες. τοῖς δ' ἀπο
λαγχάνουσ[ι]ν ἀποδιδ[όασιν] οἱ ἐμπῆκται
τὰ πινάκια. οἱ δὲ ὑπη[ρέται] οἱ δημόσιοι ἀπ[ὸ
τῆς φυλῆς ἑκάστης π[αραδι]δόασιν τὰ κ[ι
βώτια ἓν ἐπὶ τὸ δικα[στήρ]ιον ἕκαστον, ἐ[ν] ᾧ
ἔνεστιν τὰ ὀνόματ[α τῆς] φυλῆς τὰ ὄντα
ἐν ⟦ἑκάστῳ⟧ τῷ δικασ[τηρί]ῳ. παραδιδόασι
δὲ τοῖς εἰληχ[ό]σι τόπ[ον δ]ιδόναι τοῖς δικασ
ταῖς ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ ἀριθμῷ τὰ
πινάκια, [ἵν'] ἐκ τούτω[ν] σκοποῦντες ⟦ἔτι⟧ δ[ι
δῶσι τὸν [μισ]θόν. ἐπειδὰν δὲ πάντα πλη[ρωθ]ῇ
τὰ δικαστήρια, τίθεται ἐν τῷ πρ[ώτῳ τ]ῶν
δικαστηρ[ί]ω[ν] β̄ κληρωτήρια καὶ κ[ύβ]οι [χ]αλκοῖ,
ἐν οἷς ἐπιγέγραπται τὰ χρώματα τῶν δικ[αστ]η[ρίων,
καὶ ἕτεροι κύ[βοι], ἐν οἷς ἐστιν τῶν ἀρ[χῶ]ν τ[ὰ ὀ]νό[μ]α
τα ἐπι[γεγ]ραμμένα. λαχόντες [δὲ] τῶν θεσ[μ]ο
θετῶν δύο χωρὶς ἑκάτερος τοὺς κύ[βους ἐμ

---

15 *δ(ε)ίξας* Kaibel: ΙΤ̣ΑϹ 16 post lacunam aliquid suprascriptum. requiritur fere [*οἱ μὲν οὖν λαχόντες εἰσὶν ἐν τῷ*] *δικαστηρίῳ* 18—22 suppl. fere Blass 18 ΕΜΠΕΡ̣ΗΚΤΑΙ corr. Blass 19 ΠΙΝΑΚΗΑ ΔΗΜΟϹΙΑΙ pr. 20 ΔΩΑϹΙ pr. 23 ΤΩΝΔΙ—ΩΝ 24 ΤΟΠΑ̣Λ̣*ιν*ΔΙ Wilcken 26 *ἵν'* Blass, vestigia abhorrere, aliquid suprascriptum esse Wilcken ΕΤΙ Wilcken, ΑΠΟ Blass et nos olim 28 ΚΑΤΑΔΙΚΑϹΤΗΡΙΑ pr. Ο suprascr. corr. (i. e. *-ριον*) suppl. Blass 29. 31 suppl. Blass 33 ΔΥΟ et supra *θετῶν* et supra *χωρὶς* scriptum ΕΚΑΤΕΡΟΥϹ et Μ̣ΕΝ suprascriptum fin. suppl. Blass

βάλλουσιν, ὃ μὲν τὸν χρωσ[θ]έντα ε[ἰ]ς τ[ὸ] ἐν κλ[ηρ]ωτήριον, ὃ δὲ τῶν ἀρχῶν τὸ[ν κύ]βον εἰς τὸ [ἕτερ[ον· εἶτα... .. ἡ δ' ἂν π[ρώ]τη λάχη [τὸ[ν]] τ]ῶν ἀρχῶν αὐτ[η ἀ]ναγορεύεται ὑπὸ τοῦ κήρυκος [ὅ]τι χρησα ... π[ρ]ωτη

pag. 33 λ]αχόντι ηδη — — — — ρ — δευτερα καὶ ω — — — — ἵ]να [μη δεμία προειδ[ῇ — — — ἀλλ' [οἷον ἂν λά[χ]ῃ ἑκάσ[τη — — — ἐπε]ιδὰν [δὲ .. θωσιν καὶ ει — — — — — σιν — — τότε ἡ ἀρχὴ ἡ [ἐφεστηκυῖα ἐν τ]ῷ δ[ικαστηρίῳ ἑκάστῳ [ἕλκει ἐξ ἑκάστου τοῦ] κιβ[ωτίου πινάκιον [ἕν, ἵνα γένωνται δέκα], εἷς [ἐξ ἑκάστης τῆς φυ[λῆς, καὶ ταῦτα τὰ πινάκ]ια [εἰς ἕτερον κενὸν κ[ιβώτιον ἐμβάλλει]· τού[των δὲ τοὺς πρώτους δ[ιακληροῖ, ἕνα μὲν τὸν] ἐπ[ὶ τὸ ὕδωρ, τέτταρας δὲ [τοὺς ἐπὶ τὰς ψή]φους, [ἵνα μηδεὶς παρασκε[υάζη]ι [μήτε] τὸν ἐ[πὶ τὸ ὕδωρ μήτε τού[ς ἐπὶ τ]ὰς ψή[φους], μηδ]ὲ γίγνηται περὶ ταῦτ[α κα]κουρ[γί]α μηδ[εμία. οἱ δὲ ἀπολαχόντ[ες π]έντε π..τουτ — — ἀπολαμβάνουσ[ι ..] τὸ γ̄ ... ταχαθη — —

34—37 suppl. Wilcken 35 ЄΙΤΑ supra aliud evanidum vidit Wilcken; modum sortiendi non perspicimus 37 ΚΗΡΥΚΟϹ..ΤΙ Wilcken

Paginae 33 reliquiae editae sunt in ectypi tabula XX, pars sinistra adhaeret p. 32, dextrae versus 20—36 paginae 34, mediae paginae unum fragmentum est quod per totam extenditur, quod a sinistra fere tangit quod tabula ad dextram exhibet, accedit optime habitum v. 14—26 in tabula tertium a margine dextro. composuit pleraque primus Blass.

1 lectio incertissima 2—4 'efficitur ut magistratus recte accipiant iudicium nec praesciant quibus iudicibus praesessuri sint.' sententiam recuperavit Blass; verba incerta 6 ΤΟΤЄ nobis apparet, θοτε Blass, ΘΤΑΙ Wilcken 7—10 (ἐμβάλλει) suppl. Blass 11 lacunae prioris supplementa necessaria spatium excedunt; una vocula suprascripta fuerit 13—15 suppl. Blass et Wilcken 14 τοὺς: ΤΟΝ 16 suppl. Wilcken

τὸν μισθὸν λα̣ . . . . . νοντι̣ . . καὶ ὅπου ἐκ[ασ ται αἱ φυλαὶ ἐν ἑκ[άσ]τῳ δι[κ]αστηρίῳ, ἐ[πει δὰν δικάσωσι δη̣ . . . διαστάντες ἕκα[στοι κατ᾽ ὀλίγους [β' ἢ τρ]εῖς, ἵν[α] μὴ πολλο[ὶ] εἰς ταὐτὸ συνιέμεν[οι ἀλ]λήλοις ἐνοχλῶσιν. ταῦτα δὲ ποιήσ[αντες εἰ]σκαλοῦσι τοὺς ἀγῶνας ὅταν μὲν τ[ὰ ἴδια δι]κάζωσι, τοὺς ἰδίους, τῷ ἀριθμῷ [ὃς ἂ]ν ᾖ [ἑκά]στων [τ]ῶν δικῶν [[τ[ῶ]ν]] ἐκ τοῦ νόμο[υ, κα]ὶ δ[ιο]μνύο[υσι]ν οἱ ἀντίδικοι εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμ[α] ἐ̣ρεῖν. [ὅταν] δὲ τὰ δ[η]μό σια, τοὺς δημοσίο[υς, οὓς καθ᾽ ἕνα ἐ]κδικάζου σι. εἰσὶ δὲ κλεψύδ[ραι] αὐλ[ίσκους] ἔχουσα̣ι̣ ἐ̣ κρους, εἰς ἃς τὸ ὕδ[ω]ρ ἐγχέ[ουσι, πρὸ]ς ὃ δεῖ λέγειν τὰς δίκας. δίδ̣[οτ]α̣ι ⟨δὲ⟩ δ̣ε̣κ̣άχους [τ]αῖς ὑπὲρ πεντακισχιλίας δραχμὰς καὶ τρίχ[ο]υς τῷ [ὕστερον] λό[γῳ], ἑπτάχους δὲ ταῖς μέχρι πεν[τακισχιλίων δραχμ]ῶν καὶ δίχους, [π]ε̣ν̣τ̣άχους δὲ τα[ῖς] ἐ̣ν[μήνοις] καὶ δίχους, ἑξάχους δ̣ὲ̣ ταῖς διαδικ̣α̣σ̣ί̣[α]ι̣ς̣, ⟨αἷς⟩ [ὕστ]ερον λόγος οὐκ ἔσ τι. ὁ δὲ [ἐφ᾽ ὕδωρ ἐν τῷ] πρ[ότ]ερ[ον λόγ]ῳ ἐπιλαμβάνει τὸν α[ὐλίσκον, ὅταν ψήφισμα ἢ] νόμον pag. 34 *ἢ μαρ[τυρίαν ἢ σύμβολον ὁ γραμμ]ατεὺς*

18—25 suppl. Blass. agi de distributione trioboli (*τὸ γ̄* 17) intellexit Kaibel, sed verba obscura 21 ante *κατ᾽* deletum *δια* 22 ΤΟΥΤΟ corr. Blass *συνιέμενοι* corruptum 23 redit narratio ad actionem magistratuum 26 suppl. Wilcken 27 *ὅταν* et 28 suppl. Blass 29—36 praeter ultimas cuiusque versus voces primus legit Wilcken. idem pleraque restituit 30 ΔΕΙΛΕΤΟΥ pr. 31 init. Κ)ΤΑϹ 32 duae primae voces supra versum *ὕστερον* scripsimus, quamquam ЄΠ . . . . . Wilcken 33 *πεν[τή]κ[οντ]α̣ μ̣[ν]ῶ̣ν* Wilcken, sed *α* incertissimum esse 34 *ἐν[μήνοις]* dedimus, quamquam *σ]ὺν* item legi posse Wilcken 35 *αἷς* addidimus 36 in. ΤΙΟΥΔΕ et sub finem ωϹΕΠΙ correximus et supplevimus, quamquam *ἐφ᾽ ὕδωρ* spatium excedit

Paginae 34 superest pars sinistra lectu facilis in tres partes discissa, atque dextra integra valde corrosa, adiunxit Wilcken

ἀναγι[νώσκῃ. ὅταν δὲ ὁ ἀγὼν πρὸς] διαμε
μετρη[μένην τὴν ἡμέραν γίγνητα]ι̣, [τότ]ε δὲ οὐκ ἐ
πιλαμβ[άνει τὸν αὐλίσκον, δίδοται δὲ] τ̣ὸ̣ ἴ̣[σο]ν ὕδωρ
τῷ τε κα[τηγοροῦντι καὶ τῷ ἀπο]λογ[ου]μένῳ,
διαμετ[ρούμενον πρὸς τὰς ἡμέ]ρας [το]ῦ Ποσι
δεῶνος [μηνός — — — α̣ρ̣ο̣ . . . νται
χρωντ — — — — ι̣ . . . τεγ̣ταις
τ̣ακλη — — — — — ἀ]π̣οτι̣[θέ]α̣σιν οἱ
δι[κ]ασ̣[ταὶ — — — ολη̣ . . ἴσον ἕ
καστοι λ̣ — — — — τε̣[ς] γα̣ρ̣ ἕσ
πευδον — — — — ι̣σ̣π̣ . . ρος ἔξω
θεῖν τοὺς — — — λει[πο]ν ὕδωρ
λαμβα — — — — ι̣ν̣ ὁ̣ μὲν ἕτε
ρος τοῖς δ[ιώκουσιν, ὁ δὲ ἕτερος] τοῖ[ς] φεύγο[υσι]ν.

---

laciniam, quae in ectypi tabula XX media prostat; sita erat prope partem dextram, versuum 3—29 paucas litteras continens 4 *τότε* **et 6. 7 suppl. Blass, qui restitutionem incohavit** 7 ΠΟCΕΙ 10 **suppl. Wilcken** 12 *λ* **vel** *μ̣* 16 **suppl. Blass**

Testim. 7. 8. ***Harp.** *διαμεμετρημένη ἡμέρα· μέτρον τι ὕδατός ἐστιν πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσιδεῶνι μηνί· πρὸς δὴ τοῦτο ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι. — Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων.* **Aeschin. 2, 126** *πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι.* **ubi schol.** *φασὶν ὅτι τὰς ἡμέρας τοῦ Ποσιδεῶνος μηνὸς ἐπιλεξάμενοι* (**l.** *ἐκλεξ.*) *οἱ Ἀθηναῖοι ὡς συμμέτρους καὶ δυναμένας κατέχειν ἕνδεκα ἀμφορέας, πρὸς αὐτὰς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις* (*τὰς ἄλλας ἡμέρας* **corr. Sauppe**) *ἐσκεύαζον τὴν κλεψύδραν, μεγάλου πράγματος δηλονότι γυμναζομένου* (**l.** *ἀγωνιζομένου*). *ἀπενέμοντο δὲ οἱ ἕνδεκα ἀμφορεῖς κατὰ τὸ τρίτον τοῖς ἀντιδίκοις καὶ τοῖς δικασταῖς.* **aliud schol.** *τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις διῃρεῖτο ἡ ἡμέρα καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς ἥμισυ μὲν τῷ κατηγόρῳ, ἥμισυ δὲ τῷ ἀπολογουμένῳ, καὶ διεμετρεῖτο τὸ ὕδωρ ὅσον ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσους μέρους τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς ὥρας.* **cf. Hesych.** *διαμεμετρ.*

ἐν δὲ τοῖς — — — σ̣ι . . ἒξ εἰσι
τ]ῷ διαψη[φισμῷ — — . . . . ειταιδ . . .
ἐ]πὶ τοῖς — — — κατ]α̣[γ]νω̣[σι]ς οἷς πρόσ
εστι δεσμ[ὸς ἢ φυγὴ ἢ ἀτι]μ̣ία [ἢ δ]ήμευσις
χ]ρημάτων — — — ε [. ὅ]τι χρὴ παθεῖν
ἢ ἀποτεῖ[σαι . τὰ δὲ πολλ]ὰ τῶν [δικ]αστηρίων
ἐστὶ φ̄ — — — — — — — ασιν, ὅταν
δὲ δέ[ῃ τὰς δημοσίας γραφ]ὰς [εἰ]σαγαγεῖν,
συν[έρχεται β′ δικαστή]ρια [εἰς] τὴν ἡλιαίαν,
τὰ [μ̣έγιστα δὲ — — —] κλ̣ε̣ . . δ' εἰς φ̄ καὶ χ̄
τρία [δικαστήρια. ψῆφοι δέ] εἰσι[ν χ]αλκαῖ αὐλίσ
κον [ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μ]έ[ν] ἡμίσειαι τε
τρυ[πημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλ]ήρει[ς· ο]ἱ δὲ λα

---

17 post CI rotunda littera, ante ἒξ velut α fuit 18 ψ corr. ex φ 23 litterae quae ante . . ασιν fuerunt deletae et correctae, requiritur 'et iudicant de litibus privatis' 26 in. vel ταλ videtur κλε male pictum esse pinxit librarius vetus numeri M̄ signum non intellectum 27—35 suppl. ex Harp.

TESTIM. 23—26 Harp. ἡλιαία μέν ἐστι τὸ μέγιστον δικαστήριον τῶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνῄεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων, οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι ἐκ τριῶν. Schol. Patm. p. 137 = Bekk. An. 262 ἡλιαία τὸ μέγα δικαστήριον ἐν ᾧ τὰ μέγιστα τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐκρίνετο. ἦν δὲ ποτὲ μὲν χιλίων ἀνδρῶν καὶ πεντακοσίων καὶ ἑνός, ⟨ποτὲ δὲ χιλίων καὶ ἑνός⟩. συνῄεσαν δὲ οἱ μὲν χίλιοι καὶ πεντακόσιοι ἀπὸ τριῶν δικαστηρίων (φυλῶν B. A.), οἱ δὲ χίλιοι ἀπὸ δύο δικαστηρίων. Poll. 8, 123. 27 *Harp. τετρυπημένη — Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ γράφει ταυτί· ψῆφοι — λαμβάνωσιν. codd. meliores post prius πλήρεις (v. 29) inserunt μήτε ταύτῃ ὑπομείνας (i. e. μήτε τετρυπημένας) et post alterum (34) habuit archetypus (habet A) μήτε ταύτῃ . . . . . . λαμβ. lacuna significata. inde factum in dett. μήτε πάντῃ τετρυπημένας λάμβ. Phot. τετρυπημένη· τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν καὶ αὐλίσκον ἐχουσῶν αἳ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι, αἳ δὲ πλήρεις [ἀτρύπητοι] ὅσαι ἤφιεσαν τοὺς κρινομένους. cf. Bekk. An. 307 et subscripta proximae columnae

χόντες [ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰ]ρ[η]μένοι
ὦσιν [οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑ]κάστῳ τῶν
δικαστ[ῶν δύο ψήφους τετρυπ]ημέν[η]ν καὶ
πλήρη [φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδί]κο[ις ἵ]να μή
τε πλή[ρεις μήτε τετρυπημένας] ἀμφ[ο]τέρας
λαμβάν[ωσιν. — — — — — ενοχωσ
απολα — — — — — — — . . ισοασ
ψηφιζ — — — — — — — ακοινη
pag. 35 *. . . . . του γ̄ ἀποδιδοὺς [γ]ὰρ γ̄ λαμ[β]άνει, κ[αὶ] ψηφί*
ζοντ]αι πάντες· ο[ὐ γὰ]ρ ἔστι λα[β]εῖν [τριώ]βολον
οὐδεν]ί, ἐὰν μὴ ψηφίζηται. εἰσὶ δὲ ἀμφ[ο]ρεῖς
δύο κεί]μενοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὁ μὲν χ[α]λκοῦς
ὁ δὲ ξύ]λινος, διαίρετοι [ὅ]πως μὴ [τινες] ὑπο[β]άλλων
ται ψή]φους, εἰς οὓς ψηφίζονται οἱ δικαστα[ί], ὁ μὲν
χαλκοῦ]ς κύριος, ὁ δὲ ξύλινος ἄκυρ[ος], ἔχω[ν] ὁ χαλ
κοῦς ἐ]πίθημα διερρινημένο[ν], ὥστ' αὐ[τ]ὴν
μόνη]ν χωρεῖν τὴν ψῆφον, ἵνα μὴ δύο [ὁ] αὐτὸς
ἐνβάλλ]ῃ. ἐπειδὰν δὲ διαψηφίζεσ[θαι] μέλ[λ]ωσιν
οἱ δικα]στα[ί], ὁ κῆρυξ ἀγορ[εύ]ει πρῶτον, ἂν ἐ[π]ισκή
πτων]ται οἱ ἀντίδικοι ταῖς μαρτυρίαις· [ο]ὐ γὰρ
ἔστιν] ἐπισκήψασθαι, ὅτα[ν] ἄρ[ξ]ωνται διαψη

---

35. 36 fin. post *ωσ* et *σοασ* nihil fuisse adseverat Wilcken
p. 35, 1 ΛΑΜ[Β]ΑΝΗ 2 fin. C[Y]NBOPON fuisse videtur, fortasse ΒΟΛΟΝ corr.; requiri *τριώβολον* vidit Teusch 5 *τινες* coniecimus, Χ . . ϵι legit Wilcken 10 ϵN quod spatium excedit fuerit suprascriptum 11 fin. CKϵ 12 TACMAPTYPIAC emendationem suppeditavit Plato Leg. XI 937[b] 12—17 suppl. Blass

3 *schol. Arist. Equ. 1150 *ὕστερον δὲ ἀμφορεῖς δύο ἵσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὃ μὲν χαλκοῦς ὃ δὲ ξύλινος, καὶ ὃ μὲν κύριος ἦν ὃ δ' ἄκυρος. ἔχει δὲ ὁ μὲν χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης διερρινημένον ἐπίθημα εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι.* Pollux 8, 123 *ψήφους δ' εἶχον χαλκᾶς δύο, τετρυπημένην καὶ ἀτρύπητον, καὶ κάδον ᾧ κημὸς ἐπέκειτο δι' οὗ καθίετο ἡ ψῆφος· αὖθις δὲ δύο ἀμφορεῖς ὃ μὲν χαλκοῦς ὃ δὲ ξύλινος, ὃ μὲν κύριος ὃ δὲ ἄκυρος. τῷ δὲ χαλκῷ ἐπῆν ἐπίθημα μιᾷ ψήφῳ χώραν ἔχον.*

φίζεσ]θαι. ἔπειτα πάλιν ἀν[α]κηρύττει "ἡ τε τρυπη]μένη τοῦ πρότερον λ[έγο]ν[το]ς, ἡ [δ]ὲ πλή ρης το]ῦ ὕστερον λέγοντος". ὁ δὲ δικαστ[ὴ]ς λα βὼν] ἐκ τοῦ λυχνείου τὰς ψήφους πιέζων τὸν αὐ λίσκον] τῆς ψήφου καὶ οὐ δεικνύων [τ]οῖς ἀ γωνιζο]μένοις οὔτε τὸ τετρυπημέ[ν]ον οὔτε τὸ] πλῆρες ἐνβάλλει τὴν μὲν κυ[ρία]ν εἰς τὸν χαλκ]οῦν ἀμφορ[έα], τὴν δὲ ἄκυρο[ν] εἰς τὸν ξύλ]ινον. πάντες δ' ἐπειδὰν ὦσι διε ψηφισ]μένοι, λαβόντες οἱ ὑπηρέται τὸν ἀ]μφορέα τὸν κύριον [ἐξε]ρῶσιν ἐπὶ ἄβα κα τρ]υπήματα ἔχοντα ὅ[σ]απερ εἰσὶν αἱ ψῆ φοι, ἵν'] αὗτα[ι φανεραὶ προ]κείμεναι ⟦καὶ⟧ εὐαρίθμη τοι ὦσ]ι ⟦καὶ ⟨τὰ⟩ τε[τρ]υπημένα [καὶ] τὰ π[λ]ήρη δηλ(. . .)⟧ τοῖς ἀν]τιδ[ί]κοις. οἱ δ[ὲ ἐπὶ] τὰς ψήφους [ε]ἰλη χότες] δια[ριθμοῦσιν] αὐτὰς [ἐπ]ὶ τοῦ ἄβακος χωρὶ]ς μὲ[ν τὰ]ς πλήρεις χω[ρ]ὶς δὲ τάς τε τρυπ]ημένας, καὶ ἀναγορεύει ὁ κῆρυξ τὸν ἀριθ]μὸν τῶν ψήφων, τοῦ μὲν [δι]ώ κον]τος τὰς τετρυπημένας, τοῦ δὲ φ[εύγο]ν τος τ]ὰς πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένων ται, οὗ]τος νικᾷ, ἂν δὲ ἴσαι, ὁ φ[εύ]γων. ἔ[π]ειτα πά

---

17 post *βων* duae litterae fuerint necesse est, sed nihil est quod addatur fin. ΤΟ et suprascr. ΛΥ, quod et apparet et confirmat Wilck. sed requiritur quod Papageorgius dedit 18—20. 24. 25 suppl. Blass 23 suppl. Wilcken 26 ΑΥΤΑΟΔ . . . ΑΙΠΕΡΚΕΙΜΕΝΑΙ
ΑΙ
ΚΕΥ legit Wilcken nec multo aliter Blass, restituit ad sententiam Kaibel 27 fin. ΔΗ superscripto Λ, sed ΔΗ deletum, num *δηλ(ονότι)*? Kaibel 28—30 rest. Blass 34 fin. ΓΕΝΗ corr. e lex. Cant.

32 *lex. Cantabr. *ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν· ἐγένοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. καὶ ἦσαν τοῦ μὲν διώκοντος αἱ τετρυπημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκα, ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφυγεν.*

pag. 36 *λιν τιμῶσι, ἂν δέῃ τιμῆσαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ψηφιζόμενοι, τὸ μὲν σύμβολον ἀποδιδόντες, βακτηρίαν δὲ πάλιν παραλαμ βάνοντες. ἡ δὲ τίμησίς ἐστιν πρὸς ἡμίχουν ὕδατος ἑκατέρῳ . ἐπειδὰν δὲ αὐτοῖς ᾖ δε δικασμένα τὰ ἐκ τῶν νόμων, ἀπολαμ βάνουσιν τὸν μισθὸν ἐν τῷ μέρει οὗ ἔ λαχον ἕκαστοι.*

---

p. 36, 1 *τειμῶσι* et sic deinceps 3 tesseram iudex hic dicitur causa orata accipere antequam iudicium ferat, reddito baculo. idem dictum esse 34, 35—35, 1 probabile est. refragatur 32, 14. item quod v. 7 nominatur *μέρος* antea nunquam commemoratum est. apparet Aristotelem non effecisse ut antiquiorem descriptionem sue aetatisat institutis penitus adaptaret. 5 ЄΚΑΤЄΡΩΝ ante corr. 8 ingens coronis libri terminum signa

HERACLIDIS EPITOMA.

1. Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρήσαντο βασιλείᾳ· συνοικήσαντος δὲ Ἴωνος αὐτοὺς τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλήθησαν. (cf. fgm. 1.)

Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετὰ Ἐρεχθέα διένειμε τὴν ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς. 2. καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζοντες.

Θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τούτους ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. (cf. fgm. 2.)

οὗτος ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν ὠσθεὶς κατὰ πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους φοβηθέντος, μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον. Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον μετὰ τὰ Μηδικὰ μετεκόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. (cf. fgm. 4.)

3. ἀπὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκέτι βασιλεῖς ᾑροῦντο διὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν καὶ μαλακοὺς γεγονέναι.

Ἱππομένης δὲ εἷς τῶν Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπώσα-

Edidit post Schneidewinum Muellerus (Fragm. Hist. Gr. II 208) et Valentinus Rose (post Politiarum fragmenta), hic quidem ex cod. Vat. 997, ex quo perperam iactat ceteros esse descriptos. graviora tantum e codicum memoria adscripsimus 2 αὐτοῖς codd. cf. Arist. 41, 4 7 ὁμοίᾳ μοίρᾳ codd. mel. ὁμοίᾳ τιμῇ codd. dett. corr. Schneidewin 10 περὶ τὰ Μ. codd.

TESTIM. 2 cf. cap. 41, 2 4 de Atticae partibus inter Pandionis filios divisis cf. Atthidographos Strab. 392. schol. Aristoph. Lys. 58. 59 al. 12 cf. cap. 2, 2 14 de Hippomene cf. Aeschines 1, 182 cum schol. (Phot. παρ' ἵππον καὶ κόρην. Bekk. An. 295.) Diodor. 8, 22. Nicol. Damasc. 51. Diogenian. III 1. schol. *T* ad Ψ 683. Ovid. Ibis 335. 459 cum schol. P

σθαι τὴν διαβολήν, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνῃ μοιχόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας [μετὰ τῆς θυγατρὸς] τῷ ἅρματι, τὴν δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν ὅπως ἀπόληται.

4. *τοὺς μετὰ Κύλωνος διὰ τὴν τυναννίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεοῦ πεφευγότας οἱ περὶ Μεγακλέα ἀπέκτειναν. καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαυνον.* (Arist. 1).

5. *Σόλων νομοθετῶν Ἀθηναίοις καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν καλουμένην.* (6, 1.)

ὡς δ' ἐνώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον. (11, 1.)

6. *Πεισίστρατος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη τυραννήσας γηράσας ἀπέθανε.* (17, 1.)

Ἵππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος, Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ θρασύς. (18, 1. 2.)

τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν Ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. (18, 3.)

Ἱππίας δὲ πικρότατα ἐτυράννει. (19, 1.)

7. *καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιῶντας. καὶ ἄλλοι τε ὠστρακίσθησαν καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης.* (22, 1. 3. 5. 6.)

8. *Ἐφιάλτης.* (25.)

τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε. (27, 3.)

9. *Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα.* (28, 3.)

καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτόν, οἳ πάντα ἀνομίας ἐνέπλησαν καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάσσους χιλίων φ'. (28, 4. 5. 35, 3. 4.)

τούτων δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προειστήκεσαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός. (37, 1. 38, 4.)

---

2 del. Koeler 3 *ἕως ἀπ.* codd. 4 *Κύκλωπος* codd. mel. 9 *δὲ διώχλουν* codd. 17 *ἀπέκτεινεν* codd. mel. 26 *πάντας*: corr. Blass

10. *Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης.* (23, 2.)

καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ πολλὰ ἐδύνατο. (23, 1.)

καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελοῦνται ὅπως μή τινες κατοικοδομῶσιν αὐτὰς ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν. (50, 2.)

11. *ὁμοίως δὲ καθιστᾶσι καὶ τοὺς ἕνδεκα [τοὺς] ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.* (52, 1.)

εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες. θεσμοθέται ϛ′, οἳ δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως ἄρξειν καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν. (55, 1. 2. 4.)

ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ. (57, 1.)

καὶ τὰ πολέμια. (58, 1 ?) -

---

1. 2 haec quo traicienda sint, nunc docet ordo Aristoteleus 3 *ἀνοικ.* codd. 7 *θεσμοθέται ϛ′* Corais: *θεσμοθέται καὶ* vel *θεσμοθετικοὶ καὶ* codd. (*θεσμοθέται* solum Vat. teste Rosio, vel ob hunc locum minime ceterorum pater: error enim e signo natus quod numerali et copulae commune est)

FRAGMENTA
ex prima libri parte

1

τὸν Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικήν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Harp. *Ἀπ. πατρ.*

πατρῷον τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου ἐγένετο. schol. Aristoph. Av. 1527 cf. Bekk. An. 291 = schol. Plat. Euthydem.

2

ἔτι δὲ μᾶλλον αὐξῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος (Theseus) *ἐκάλει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ ʽδεῦρʼ ἴτε, πάντες λεῴʼ κήρυγμα Θησέως γενέσθαι φασὶ πανδημίαν τινὰ*

καθιστάντος. οὐ μὴν ἄτακτον οὐδὲ μεμιγμένην περιεῖδεν ὑπὸ πλήθους ἐπιχυθέντος ἀκρίτου γενομένην τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ πρῶτος ἀποκρίνας χωρὶς εὐπατρίδας καὶ γεωμόρους καὶ δημιουργούς, εὐπατρίδαις δὲ ⟨τὸ⟩ γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν ⟨τοὺς⟩ ἄρχοντας ἀποδοὺς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς, τοῖς ἄλλοις πολίταις (l. τοὺς πολίτας) ὥσπερ εἰς ἴσον κατέστησε· δόξῃ μὲν εὐπατριδῶν, χρείᾳ δὲ γεωμόρων, πλήθει δὲ δημιουργῶν ὑπερέχειν δοκούντων. ὅτι δὲ πρῶτος ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, καὶ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν, ἔοικε μαρτυρεῖν καὶ Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ (547), μόνους Ἀθηναίους δῆμον προσαγορεύσας. Plutarch. Thes. 25.

3

ΓΕΝΝΗΤΑΙ· πάλαι τὸ τῶν Ἀθηναίων πλῆθος πρὶν ἢ Κλεισθένη διοικήσασθαι τὰ περὶ τὰς φυλὰς διῄρητο (διηρεῖτο cod.) εἰς ⟨εὐπατρίδας καὶ suppl. e fgm. 2⟩ γεωργοὺς καὶ δημιουργοὺς καὶ τούτων φυλαὶ ἦσαν δ', τῶν δὲ φυλῶν ἑκάστη μοίρας εἶχε γ', ἃς φατρίας καὶ τριττύας ἐκάλουν· τούτων δὲ ἑκάστη συνειστήκει ἐκ τριάκοντα γενῶν, καὶ γένος ἕκαστον ἄνδρας εἶχε τριάκοντα τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους οἵτινες γεννηταὶ ἐκαλοῦντο, ⟨ἐξ⟩ ὧν αἱ ἱερωσύναι ⟨αἱ suppl. ex Harp.⟩ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο, οἷον Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες καὶ Ἐτεοβουτάδαι, ὡς ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγων οὕτως· φυλὰς δὲ αὐτῶν συννενεμῆσθαι δ' ἀπομιμησαμένων (ἀπὸ μισθωμάτων corr. e Suida) τὰς ἐν τοῖς ἐνιαυτοῖς ὥρας, ἑκάστην δὲ διῃρῆσθαι εἰς τρία μέρη τῶν φυλῶν, ὅπως γένηται τὰ πάντα δώδεκα μέρη, καθάπερ οἱ μῆνες εἰς τὸν ἐνιαυτόν, καλεῖσθαι δὲ αὐτὰ τριττῦς καὶ φατρίας. εἰς δὲ τὴν φατρίαν τριάκοντα γένη διακεκοσμῆσθαι, καθάπερ αἱ ἡμέραι εἰς

τὸν μῆνα, τὸ δὲ γένος εἶναι τριάκοντα ἀνδρῶν. Lexicon Patm. p. 152 Sakkel. eiusdem glossae excerpta schol. Plat. Axioch. (*Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὅλου πλήθους διῃρημένου Ἀθήνησιν εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργοὺς φυλὰς αὐτῶν εἶναι δ'* etc.). Harp *γεννῆται.* Suid. *γεννῆται* Moeris (interpolata glossa) *γεννῆται.* quae tamquam ipsa Aristotelis verba adferuntur ita ab eo scribi non potuerunt. certe enuntiata quae a *καθάπερ* incipiunt ab eo aliena, ac mirus in Aristotele lusus numerorum. sed credere licet, proposuisse eum alius scriptoris opinationem.

τριττύς ἐστι τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Harp. *τριττύς.* cf. Pollux 8, 111.

4

Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ὅτι ἐλθὼν Θησεὺς εἰς Σκῦρον ἐπὶ κατασκοπὴν εἰκότως διὰ τὴν Αἰγέως συγγένειαν ἐτελεύτησεν ὠσθεὶς (*ὡς Θησεύς* cod. corr. Schwartz) *κατὰ πετρῶν φοβηθέντος τοῦ Λυκομήδους τοῦ βασιλεύοντος* ⟨*μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον* suppl. ex Heraclide⟩. *Ἀθηναῖοι δὲ μετὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ μαντείαν ἀνελόντες τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἔθαψαν.* schol. Vatic. ad Eur. Hipp. 11. cf. Apollod. bibl. III, 15, 5 *ἔνιοι Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν.* Plutarch. Thes. 35. Cim. 8. ea quae Plutarchus Thes. 3 de Pittheo ex Aristotele habet redeunt fere in scholio alio ad eundem Euripidis versum adscripto, relata sunt a Rosio ad Troezeniorum rem publicam (fgm. 598) coniectura incerta: ab Atheniensi quidem aliena videntur.

spuria

5

λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν

ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔλαβον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι περικεκαλυμμένους ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. schol. Arist. Lys. 665. *λυπόκοδες· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· τοὺς πρὸς Ἱππίαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ ὡς γενναίους· ἔλεγον (ἔλαθον* Porson) *γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ κατειλῆσθαι δέρμασι τοὺς πόδας καὶ λυκόποδας εἶναι* Phot. quae quomodo componenda sint, non liquet. Aristotelis vero mentio perperam huc relata est, cum ad alteram eiusdem scholii partem spectet, cf. Testim. cap. 19, 2.

6

Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτως λέγει. λογισταὶ δὲ κληροῦνται (*αἱροῦνται* cod. corr. Kaibel) *δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας. καὶ ἄλλοι δέκα συνήγοροι, οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις. καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνονται* (*— νοντες* cod. corr. Meier) *πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς ἕνα καὶ φ'.* lex. Cantabr. *λογισταί.* cf. Ar. 54, 2. non ipsa haec Aristotelis verba sunt, a quo *ἐφίενται* ne potuit quidem scribi, sed adhibito alio auctore recentiore, qui Aristotelem testem citaverat, partim depravata. cf. Kaibel p. 227.

7

τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι, παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει. Pollux 8, 62. vox quae ex Aristotele affertur, omnino nulla esse videtur, expectamus *παραβολήν*; *παραβόλιον,* cui similia sunt Polybiana *διαβούλιον συμβούλιον*, vituperat iure Phrynichus p. 230 Lob. aut librariorum error est aut Pollucis.

8

Photius *πελάτης* (glossa secunda)· *οἱ μισθῷ δουλεύοντες, ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς, οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης.* idem melius schol. Plat. Euthyph. sine auctoris nomine, item apud alios. quod nomen, licet voce *πελάτης* Aristoteles utatur 2, 1, corruptum est ex *Ἀριστοφάνης*, inter cuius glossas politicas haec est 61 Fresen. (Miller *Mél. de litt. Gr.* 433) et ad eundem redire constat Poll. 3, 82.

falso ad hunc librum relata

9

picturam Aegypti (invenerunt) et in Graecia Euchir Daedalo cognatus, ut Aristoteli placet. Plinius Nat. Hist. 7, 205. (Rose fgm. 382.)

10

Epimenides qui postea Buzyges dictus est secundum Aristotelem (monstrator aratri). schol. Lemov. ad Vergil. Georg. 1, 17. cf. Probus ad h. l., schol. T ad Σ 483 (ex Agallide Corcyraea), schol. Aeschin. 2, 78. Bekk. An. 221 Hesych. *Βουζύγης*. Plin. 5, 57. (Rose 386.)

11

ἡ δὲ δὴ διασπορὰ κατακαυθέντος αὐτοῦ (Solonis) *τῆς τέφρας περὶ τὴν Σαλαμινίαν νῆσον ἐστὶ μὲν . . . . . . μυθώδης, ἀναγέγραπται δ' ὑπό τ' ἄλλων ἀνδρῶν ἀξιολόγων καὶ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου.* Plut. Sol. 32. (Rose 392.)

12

πέπυσμαι . . . κύνας γενέσθαι φιλοδεσπότους Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρονος (*Ἀρίφρου* codd. corr. Schneider)· *μετοικιζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὰς ναῦς, ἡνίκα τοῦ χρόνου ὁ Πέρσης τὸν μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε καὶ ἔλεγον οἱ χρησμοὶ λῷον εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν*

μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριήρων, οὐδὲ οἱ κύνες τοῦ προειρημένου ἀπελείφθησαν ἀλλὰ συμμετῳκίσαντο (— *κισαν* codd. corr. Valckenaer) *τῷ Ξανθίππῳ, καὶ διανηξάμενοι ἐς τὴν Σαλαμῖνα ἀπέβησαν. λέγετον δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος.* Aelian. Nat. Hist. 12, 35. Plutarchus Them. 10 et Cat. mai. 5 idem rectius narrat, canem viribus natando consumptis expirasse, locum appellatum esse *Κυνὸς σῆμα* (unde Jacobs contra mentem Aeliani *ἀπέβησαν* in *ἀπέσβησαν* mutabat). fieri potest ut in zoico quodam libro haec dixerit Aristoteles, sicut in Hist. An. *Z* 24 mulum ab Atheniensibus immunitate donatum commemorat, cuius Plutarchus in eodem capite Catonis cun cane Xanthippi meminit. sed fortasse omnino erravit de Aristotele Aelianus. de Philochoro verum dicit: nam in Themistocle ex Atthide pendet Plutarchus. (Rose 398. 399.)

13

Ἀριστοτέλης δὲ παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα (Periclem) *φησίν.* Plut. Per. 4. (Rose 404.) idem tradit [Plato] Alc. I 118[c].

14

πάππου ἢ τήθης πατὴρ . . . . τάχα δ' ἂν τοῦτον τριτοπάτορα Ἀριστοτέλης καλοῖ. Pollux 3, 17 ex Aristophane Byzantio, ut videtur. (Rose 415.)

15

πεζὰς μόσχους, ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τὰς χωρὶς ὀργάνων. Κάνθαρος Συμμαχίᾳ 'αὐλητρίδα πεζήν' καὶ Εὔπολις Κόλαξι. Photius. cf. Hesych. s. v. Et. M. *πεζαί,* schol. Eur. Alc. 447. ex Atheniensium quidem re publica haec sumpta non videntur (cf. 50, 2), ac devectum fortasse nomen scriptoris e glossa alia. commemoravimus maxime, quia Rosius hoc fragmentum videtur neglexisse.

INDEX.

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 01350 8166